

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1950 május 1.

Május 1. a dolgozók nemzetközi ünnepe. A proletármunkások összefogásának hatalmas demonstrációja. A haladás, a béke és a demokrácia híveinek győzelmi ünnepe, mert ezekben a napokban pusztult el 5 esztendővel ezelőtt a „fasiszta fenevad” saját barlangjában, Berlinben. Ezekben a napokban, órákban törte össze a Győzelmes Vörös Hadsereg a német fasizmus, imperializmus utolsó erőit. És az azóta elmúlt idők továbbra is a béke, a demokrácia Szovjetunió vezette táborának erősödése jegyében múltak el. Az imperializmus azóta is egyik kudarcot a másik után szenvedte el.

Feltartóztatlanul növekedik a békétábor ereje és különösen a békétábor vezetőjének, a nagy Szovjetunió gazdasági, politikai ereje és erkölcsi befolyása, szerte az egész világon a dolgozók, a kizsákmányoltak, az elnyomottak között.

Míg a nyugati országokban egyre fokozódik a munkanélküliség, a nyomor, csökken az életszínvonal, addig a Szovjetunióban éppen az elmúlt hetekben szállították le a háború befejezése óta most már harmadszor a közszükségleti cikkek fogyasztási árait. 30 százalékkal lett olcsóbb a kenyér, a hús, 15–25 százalékkal olcsóbb a ruhamentő. A legutóbbi árleszállítás eredményeként a dolgozók évi 110 milliárd rubel megtakarításához jutottak. Ennyivel több értékű közszükségleti, fogyasztási cikket vásárolhatnak egy esztendő alatt. 1946-ban ígerte meg Sztálin elvtárs a Párt nevében „különös figyelmet szentelünk a közszükségleti cikkek gyártásának fokozására, a dolgozók életszínvonalának emelésére, valamennyi áru árának következetes csökkentésével” és a Párt a dolgozók tevékeny támogatásával végrehajtja ezt a feladatot. Csak a szocialista gazdaság biztosíthat ilyen töretlen fejlődést. Csak a szocialista gazdaságban kerülhet sor törvényszerűen a dolgozók életszínvonalának állandó emelkedésére. Ezek a sikerek újabb és újabb sikerek elérése érdekében fokozottabb aktivitásra készítették a szovjet népet és még jobban elmélyítették a szovjet népet vezetői iránt érzett hálátát és szeretetét és még jobban elmélyítették a szovjet nép szocialista hazaszeretét.

Ugyanakkor a kapitalista országok dolgozóinak helyzete egyre rosszabbodik. Az Egyesült Államokban a munkások reálbére 18–20 százalékkal csökkent az 1944-es színvonalhoz képest. A részleges munkanélküliséssel együtt kb. 14–16 millió a munkanélküliek száma. Maga Trumann kénytelen volt elismerni, hogy az amerikai városokban minden hetedik ember éhezik. Angliában az élelmiszerárak 1953 és 1949 között megkétszereződtek. Ugyanakkor a bérek nem változtak. Franciaországban 1938 óta a dolgozók életszínvonalát több mint a felére szűkítették. Ugyanakkor a kapitalisták részesedése a nemzeti jövedelemből az 1938-as 29 százalékról 1949-ben 50 százalékra emelkedett.

Növekvő életszínvonal, jólét a Szovjetunióban és a népi demokráciák országában. Növekvő munkanélküliség és nyomor a kapitalista országokban. Kell-e meggyőzőbb érv a kapitalisták által kizsákmányolt dolgozók számára a szocializmus mellett, a kapitalizmus ellen, mint a tényeknek így módon való egymás mellé állítása?

A kapitalista országokban romlik a pénz, leértékelik a fontot, majd valamennyi tőkes ország valutáját a dollárhoz képest. De a dollár sem szilárd, mert hisz Amerikában is nagyarányú áremelkedések történtek. Eppen ezért a Szovjetunió kormánya a jövőben nemzetközi kereskedelmi kapcsolataiban nem dollár, hanem aranyalapon számolja el a rubelt. És a dollár értéke

A béke és a demokrácia táborának vezetője a szocialista Szovjetunió

A béke megvédésének jegyében folynak a Szakszervezeti Világszövetség budapesti értekezletei

ezzel 5 rubel 30 kopekról 4 rubelre csökkent. A dollár ingatag, vásárlóereje esőkent, mert a rendszer, amely mögötte áll, ingatag, válságban van. A rubel szilárd, vásárlóereje állandóan nő, mert a szocialista rendszer, amely mögötte áll, szilárd és szakadatlanul erősödik. A Szovjetunió és a népi demokráciák sikerei messze túlnőnek a Szovjetunió és a népi demokráciák határain. Sztálin elvtárs mondotta: „az öt éves terv sikerei az összes országok munkásszolgálatának jorradalmi erőt mozgósítják a kapitalizmus ellen”.

Hatalmas erősödését jelentette a békétábornak a kínai nép, a kommunisták által vezetett szabadságharcának győzelme. És újabb erősödést jelentett a szovjet-kínai szerződés. A két ország lakóinak száma kb. 700 millió, a föld lakosságának majdnem egyharmada.

A kínai nép nagy lelkesedéssel fogadta a szerződés megkötésének híreit. Hatalmas lelkesedéssel fogott hozzá a háborús rombolások helyreállításához, iparának kifejlesztéséhez és hatalmas, értékes nyersanyagterületeinek feltáráshoz. Nem kétséges, hogy a kínai nép sikerei például és bátorításul szolgálhatnak távolkelet — Burma, Vietnam, Indonézia, Fülöp-szigetek, Dél-Korea, ahol újabb és újabb sikereket érnek el már a szabadságharcok — összes népeinek.

A proletármunkások jegyében folytatják harcukat a kapitalista országok dolgozói is az újabb világháborút kirobbantani akaró amerikai imperialisták, azok szövetségesei, saját nagytőkésük és a hazai osztályuraló jobboldali szociáldemokraták ellen. Folynak a harc a nagyobb darab kenyérért, a demokratikus szabadságjogok biztosításáért és a békéért. Sztrájkolnak a nagyobb darab kenyérért és békéért Hollandia, Belgium, Franciaország és Olaszország munkásai sztrájkolnak, harcolnak, megtagadják az amerikai támadó célokat szolgáló hadianyag kizárását. Az olasz parasztok feltartóztatlanul foglalják el a tízezer hektáros földesurak parlagon heverő földjeit. Minden terror, minden csendőrszerű ellenére folyik a harc, növekvő elcsánáltsággal és a bebörtönzöttek és legyilkoltak helyére újabb ezrek és ezrek lépnek.

Reng a föld az amerikai monopol-tőkék lábai alatt. Hiába az Amerikai Egyesült Államok Kommunista Pártja bírósági üldözése, a Ku-klux-klan csirkefogóinak garázdazkodása. Hiába az amerikai dolgozók által „rabszolgatörvény”-nek elkeresztelt Taft—Hartley-féle szakszervezet- és sztrájkellenes törvény életbe lépése, élesedik az osztályharc az állítólagos „klasszikus” demokrácia hazájában. És nemrég arattak győzelmet a bányakapitalistákkal szemben az amerikai bányászok. A világszövetség, a szabadság és demokrácia letiprásának a szerepében az amerikai imperializmus lép fel. Az amerikai imperializmus teljes egészében, módszereiben és célkitűzéseiben a német fasizmus szerepét és helyét foglalja el.

Az amerikai háborús uszítók és cinkosaik ügylésznek nem tanultak semmit a történelemből.

Be'giumban 500.000 dolgozó sztrájkolt. Tüntették a Hitler-rajongó, a fasisztákkal együttműködő királyuk visszatérése ellen. Japánban 1,5 millió dolgozó

bérsztrájkja ácsapott az idegen megszállók, az amerikai imperializmus elleni politikai sztrájkjára.

Egymásután leplezik le az amerikai titkosszolgálat, a Tito-banda, a Vatikán ügynökeinek kártevő tevékenységét a népi demokratikus országokban. A Rajk és Kosztov hazárduló perek után Bulgáriában újabb tilóista kártevőket, orgyilkosokat leplezik le. Prágában a Vatikán ügynökei kémkedtek, lázítottak és szervezkedtek a népi hatalom ellen. A Jugoszláv nép a legvadabb terror ellenére is — Titókék nyílt szavazásos választási komédiájában — nem egy helyen nem szavazott le, sőt helyenként 20–30 százaléka a hivatalos jelöltek (volt csendőrtisztek, munkás- és parasztnyűző tisztviselők, német fasisztákkal együttműködők) ellen szavazott. A Jugoszláv népnek ez a demonstrációja mutatja, hogy növekednek, a Tito-banda ellen harcoló erők és nem kétséges, hogy a Jugoszláv nép megtalálja az utat a demokratikus népek nagy családjába.

A béke, a haladás, a demokrácia erőinek állandó növekedése az imperializmus újabb és újabb dühödt gyűlöletét váltja ki. Újra és újra megpróbálják a béke erőinek a háttérbeszorítását. Fokozzák háborús készülődéseiket, fokozzák háborús provokációikat, Szovjet terület fölött „véletlenül” amerikai bombázó repül és tüzet nyit az öt leszállásra figyelmeztető szovjet gépekre. A béke erői azonban figyelmen kívül nem hagyhatók. És a béke erőt nemcsak a hatalmas Szovjetunió által vezetett 800 millió szocialista és a szocializmust építő gazdaságok anyagi és erkölcsi ereje jelentik, hanem még a kapitalista országokban élő és dolgozó népek elszánt békeakarata, milliói és milliói, a békét biztosítani akarók harci elszántsága, amely napról-napra

A béke harcos megvédése egyik fő program pontja a Szakszervezeti Világszövetségnek

amely éppen május első felében tartja Budapesti értekezletét. Itt tartják a népi demokráciák és a szocialista országok nemzetközi szakmai tagozatát, a világszövetség elnöksége és végrehajtóbizottsága, amelyek megtárgyalják a szakszervezeti mozgalom időszerű kérdéseit, a tőkés és lakájak Szakszer-

veleti Világszövetség egysége megbontására irányuló kísérleteit, s az ezek visszaverésére vonatkozó határozatokat, ahol a világ dolgozói elé tárják az imperialisták háborús készülődéseit és határozatokat hoznak a háborús veszély elhárítására, a béke megvédésére.

Május 8-án a dolgozó nők mutatták meg harcos helytállásukat a béke megvédéséért vívott harcban. Széles visszhangot váltott ki a béke-világkongresszus állandó bizottsága küldötteinek látogatása, akik a béke híveinek követeléseit terjesztették egyes országok kormányai elé. — Jellemző, hogy az USA kormánya be sem engedte a béke delegációt az Egyesült Államokba.

Az egész világ követi a béke híveinek stockholmi értekezletének felhívását és hajlik végre a határozatot hatalmas tömegmozgalmakban, aláírások millióival követelik, hogy tiltsák be az atomfegyvert és nyilvánítsák háborús bünnöknek az atomfegyvert először használó kormányzatot.

A béke híveinek magyarországi nagygyűlése kiáltvánnyal fordult a magyar néphez, hogy csatlakozva a béke megvédése harchoz, alakítsanak munkahelyeiken, intézményeikben, lakóhelyeiken békebizottságokat, melyek felhívják a figyelmet az imperialisták háborús készülődéseire, az aláírások gyűjtésének millióival tiltakozzanak egy újabb imperialista háború ellen és tegyenek hitet a béke megvédése mellett.

Több nagyüzemben már megalakultak a békebizottságok és folyik a politikai felvilágosító munka, az aláírások gyűjtése. Mi is alakítsuk meg a legsürgősebben a békebizottságokat és a bizottságok a legszélesebb körű felvilágosító munkával indítsák meg az aláírások gyűjtését a béke mellett, az imperialista háború ellen.

Május 1-ét a béke erői újabb sikerrel ünneplik. Szerke a világon megmozdulnak a dolgozók, hogy hitet tegyenek a nemzetközi proletárszolidaritás, a haladás, a béke és annak legfőbb védelmezője, a Nagy Szovjetunió mellett.

Mi is készülünk május 1-re és úgy állunk helyt a béke frontján, hogy még jobban fokozzuk erőfeszítéseinket öt éves népgazdasági tervünk sikeres végrehajtásáért. Hogy még jobban kifejllesszük munkaverseny mozgalmunkat, Sztálinov-mozgalmunkat.

Szép példát mutatják a béke megvédéséért folytatott harcban a posta dolgozói közül például a Bpest 62-ből Bezzegh Istvánné, aki a felvételi osztályon folyamatosan vállalta, hogy május 1-re teljesítményét 250 százalékra emeli. Ugyanitt Inczédy Dénesné vállalta, hogy május 1 megünneplésére teljesítményét 200 százalékra emeli.

A Főpostahivatal „3-as jellegű” brigádja felajánlotta, hogy készletét idejében 50 drb táviró répkapcsoló dugót készít meg roncs-anyagból és ezzel 1.600 forint melktakarítást ér el.

A József építési osztály szerelési csoportja brigádot alakított és vállalta május 1 megünneplésére, hogy teljesítményét 200 százalékra emeli. Bagdi György szaktársunk, aki 107 regiszter áramkör napi 8 órai munkaidő alatti karbantartását vállalta április 4-e megünneplésére és így teljesítménye 200 százalékra emelkedett, május 1 megünneplésére teljesítményének 250 százalékra való emelését fogadta meg.

A József-központból Borsó Mária, a szovjet nődolgazók példáját követve, olyan munkaterületen kívánna versenyezni, amelyen eddig a postán csak férfi dolgozott, vállalta, hogy május 1-re megtanulja az inter faluközpont vonalvizsgálatát és erről vizsgát tesz. Ezzel lehetővé válik egy műszerész szaktárs más munkaterületre való helyezése. Es így tovább a többiek.

Igy állunk helyt a béke frontján és úgy, hogy még jobban egységes erővé szervezzük a béke híveit, hogy még erősebbek leszünk és még keményebben csapunk le ellenségeinkre, hogy még jobban, tömörebben sorakozunk fel Pártunk mögé, Rákosi elvtárs mögé, hogy teljesítőképességünk és tudásunk teljes latbavetésével végezve munkánkat, még szilárdabban sorakozunk fel a békétábor vezetője, a nagy Szovjetunió mögé és egy pillanatig sem kétséges, hogy a haladás, a béke tábor győz, mert a békehárc lángeszű vezére, a világ dolgozóinak bölcs tanítója, a nagy Sztálin.

Básta Rezső

FELHÍVÁST INTÉZETT A MAGYAR NÉPHEZ a Béke Híveinek magyar tábora A HÁBORÚS GYUJTOGATÓK ELLEN

Április 18-án, kedden, sűrű sorokban vonultak Budapest dolgozói a Zeneakadémia felé, hogy részt vegyenek a békenagygyűlésen, hogy tiltakozzanak a háborús gyujtogatók ellen, hogy Magyarországon is teljes egészében kibontakoztassák a világ dolgozó népei között már szilárd békemozgalmat.

A Párt, az Állam, a tömegszervezetek képviselői mellett ott voltak azok a dolgozók is, akik az iparban, mezőgazdaságban és általában a munkahelyen, a munkapadok mellett jelenleg a munka termelészközzeivel küzdenek a háborús uszítók ellen. A Zeneakadémia nagy terme nem nagy ahhoz, hogy befogadhassa volna még azokat is, azt a sokmilliónyi magyar dolgozót, akik szívvvel, lélekkel e napon együttérzettek a békenagygyűlés résztvevőivel. A dolgozók szerke az országban jól tudták, hogy a békenagygyűlés lényegében arról tárgyal, hogy mindazokat az eredményeket, országunk újjáépítését, felépült üzemeinket, gyárainkat, postauzemeinket, népünket, jövőnket veszély fenyegeti az imperialista háborús uszítók részéről, akik háborúval fenyegetik a haladó világot. De dolgozaink jól tudják azt is, hogy a háborús uszítók elleni küzdelemben a békétábor ereje felmérhetetlen nagy, hogy a békéért harcolni kell, mert a békét a háborús uszítókkal szemben igenis meg lehet védeni!

(Folytatás a 2. oldalon.)

Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanítója, a békehárc lángeszű vezére, a magyar nép igaz barátja!

(Folytatás az 1. oldalról.)

Apró elvtárs nyitotta meg a békegyűlést s beszédében kifejtette, hogy a magyar dolgozók harcos szövetségben a békéért küzdők hatalmas táborában eddig is kivették, a jövőben fokozottabban veszik ki részüket a békéért folyó küzdelemből. Ez a harc legyőzhetetlen világmegzsalommal fejlődött, napról-napra csatlakoznak hozzá a dolgozók milliói, az 5 világrész minden tájáról. A világ békeszerető népeinek harcát az emberiség erős támasza, a haladás, a béke legfőbb őre, a hatalmas Szovjetunió vezeti.

— Az emberiség egyszersmindkorra a béke mellett foglalt állást, — mondotta Apró elvtárs, — a mi népünk, a magyar nép is békét akar: ezért harcol és dolgozik lelkesedéssel Pártunk és szeretett vezérünk Rákosi elvtárs vezetésével a szocialista építés minden területén a gyárakban és a szántóföldeken.

Ezután

a békenagygyűlés ünnepi szónoka, Andics elvtársnő

beszélt. Szavai az egész dolgozó nép érzését fejezték ki. A postás dolgozókat is, akik szavainak igazságát saját eddigi életükön tanulták és látták. Mennyire megkapó volt, amikor Andics elvtársnő kifejtette, hogy a stockholmi békekonferencia alapvető gondolatát az fejezi ki, hogy az egyszerű emberek milliói kezükben tartják a békét, az ő elszántságuktól, az ő békeakarataiktól függ, hogy a béke ne repüljön ki a kezükből.

A postás dolgozók is értesülnek a napi politikai eseményekről arról, hogy a béke táborra nemcsak számban erősödött, hanem a mozgalom új szakaszába is lépett. Ezt fejezte ki Andics elvtársnő, amikor kijelentette, hogy a franciáországi és olaszországi kikötőmunkások a békeküzdelmet átvezették a béke pusztá propagálásáról a konkrét tömegakciók szakaszába, amelyeknek az a célja, hogy a háborús uszítók számításait keresztülhúzza.

Akik a gyűlésen résztvettek, azok tanúi lehetnek annak az együttérzésnek, amit szavakban úgy fejezett ki Andics elvtársnő, hogy ilyen mozgalmat még nem látott a világ. De nemcsak a gyűlés résztvevői, hanem egész dolgozó népünk jól tudja azt, hogy az erőfeszítések eredményeképpen, jelenleg az egész világban olyan hatalmas méretű, olyan sokrétű és olyan hatékony konkrét harc folyik az új háború megakadályozása érdekében, amelyhez hasonló nem ismer a történelem! — mondotta Andics elvtársnő. S ugyanakkor ismertette, hogy a stockholmi békekonferencia résztvevői kiáltványt írtak alá, amelyben megindult egy hatalmas népszavazás a béke megvédésének érdekében.

Andics elvtársnő ezután a magyar nép rendthetetlen békehítről beszélt. Arról, hogy „a béke rettenthetetlen hívévé teszi a magyar népet az a küzdelem, amit a jelenben folytat”.

Millió és millió aláírást kell gyűjteni

— A mi békeharcunk formája — mondotta Andics elvtársnő — a sztahanovista-mozgalom, népi hadseregünk megerősítése, a demokratikus nevelés frontján vívott harc a reakcióval szemben, a kozmopolitizmus, sovinizmus minden megnyilvánulása elleni fellépés, a klerikális reakció elleni kérelhetetlen küzdelem.

A magyar nép békéért folytatott harcának megerősítése megköveteli a helyi, üzemi, hivatali, iskolai békevédelmi bizottságok megteremtését. A magyar nép békemozgalma meg kell hogy mutassa erejét abban a nagy aláírási kampányban, amely immár az egész világon megindult, s amelynek mi is aktív részesei leszünk.

Andics elvtársnő millió és millió aláírást gyűjtésére hívta fel a figyelmet.

— A békéért, a szabadságért, a nemzetek függetlenségéért, kultúránk megőrzéséért, gyermekeink épségéért, az egész emberiség jövőjéért folyik a harc. Százmilliók állnak csatasorban ezért a harcért. Ennek a nagy, szent mozgalomnak élén a Szovjetunió áll, ennek a mozgalomnak élén a nagy Sztálin áll. Ebben a nagy világmegzsalommal dicsőség részt venni. A magyar nép egy emberként boldogan és büszkén fogja teljesíteni kötelességeit, fogja maradék nélkül megvalósítani a stockholmi békekonferencia történelmi jelentőségű határozatait — mondotta Andics elvtársnő.

A nagygyűlés, lelkesen életve, a béke harcosait, a békétábor vezetőjét, a nagy Szovjetuniót és annak láng-lelkű vezérét, Sztálin elvtársat és egyhangú lelkesedéssel szavazta meg a békenagygyűlés kiáltványát, határozatát.

Az összehasonlításból erőt merítünk a további harchoz... Hogyan élnek a szovjet és a kapitalista országok postás dolgozói?

1

A reakció és a demokrácia erői közti harc mindinkább fokozódik, a kapitalisták fékezett támadást indítanak a dolgozók életszínvonalára és legerősebb emberi jogaik ellen. A szabadság és függetlenség ellensége, az amerikai imperializmus országában nyílt fasisztadiktatúrát valósít meg, amely semmilyen sem különbözik a hitleri diktatúrától. Igékszik a fasiszta Németország és Japán nemzetközi „szerepét” elfoglalni, amikor egy új imperialista háborús uszító tábor élére állt.

Az amerikai háborús uszítók és csatlósaiak részére a Hitlernek adott „lecke” ügylátszik kevés volt. Nem akarják észrevenni, hogy imperialista terveik szemben felépnek a világ népei, akik nem akarnak háborút és felemelik szavukat a Jugoszláviában, Görögországban és Spanyolországban uralkodó embertelen kegyetlenség, gátlás nélküli kiűzörsítés és fasiszta irányzatok ellen, a békéért, a haladásért és demokratikus szabadságért.

A postás dolgozók a béke szolgálatában, munkájuk országokat összekötő jellegénél fogva, ha erőfeszítéseiket a Szakszervezeti Világszövetség vezetésével a világ valamennyi dolgozójának erőfeszítésével összehangolják, jelentős szerepet játszhatnak az imperialisták aljas terveinek megakadályozásában és a béke megvédésében.

A világ dolgozói, a szabadságért és békéért folyó harcban, példaképül tekintik a hatalmas Szovjetunió dolgozóit, akik a Bolsevik Párt vezetésével érték el azokat a hatalmas eredményeket, amelyek számukra példát és erőt adó biztatást jelentenek, hogy csak a tökéletesítést megdöntve építhetik fel azt a társadalmat, amely a dolgozóknak emberi életet, szabadságot és valóban demokratikus jogokat biztosít.

2

A szovjet szakszervezetek mindig hű harcosai voltak a békének és haladásnak, a nemzetközi munkásmozgalom egységének, pártfogolják a dolgozók létérdekeit és a munkásosztály legjelentősebb tömegszervezetét tekintik az egész világon.

Ilyen tömegszervezet a szovjet postások szakszervezete is, mely a postások 95 százalékát, mintegy félmillió dolgozót egyesít magában. Mint a szovjet szakszervezetek, — a postás szakszervezet is — a legelőkelőbb demokrácia alapelvein épül fel. Valamennyi tisztviselője a szakszervezeti tagok választják, akik állandóan figyelemmel kísérik és ellenőrzik a vezetői tagok munkáját és maguk is aktívan részt vesznek a szakszervezeti munkában. Több mint 60 ezer olyan postás dolgozó van, akik társadalmi munkában látják el szakszervezeti funkcióikat. Ezenkívül a postaszolgálat minden üzemében és hivatalában működnek szakszervezeti megbízottak az ü. n. szakszervezeti bizottságokban, melyek munkájában több mint 84 ezer szakszervezeti tag vesz részt. A legkisebb üzemi alapszervezet a 25 tagú szakszervezeti csoport, melynek vezetőjét maga a csoport választja, aki annak irányítását végzi.

A szovjet szakszervezetek tevékenyen kivették részüket azokból a nagy eredményekből, amelyeket a Szovjetunió a Nagy Honvédő Háború utáni ötvenes tervvel elért. A szovjet nép tömegesen vesz részt, élén az ipari munkásokkal, házaja szocialista építésében és a kommunizmusba való átmenet megvalósításában. A szocialista munkaverseny a szovjet nép kommunista munkamódszere lett és fogalma lett egy nagy, az egész népet magában foglaló mozgalomnak. A szovjet postások munkaversenyben harcolnak tervük teljesítéséért és túlteljesítéséért.

A fasiszták a szovjet postaszolgálatnak óriási kárt okoztak, amelyek értéke 5 milliárd 677 millió rubelt tesz ki. A szovjet postások munkalendülete és hazafiasága eredményeként az elpusztított berendezéseket sikerrel újjáépítették.

Az újjáépítésben, a szocialista munkaversenyben kitűnt

postás sztahanovisták neve az egész Szovjetunióban kőszert.

A postás dolgozók munkaeredményét nagyban elősegíti, hogy munkamegosztásokat rendszeresen tartanak, melyeket a szakszervezeti szervek hívnak össze. Ilyen értekezleteket minden postai üzemben, szakosztályban, osztályban és munkacsoportban tartanak.

1949 első felében a postai üzemekben

84 ezer munkaértekezletet tartottak, melyeken a munkások, a technikusok, mérnökök és forgalmazók

131.890 újítási javaslatot terjesztettek elő. Ezekből 83.490 javaslatot 1949 október végére meg is valósítottak.

3

A szovjet postások minden igyekezete arra irányul, hogy a munka termelékenységét állandóan emeljék, ezzel természetesen nemcsak gazdasági tervek teljesítését és túlteljesítését érik el, hanem munkabéruk emelkedését is, mert a Szovjetunióban a dolgozók bére a teljesített munka mennyiségéhez és minőségéhez igazodik.

A munkabéren kívül a legjobb dolgozók a szocialista verseny keretében számos jutalmat kapnak. 1948-ban a postások részére kifizetett jutalmak összege több mint 10 millió rubel volt.

A szovjet munkabérezési rendszerben a kor, nemzetiség és nem számítanak szerepet nem játszik Maradéktalanul megvalósítja az „egyenlő munkáért, egyenlő bér” elvét.

A szovjet dolgozók életszínvonalára, a Bolsevik Párt útmutatása alapján, a kormányzat intézkedései és a dolgozók leghatékonyabb közreműködésével törvényszerűen emelkedik. Az 1947. évi és az azt követő árleszállítás 157 milliárd rubel,

az ezévből végrehajtott árleszállítás pedig 110 milliárd rubel megtakarítást jelent a dolgozók részére, akik ennyivel több fogyasztási és közszükségleti cikket tudnak maguknak vásárolni évenként.

Ezenkívül természetesen a dolgozók szociális biztosítása is hozzájárul élet színvonaluk emeléséhez. A szociális biztosítás a postás dolgozók orvosi ellátására és üdülésére jelentős összegeket biztosít. Egész évben nyitva lévő szanatóriumok és üdülők állnak rendelkezésükre. 1948-ban kerekben 35 ezer postás talált gyógyulást és üdülést a Szovjetunió legszebb helyein szanatóriumokban és üdülőkben.

Boldog és vidám a szovjet gyermekek élete is. Legtöbbjük a nyarat festői helyeken, üdülő táborokban tölti, ahol felfrissülnek, új erőt gyűjtenek és sok új és értékes tapasztalattal térnek vissza az iskolába. 1949-ben a szovjet postaigazgatás több mint 10 millió rubelt fordított gyermeküdülésre és a postás dolgozók több mint 30 ezer gyermeke töltötte a nyarat üdülő táborokban.

4

A szovjet nők a törvények értelmében a gazdasági, állami, kulturális és politikai életben a férfikkal teljes egyenjogúságot élveznek. A posta és

távközlési szolgálat üzemében és szervénél több mint 60 százalékos a nők száma. Számos nő van vezetőállásban, mint igazgató, hivatalvezető és főmérnök.

A Szovjetunióban jelentős tevékenységet fejtenek ki a szakszervezetek a dolgozók kulturális színvonalának emelésében. A szakszervezeti klubházak, könyvtárak, előadótermek, színházak, mozik és múzeumok a dolgozók, a kulturális és nevelési feladatok elősegítése és teljesítése érdekében.

A postás szakszervezetnek kb. 1.000 klubháza, mozitérme és könyvtára van, melyek mind a pihenést, üdülést, nevelést szolgálják.

A kulturális berendezéseknek ez az egész hálózata a szakszervezeti tagok rendelkezésére áll.

A klubházakban 1430 műkedvelő csoport működik, melyekben több mint 20.000 postás vesz részt karéne, színjátzó, balett, zenei, kézimunka, rajz és műhímző csoportokban.

Ezekben adunk rövid áttekintést a szovjet dolgozók — köztük a postás dolgozók — életszínvonalának és kulturális színvonalának állandó emelkedéséről. Ez a néhány adat is igazolja, hogy mire képes egy nép tökések nélkül, amikor minden a dolgozók érdekében történik.

Ezzel szemben növekvő munkanélküliség és nyomor a kapitalista országokban

pedig kidobja munkahelyükről.

A proletár nemzetköziség jegyében folytatják már harcukat a francia dolgozók az amerikai imperialisták, az azokat kiszolgáló lakajkormány és az osztályuraló jobboldali szociáldemokraták ellen.

A tengerentúli postás dolgozók helyzete még ennél is nehezebb,

bár a postás egyesületek dolgozó társai érdekében és védelmében a legnagyobb erőfeszítéseket teszik. A gyarmati postai üzemekben faji megkülönböztetést tesznek „fehér” és „színes” postás közt. A különféle juttatásokban és családvédelmi intézkedésekben utolsók, az elbocsátásokban „elsőbbseget” élveznek a „színesek”. A benyújtott dolgozók az ellenőrző és felügyelő szolgálatból, főleg pedig a vezető helyekből ki vannak zárva. Ezeket a helyeket kizárólag a fehérnek tartják fenn.

A francia dolgozók, — köztük a postások — súlyos helyzetért az egymást „váltogató” francia kormányok felelősek, melyek mind munkáellenes politikát folytatnak, „szócsóval” és kiszolgálói a háborút előkészítő imperialisták politikájának.

Franciaország felleggyezésére, a hadsereg fenntartására és felszerelésére, a szabadságért küzdő hősies vietnami nép elleni gyarmati háború folytatására, elnyomó rendőri hadseregére, a sztrájkmozgalmak letörésére a francia kormány több mint 800 milliárdot for-

dít, amely az évi költségvetésének több mint 40 százalékát teszi ki.

Az egész francia távközlési szolgálat urai az USA pénzügyi hatalmasai, a Rockefellerek, Morganok, a francia kormányok lakásjólalata révén, akik a francia érdekeket szándékosan elárulták.

Ezek a tények mind világosabbak lesznek a dolgozók előtt és

ez magyarázza meg az egységmozgalom állandó erősödését,

amely jelenleg a francia munkásosztályt hevíti.

A munkásosztály körében mindinkább erősödő harc a lakosság más rétegeit is magával ragadja. Különösen a kisiparosokat és kézműveseket. Ez azt bizonyítja, hogy

a francia nép, melynek legtevékenyebb elemei a munkásosztály köré csoportosulnak, tudatában van erejének és rövidesen abban a helyzetben lesz, hogy akaratát meg is valósítsa.

Amilyen mértékben biznak a francia postások a munkások nemzeti egységében, ugyanolyan erős a bizalmuk a munkások nemzetközi szolidaritásában, amelynek erősítését legfontosabb feladatuknak tekintik.

Súlyos a postás dolgozók helyzete Hollandiában is

Árrögítés sohasem volt hatékony. A tökések óriási nyereségekre tesznek szert, mert azokat a feladatokat, melyeket a kormány az élelmiszerekre „átmenetileg” engedélyezett, a háború után legnagyobb részt újra visszaállították és hozzácsapták a fogyasztási árakhoz.

Hogy ez milyen arányú, kiszámíthatjuk:

ha a holland postások bérét 1939-ben 100 egységre vesszük, az 1949-ben 160 egységre emelkedett, ugyanakkor az élelmiszerek árak 100-ról 212 egységre ugrottak fel. A tények világosan beszélnek.

A munkásosztály helyzete, köztük a postás dolgozóké is, még ilyen módon sem „stabilizálódhat”. A kormány részéről minden vonalon támadás indul a dolgozók életmódja ellen, a pénz értéke, az élelmiszeri pótlék megszüntetése, a lakberek emelése és az üzemeken belüli munkáellenes intézkedések révén.

A szakszervezeti mozgalom Hollandiában négy szervezetre forgácsolódik: ezekből három, a katolikus, a proletáns és az ü. n. modern szakszervezeti mozgalom „egyesítésbe” tömörült, amely korlátlanul támogatja a kormány reakciós politikáját. A szakszervezeti mozgalom szétforgácsolása a tökések osztály taktikája, ugyanis a mun-

kásosztály egységét megbontva szabadon garázdálkodhat és zsákmányolhatja ki a dolgozókat, különösen akkor, ha az egységbontó munkásárúok „valdasi alapon” szervezik a dolgozókat és támasztanak közöttük mesterséges ellentéteket, tudva azt, hogy a munkásosztály csak egységesen tudja megdönteni a kapitalizmust.

A világ kizsákmányolt dolgozói, — a francia és holland dolgozók is, — mindjobban felismerik, hogy mit jelent számukra a munkásosztály akcióegysége, hogy

érdekeikért kizárólag a kommunista pártok harcolnak, amelyek következetesen hirdetik és követelik a népek szabadságának biztosítását, követelik a világ valamennyi népe számára a békét.

A világ proletárjainak harcához erőt ad a hatalmas Szovjetunió vezetete békétábor minden sikere és erősödése, amely nemcsak a 800 millió szocialista és a szocializmust építő országok erejét jelenti, hanem a kapitalista országokban élő és dolgozó milliók békeakarát, milliók és milliók harci elszántságát is, amely napról-napra erősödik és ebben a mondatban foglalható össze:

„Megvédjük a békét!”

Sz. F.

Üdvözljük a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozását

A tanácskozás a békéért folyó harc jelentős eseménye

Május 10–24-ig Budapestre tekintenek a világ szervezett munkásai. Ezeket a napokon Budapesten húsz nemzet szakszervezeti mozgalmának küldöttei és tizenkét nemzetközi szakmai szövetség vezetői ülnek össze tanácskozásra, élükön Kuznyecov elvtárral, a Szovjetunió szakszervezeti delegációjának vezetőjével. Itt lesznek a felszabadult kínai dolgozók és a többi népi demokratikus országok dolgozóinak küldöttei, a hősiessé harcoló Francia és olasz munkásszövetség, a gyarmatok osztrák szakszervezeteinek képviselői. Meghívást kaptak a haladó angol és amerikai szakszervezetek delegáltjai is.

A tanácskozás felméri a milánói kongresszus és a szakmai konferenciák óta megtett utat és kijelöli az előttük álló feladatokat.

A Szovjetunió vezette békefrontban való további szilárd helytállást, a békéért folytatott harc fokozását, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységének további megszilárdítását, a proletármunkások közötti együttműködését, valamint a dolgozók gazdasági és szociális jogaiért, életszínvonaláért és biztonságáért folytatott harcot.

A tanácskozások jelentőségét a nemzetközi helyzet alakulásán mérhetjük fel.

A nemzetközi helyzetet a Szovjetunió vezette demokratikus békéfront erősödése, az imperialista tábor gyengülése jellemzi. A Szovjetunió, a szocializmus országa napról napra hatalmas eredményeket ér el gazdasági, politikai és kulturális téren. 1949 végén a szovjet ipar 53 százalékkal múlta felül az utolsó háború előtti évet, a nagy Sztálin és a Bolsevik Párt vezetésével nagy lendülettel építi a kommunizmust. A hatalmas termelési eredmények nyomán hónapról hónapra növekszik a dolgozók életszínvonal.

A Szovjetunió segítségével felszabadult népi demokratikus országok dolgozói a kommunista pártok vezetésével sikeresen teljesítik és teljesítik terveiket, építik a szocializmust.

Erre az útra lépett a 476 millió Kína és a Demokratikus Német Köztársaság is, melynek megalakulása szintén a Szovjetunió vezette békéfront erősödését jelenti.

A békéfronthoz tartoznak azok a dolgozó százmilliók is, akik még az imperialista rabszág igráját húzzák. Hatalmas ez a tábor, mert mindazokat magába tömöríti vallás, faj és pártállásra való tekintet nélkül, akik a demokrácia, a béke hívei. Ma már egész világos, hogy az imperialisták a fasiszták elleni harcban nem a demokráciát, hanem a konkurens ellen. Az ő részük az a harc a rablók vetélkedése volt azért, hogy melyikük hajtja jármába a világ dolgozóit, tegye gyarmatává a független országokat.

A Szovjetunió erősödése, a népi demokráciák gyors fejlődésével szemben áll a kapitalizmus általános válsága. A Szovjetunió nemzetközi tekintélye, sikerei, valamint a kommunista pártok által vezetett harc az emberi szabadságjogokért, a gyarmati népek felszabadulásáért, a nagyobb darab kenyérért hallatlanul megnövelte a rabszágban élő dolgozók harci elszántságát és kiváltotta a békemozgalom erősödését az egész világon. Inog a talaj az imperialisták lába alatt. Hatalmukat már csak féktelen terrorral képesek ideig-óráig fenntartani. Az USA-ban az utolsó évben 22 százalékkal csökkent a termelés és 64 százalékkal növekedett a munkanélküliség. A Marshall-terv következménye az általános nyomor növekedése a nyugati orszá-

gokban. Franciaországban például a dolgozók életszínvonalát a háború előtti 50 százalékát sem éri el. Bezárják az üzemeket, a munkásokat az utcára teszik. A kapitalista országokban a munkanélküliség száma meghaladja a 40 milliót. Ehhez a helyzethez járult még az imperialisták sorozatos veresége; mint az atommonopólium elvesztése — az atomzsarolás kudarcra —, mint a 476 millió kínai nép győzelme —, amely meghusztotta számukra a Szovjetunió bekerítését, mint a népi demokratikus országok által ügynökeik (Mindszenty, Rajk stb.) leleplezésén keresztül rájuk mért csapás — az, hogy nem sikerült az „ötödik hadosztály” tartósan kiépíteniük. Ez az oka a harc kijelölésének, ezért sürgős nekik a világ lángborítás.

Látják és érzik, hogy az idő, a béke nekünk kedvez.

És ezért annak ellenére, hogy állandóan erősödünk, a háború örült híveinek kétségbeesése és elszántsága folytatódik — egyre nő a háborús veszély.

Ezek a gonosztervek a háborús propagandáról áttértek a háborúnak konkrét előkészítésére. Hatalmas arányokban növelik a háborús termelést, erre jellemző az USA költségvetése, melyben a háborús célokra több mint 60 százalékot, 30 milliárd dollárt fordít. Ezt a politikát érvényesítik és hajtják végre lakáikkal, a nyugati országok kapitalista kormányaival, melyek szintén a nemzeti jövedelem hatalmas részét, a dolgozók életszínvonalának emelése helyett, fegyverkezésre, illetve az amerikaiak által részükre szállított fegyverek megvásárlására fordítják. A hadibázisok egész sorát építik ki az imperialisták, nyitnak készleteket a háborúra. Ezt bizonyítja a szabotőröknek, kémeknek és az árulóknak a népi demokráciák országaiba küldött hada és felhasználása. Bár ezen a téren is hatalmas csapásokat mértünk az imperialistákra, ez nem jelenti azt, hogy ezen a téren elmúlt a veszély. A nyitott háborús készülődésre a koronát a libavai provokációval tették fel az imperialisták, amelyhez hasonló a történelemben csak Hitler követelt el. Ezzel a leplezetlen, nyitott háborús tevékenységgel szemben a békéfront erejére támaszkodva, hatalmas harcot kell indítani a provokátorok ellen.

Ma a békéfront harca más, mint egy évvel ezelőtt volt. Aktiv harcot kell folytatni:

„Csak a népek legnagyobb ébersége, kemény elszántsága, hogy minden erejüket latbavetve, minden eszközzel küzdjenek a békéért — csak így lehet meghusztítani az új háborúra gyújtogatónak bűnös szándékait!” — mondotta a Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodájának legutóbbi értekezlete. Ez az útmutatás vezeti a békéfront harca az egész világon. A kommunista pártokkal az élen nagy lendülettel vitt a békéfront legszilárdabb híveinek, a munkásszövetség aktív részvételével a háborús gyújtogatók elleni harcban.

A béke hívei világkongresszusának stockholmi értekezletén határozat született, melyben a békeszerető emberek követelik az atomfegyver feltétlen betiltását és nemzetközi ellenőrzését és kijelentik, hogy az a kormány, amely elsőnek alkalmazza az atomfegyvert valamelyik országgal szemben — bünt követ el az emberiség ellen — háborús bűnös.

A békefelhívás tömeges aláírásával tesznek hitet a dolgozók harcos elszántságukról a béke ügye mellett. A stockholmi határozat nyomán hazánkban is megindult az aláírások gyűjtése és bizonyos, hogy nem akad dolgozó

magyar, aki ezzel a követeléssel ne értene egyet, ne támogatná minden erővel a béke ügyét.

A békéért vívott harc egyik legfontosabb tényezője a munkásszövetség szervezeti és cselekvései egy-egy-egy.

Ezért döntő tényező ebben a harcban a 70 millió dolgozót magába foglaló Szakszervezeti Világszövetség.

Az imperialisták mindent elkövetnek, hogy ezt a hatalmas szervezetet szétrobbantsák és azután a dolgozókat egymás ellen kiájtshassák. A jobboldali szociáldemokraták, az angol és amerikai szakszervezeti mozgalom árujai ezt kísérelték meg a Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusán, azonban ez a törekvésük kudarcot vallott. A Szakszervezeti Világszövetség ma erősebb, mint valaha. Azokban az országokban, amelyek szakszervezeti mozgalmát ezek az árulók eladták a burzsoázának, egyre növekszik a száma azoknak a szakmai szervezeteknek

és ide tartozik például Amerikában a Postás Szervezet is,

amelynek vezetői szembeszállnak a szakadár munkásárulókkal és csatlakoznak az egységes, harcos Szakszervezeti Világszövetség békéért, az elnyomott népek szabadságáért és nyomorúságos viszonyaik megszüntetéséért folytatott harchoz.

A szakszervezetek jelentős munkát végeztek a békevédelmi bizottságok felállításában, a nemzetközi békénap megrendezésében. Hősies harcra mozgósítják a dolgozókat és nekünk egy pillanatra sem szabad elfeledkeznünk arról, hogy azok a francia, olasz kikötőmunkások és más dolgozók, akik vértük hullatásával akadályozták meg az amerikai fegyverek kirakását, nemcsak saját ügyüket harcolták, hanem hatalmas akadályokat gördítettek az imperialisták tervei elé és így a mi békénkért, családunkért és gyermekeink életének megmentéséért is harcoltak. Ezért

mindent el kell követnünk, hogy a magunk vonalán helytálljunk, erősítsük a termelés növelésével, a minőség megjavításával harcukat és ezen túlmenően minden támogatást megadjunk azoknak a dolgozóknak és gyarmati népeknek, akik fegyverrel a kézben harcolnak a béke, a szabadság biztosításáért.

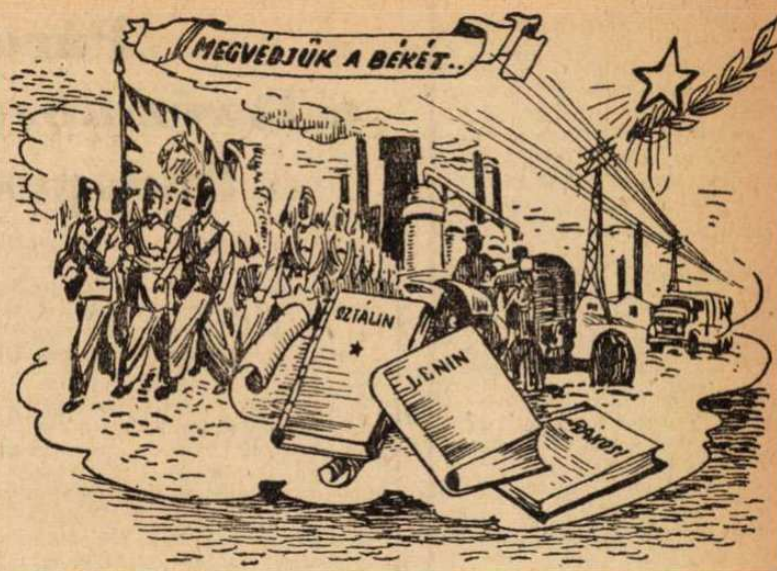
Mi, magyarok a harcunk különösen fontos szakaszán vagyunk. Déli szomszédunk, Tito és bandája részéről állandóan számíthatunk a legvakmerőbb provokációra. Tisztán kell látnunk azt, hogy ez a banda imperialista gazdaságunk intésére vár. Ezért kell állandóan ébereknünk lennünk és lelepleznünk a beépített ügynököket minden területen, ezért kell ötéves tervünket teljesíteni és túlteljesíteni, ezért kell állandóan fejleszteni az együttműködést a Szovjetunióval és szomszédainkkal.

A Szakszervezeti Világszövetség a szervezett dolgozók millióinak hatalmas bástyája, amely a béke ügyében nagy feladatokat képes elvégezni. A budapesti tanácskozáson meg fogják tárgyalni a különböző országok küldöttei, hogy

a harc mai szakaszában melyek azok az eszközök, amelyekkel a leghatásosabban biztosítható a béke, az elnyomott népek felszabadítása és a nagyobb darab kenyér.

Mi, postás dolgozók örömmel üdvözljük a világ minden részéről összehozott küldötteket, mert tudjuk, hogy mindent el fognak követni, hogy a Szakszervezeti Világszövetséget egységessé és erőssé tegyék, hogy így pillére lehessen annak a harcnak, amelyet a nagy Szovjetunió vezetésével a népek folytatnak az imperializmus ellen. Szeretettel üdvözljük Kuznyecov elvtársat, a szovjet szakszervezeti küldöttek vezetőjét, üdvözljük a hős olasz és francia munkások küldötteit és a többi országok szakszervezeti vezetőit és végül üdvözljük a Postás Szakszervezet Nemzetközi Szövetségének vezetőit és ígérjük, hogy a tanácskozás határozatait következetesen és maradéktalanul végrehajtjuk, hogy követjük a nagy Szovjetuniót, mert így szolgáljuk a békét, népünk, hazánk és családunk ügyét.

H. D.

Megvédjük a békefront magyarországi szakaszát!

A vezetőségválasztás a pártönkivüliek ügye is...

A mi alapszerveinkben is folynak a vezetőségválasztások. Üzemeink dolgozói Rákosi elvtárs február 10-i beszéde nyomán fellelkedve készítik elő a taggyűléseket. Egymás között vitatják meg — tagok, tagjelöltek, pártönkivüliek, hogy a vezetőség választás még szorosabban fűzi a dolgozók viszonyát a Párthoz. Kiküszöböli a bürokratikus pártépítést, módot ad a tiszta demokratikus választásra.

A pártfunkcionáriusok — népvelők, bizalmiak — megértették Rákosi elvtárs felhívását, megértették, hogy a pártszervezetek — kommunisták, jó munkájukkal a társadalom és az egység boldogulása. Megértették ezt dolgozóink is. Megértették azt, hogy pártönkivüliek kritikája, kommunisták önkritikája a taggyűlésen előfeltétele annak, hogy az üzemek dolgozói, a párt vezetői a jövőben még jobb munkát végezzenek, még gyorsabban haladjanak előre.

Ezt bizonyítják üzemeinkben az eddig megtartott taggyűlések: a Budapest 53-as, 10-es, a Téz, a laktőgyi hivatal és még számos, a már eddig is lezajlott vezetőség választási taggyűlés. Népevelőink, pártbizalmiaink munkája nyomán, az üzem összes dolgozói részt vesznek a taggyűlés előkészítésében. Felvilágosító munkájuk eredménye az a lendületes aktivitás, amelyet a tagság a választásokon mutat.

A pártönkivüli dolgozók érdeklődése kísérte a taggyűléseket. A taggyűlés végét megvárva kíváncsian tudakolták, hogy ki lett a pártvezetőség tagja, hogy az ő véleményük számított-e a kritikában? A laktőgyi állomáson minden egyes pártönkivüli dolgozó megvárta a taggyűlés végét és kérdéseikkel ostromolták a tagságot.

A Budapest 53-as hivatalban a pártönkivüliek érdeklődése igen nagy volt, senki el nem ment, sőt időközben a taggyűlésről kijött tagokat kérdezték, hogy mi a helyzet, a taggyűlés végén pedig valószínűleg megrohanták a tagságot kérdéseikkel. Az egyik pártönkivüli dolgozó beszélgetésünk közben azt mondta: „most érzem igazán, hogy mennyire mellettünk van a Párt. A mi véleményünk is számít, megkérdőjeleznek a népevelők, hogy ki lenne az az elvtárs, akit szívesen látnánk a Pártvezetőségben. Mi, pártönkivüliek, — mondja tovább — tudatában vagyunk annak, hogy a Párt számunk és meghallgatja véleményünket. Tudjuk azt is, hogy a pártszervezet vezetői nemcsak a párttagságot, hanem pártönkivülieket, minket is vezet, irányít. Itt a hivatalnál nem sok a pártönkivüli, de a Párt éppen úgy foglalkozik a mi ügyünkkel is, mint a tagságéval. Soha semmiféle megkülönböztetést nem tett párttag és pártönkivüli között.”

Ez valóban így van, a Párt a

dolgozók összességének vezetője, irányítója. A Párt vezetőségének az a feladata, hogy a dolgozók összességét sorakoztassa fel a Párt mögé. Vegyünk példát a Szovjetunió pártmunkájáról, ahol a pártönkivülieket éppen úgy felsorakoztatják a Párt mögé, a pártönkivüliek éppen olyan tevékeny részesei a pártmunkának, a termelésben éppen úgy kiveszik a részüket, van sok elmunkásuk, kiváló munkások, sztahanovisták, akárcsak a bolsevikok között. De épp úgy el is fogadják a Párt vezetését, irányítását. Követik a Pártot békében, de követik a nagy Honvédő Háborúban is, mint a bolsevik párt akármelyik tagja.

A mi pártönkivüli dolgozóinknak is éreznük kell azt, hogy rájuk számít a Párt, nem hagyja figyelmen kívül véleményüket, elismeri szorgalmas, kiváló munkájukat.

Most a vezetőségválasztásnál szüksége van a Pártnak fokozottabb mértékben a pártönkivüliek véleményére, hogy az új vezetőséget az üzemek összes dolgozói válasszák meg, mert a Párt Sztálin elvtárs szavai szerint az összes dolgozókat van hivatva vezetni, irányítani. A dolgozók összességének pedig joga és kötelessége olyan vezetőséget választani, aki a megtisztelő szerepre méltó és akit további munkájában — a politikai és termelési terén támogat a dolgozók összessége.

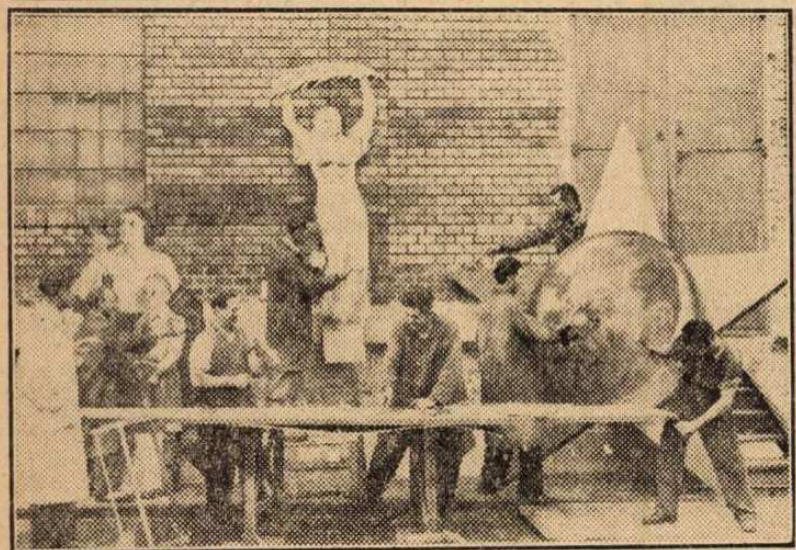
Nem lehet közömbös a pártönkivülieknek, hogy kit választunk be a vezetőségbe, ki képviseli ügyüket, mert előfordulhat, hogy éppen a pártönkivüli dolgozók véleményén múlik az, hogy megakadályozzuk, hogy a Párthoz nem való, — munkásszövetség rossz viszonyuló, a Pártot ugródeszkának használó, klerikális, a párttagságra nem méltó, stb. — egyén bekerülhessen a pártvezetőségbe.

A pártönkivüliek a Párt támogatását jó munkájukkal, szeretetükkel, most pedig a Párthoz való bizalmukkal bizonyíthatják be, hogy aktív résztvevői lesznek a vezetőségválasztásoknak. Ezzel segítik a dolgozók összességének ügyét ahhoz, hogy a Párthoz hű, a munkásszövetség érdekeit képviselő, kiváló kommunista kerüljenek a vezetőségbe. Csak így visz harcunk a biztos győzelem felé.

R. M.

Miskolc kézbesítői lemondtak a megalázó borrávalóról

Miskolc kézbesítő szaktársai megtagyalták a lealázó borrávaló kérdés és Eger felhívására csatlakoztak a szentesi szaktársak mozgalmához és határozatot hoztak, hogy lemondanak a borrávalóról.

Dolgozóink az üzemekben alig várják a munka végét, hogy aztán siethessenek készíteni a dekorációkat, amelyekkel május 1-én vonulnak fel. A Gyáli-úti Javítóműhely dolgozói kitesznek maigért. Reméljük, egyike lesz a legszebb dekorációnak, melyeket május 1-én látni fogunk.

Éljen május 1, a világ munkásságának seregszemléje,
a proletármunkásköziség harcos ünnepe!

Párosversenyre hívta ki a Teréz-központ az Erzsébet-központot, a Budapest 10-es hivatal Ujpest 1-et

Az elmúlt hetekben jelent meg a Rákosi Mátyás Művek dolgozói által kezdeményezett üzemi versenyfelhívás, amelyben párosversenyre hívják ki a Dósgyőri Vasgyár dolgozóit.

A postás dolgozók átérzve ennek a versenyfelhívásnak óriási jelentőségét, a versenyfelhívás pontjait konkrétizálták a postás üzemekre is és örömmel csatlakoztak ehhez a mozgalmhoz.

E mozgalmnak újabb lendületet adott, hogy a postás dolgozók május 1-ét, a nemzetközi proletariátus nagy ünnepét több és jobb munkával akarják megünnepelni.

A termelési értékeketeken megbeszéltek a versenyszervezők pontjait és így a Teréz-távbeszélő hivatal dolgozói átérzve a munkaversenyek és így a párosversenyek óriási jelentőségét, versenyre hívta ki az Erzsébet-távbeszélő hivatal, a Budapest 10-es postahivatal pedig az Ujpest 1-es postahivalt.

A versenyszervezők pontjai a következők:

A Teréz-távbeszélőközpont dolgozóinak versenyfelhívása

„Mi, postás dolgozók a Teréz-távbeszélő központban örömmel tesszük magunké a Rákosi Mátyás Művek dolgozói által kezdeményezett üzemi versenyfelhívást. Átérzve annak nagy jelentőségét, mi is lelkesedéssel csatlakozunk a párosversenymozgalmhoz. Tudjuk, hogy ezzel is a szocializmus építését gyorsítjuk dolgozó népünk érdekében. Készülünk a proletariátus nagy ünnepére: Május 1-re! Hogy mi is méltón ünnepeljünk, versenyezzünk valamennyien, hogy túlteljesítsük az 5 éves terv első esztendőjére vállalt feladatainkat.

Ebből a célból az Erzsébet-távbeszélő központ dolgozóit a következő versenyfeltételek mellett párosversenyre hívjuk ki.

1. Vállaljuk, hogy az 5 éves terv első évtérre előirányzott tervünket (felújítási terv) 1950. évi december hó 1-re befejezzük.

2. Vállaljuk, hogy az 1 állomásra eső szerelési költség, viszonyítva az utolsó évtérre maradókkal betartásával, 7 százalékkal csökkentjük.

3. Vállaljuk a minőségi munka biztosítása érdekében, hogy az állomások

üzemkiesési idejét 6 százalékkal csökkentjük.

4. Vállaljuk a szakmai célkitűzések biztosítása érdekében az összes dolgozók 75 százaléka általános alapon a versenymozgalmában való részvételét.

5. Vállaljuk a versenyszervezők által vállalt feladatok biztosítása érdekében, hogy üzemünk különböző részlegeiben dolgozóinknak 25 százaléka a szervezett munkamódszerátadásban részt vessz.

6. Vállaljuk, hogy a 100 dolgozóra eső beadott javaslatoikat 20 százalékkal emeljük és az összes javaslát javaslatoinkat biztosítjuk, hogy azokat az élmunkás- és újtőkör tárgyalja.

7. A versenyszervezők által vállalt minőségi célkitűzések biztosítása érdekében vállaljuk, hogy szakmai továbbképző tanfolyamaink számát növeljük és minden szakra kiterjesztjük. A szakmai tanfolyamokon való részvételre üzemünk dolgozóinak 40 százaléka mozgósítjuk.

A versenyben vállalt feladatok teljesítésével bizonyítjuk be, hogy megértettük Pártunk célkitűzéseit a vállalt feladatok túlteljesítésével fejezzük ki szeretettünk Pártunk és vezérünk, Rákosi elvtárs iránt.

Budapest, 1950. évi április 15-én.

Teréz-távbeszélőközpont dolgozói.

Budapest 10-es postahivatal dolgozóinak versenyfelhívása:

Eltársak! Ujpest 1 Postahivatal dolgozói!

A szocializmus építésének útján haladó országunknak egyik legnagyobb ünnepe, május 1. következik.

Ha gyorsan akarunk haladni a cél felé, nem állhatunk meg jelenlegi eredményeinknél.

A felszabadító, dicsőséges Szovjetunió és annak nagy vezére, Sztálin elvtárs iránti hálánkat és szeretettünk azzal fejezhetjük ki leginkább, ha több

és jobb munkával gyorsítjuk a szocializmus minél előbbi megvalósulását.

Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja a termelés fokozását szempont kérdéssé tette. Ennek fontosságát érezve,

szocialista munkaversenyre hívunk ki benneteket. Üzemünk dolgozói akarát írásba foglalva közöljük veletek versenyfeltételeinket:

1. Vállaljuk, hogy termelékenységünk fokozása érdekében az 1 munkaóra eső mért munkaegységek számát 11 százalékkal emeljük.

2. Vállaljuk, hogy a rádióelőfizetők számát a március 31-i állapothoz képest (nyilvánított engedélyesek) 5 százalékkal emeljük.

3. Vállaljuk, hogy a fiókbeírók számát a március 31-i állapothoz képest 10 százalékkal emeljük.

4. Vállaljuk, hogy 1950. december 1-ig az eddigi meghatalmazások számát 300 drb új meghatalmazással növeljük.

5. Vállaljuk, hogy a hivatal dolgo-

zóitól függő dologi kiadások összegét 15 százalékkal csökkentjük.

6. Vállaljuk a szakmai célkitűzések sikerének biztosítása érdekében, hogy az összes dolgozók 70 százaléka általános alapon bevonjuk az egyéni versenymozgalmába.

7. A minőségi munka fokozott biztosítása érdekében vállaljuk, hogy a

Ezek a versenyszervezők azt bizonyítják, hogy igen nagy lépést tettünk előre, mert míg a múltbani párosversenyek pontjai között nagyon sok volt a nem konkrét és kiértékelhetetlen versenypont, addig ezek a versenyszervezők már kiértékelhető versenypontokat tartalmaznak.

A kiértékelésre üzemünkben és hivatalainkban szakmai bizottságok alakulnak, amelyek feladata lesz, hogy a párosversenyt állandóan figyelemmel kísérjék, a minőségi munkát ellenőrizzék és az eredményeket ennek alapján kiértékeljék.

A bizottság feladata lesz az is, hogy megvalósítsa Rákosi elvtárs útmutatását, melyet február 10-én adott a munkaversenyek nyilvános ellenőrzéséről. Így például a Teréz-távbeszélő hivatalban is alakult egy bizottság, melyben részt vesz a szakvezető, az üzemgazda és az üzem egyik élenjáró dolgozója.

Ezek a párosversenyszervezők alapjait szolgálhatnak és mintegy mintái a jó üzemi párosversenyszervezőknek és követendő példát mutatnak, hogyan kell és lehet jó párosversenyszervezőket kötni.

Hogy emelkedik a munka termelékenysége üzemünkben Pártunk Központi Vezetősége határozatának eredményeként

„Tovább kell folytatni a versenyt a szakma legjobb munkása címért... a kiértékelést... nem egyes különleges magas teljesítmények, hanem a félév folyamán elért átlagos eredmény alapján kell végezni.”

(Közp. Vez. határozatából)

I. József-központ:

Pártunk Központi Vezetőségének határozatát a szocialista munkaverseny kiszélesítésére és megszilárdítására a József-központ 7A/2. dolgozói magukévá tették. A Sztálin kongresszus után felajánlották április 4-e tiszteletére, hogy a központ második 4000-es részlegét 1950. június 1. helyett 20 nappal hamarabb, azaz május 10-ére fogják teljesíteni. A feladat megoldására 3 brigád alakult. A Gelsen, a Sas és a Bón brigád, amelyek felkérésére Szauder Ferenc főcsoportvezető megelégedő ellentervet dolgozott ki.

A 3 brigád most felajánlotta, hogy a József-központ bekapcsolási idejét május 10-ről május 1-ére tűzi ki, hogy ezzel is hozzájáruljon az öt éves terv sikeréhez és május 1. méltó megünnepeléséhez.

Dolgozik a brigád a központ bővítésén.

A Központi Vezetőség határozatát helyesen értékelték ki a József-központ építési osztály dolgozói is, amennyiben csatlakoztak a József-központ 7A/2. dolgozóhoz. Amennyiben figyelembe vették a 4 drb 200-as brigád zavartalan anyagellátását, továbbá a rövidesen bekapcsolásra kerülő 7A/2. központtal járó nagyobb készülékszükségletet, valamint a készülékhiányból keletkezett szűk keresztmetszeteket. E feladatok megoldására egy különleges horizontkutató brigádot alakítottak, melynek célja nemcsak az üzem, hanem a posta építési osztályok szűk keresztmetszetének a felderítése is.

II. Főposta:

Pártunk politikájának helyességét elsősorban az bizonyítja, hogy a dolgozó tömegek követik, felsorakoznak mögéje. Pártunk jelszavát „Termelj többet, olcsóbban” a főposta dolgozói is magukévá tették és az ellenség tudatos aknamunkájával szemben is bebizonyították, hogy

nincs olyan munkaterület, ahol ne lehetne állandóan emelni a termelékenységet.

A TAVIROGÉPTEREM: január végén 13 „Siemens” brigád alakult (brigádonként 4 fővel), melyből 5 éjjel és 8 nappal működik. Ebből 5 női, 2 ifi, 1 férfi és 5 vegyes brigád. Minden brigád egy héti lát el egy vonalszámot. Az eddigi tapasztalat azt mutatja, hogy a brigádok munkája nagy mértékben lecsökkenti a belkezelési időt. Ezt igyekeznek jó munkával lecsökkenti Rákosi Hedvig Siemens kezelő 120 százalékos teljesítményével. Czinder Károly táv. kézbesítő 113 százalékos teljesítéssel, de ha a gyűjtés jobban volna megszervezve, eredménye még jobb lenne.

A MUSZAKI OSZTÁLYON: a 3-as jelfogótermi brigád felállításával évi 6000 forint megtakarítást ért el azzal, hogy a régi és drága „Siemens” dugók helyett „József” szabványú dugót alkalmaznak. Timár István 174 százalékos ért el, a további fejlődést gátolja a VT műszaki leírás magyar fordításának hiánya.

A CSOMAGOSZTÁLYON: hosszú ideje 5 személy dolgozott, jelenleg csak 3. Új szolgálati beosztással helyes szervezéssel elértek, hogy 6-14 óráig egy, 12-20-ig két dolgozó el tudja látni a munkát, sőt régi 70 százalékos teljesítményüket 110 százalékra emelték.

TUDAKOZO: ha a segédkönyvek kijavítását csupán az ott dolgozók végeznék, ez 2100 tízórárt vett volna igénybe. Azonban a készletlet munkahelyekről igénybevevő brigád segítségével a segédkönyvek elkészítése túlórázás nélkül megoldható volt.

III. Keleti posta:

A Központi Vezetőség határozatát a munkaverseny kiszélesítésére, a szakma legjobb dolgozója címéért folyó verseny továbbfolytatására a Keleti Posta dolgozói is főfeladatuknak tekintik. Ezt bizonyítja, hogy a Sztálini műszak óta, mikor a munkaversenyben 1456 dolgozó vett részt, a versenyzők száma 1794-re emelkedett. A szakma legjobb dolgozója címéért a verseny levélkészítők, utalványkészítők és csomagkészítők között folyik, a mozgósoknál most szervezik.

A K. V. határozata kimondja, hogy a verseny kiértékelésekor ki kell jelölni a 2., 3., stb. helyet elért dolgozókat is. Ezen a téren hiányosságok mutatkoznak, mert a Szakszervezeti Bizottság nem foglalkozik kellően azokkal a dolgozókkal, akik ugyan nem az elsők, de igen jó munkát végeznek. Hiba van olyan tekintetben is, hogy a legjobb dolgozókat havonként kiértékelik, de a további munkájukat nem kísérik figyelemmel. A következő havi kiértékelésnél nem vizsgálják meg, hogy az, aki az előző hónapban a legjobb volt, miért nem lett ebben a hónapban az? Mi okozta a visszaesést? Megvizsgálta-e a Sz. B., hogy Rádi József, Kozma Sándor szaktársak, akik január hónapban az üzem legjobb dolgozói között voltak, miért estek vissza, hogy márciusban nem kerültek a legjobb dolgozók közé?

A munkafegyelem, a munkarend betartása, a munkaidő minél teljesebb kihasználása terén a Keleti Posta dolgozói igen szép eredményeket értek el. Ezt bizonyítja, hogy az év I. II. és III. hónapjában a munkafegyelmi selejt, a minőségi selejt és a késések száma az előző hónaphoz viszonyítva csökkent.

A késések száma és ideje januárban 5 esetben 1 óra 04 perc, februárban 2 esetben 50 perc, márciusban pedig 7 esetben összesen 48 perc igazolatlan késés fordult elő. A munkaidő teljes kihasználására irányuló törekvés sikerét bizonyítja, hogy millió ötszáz ezer volt, addig márciusban ez a szám 730 ezerre csökkent.

A szakmai továbbképzés teljes lendülettel folyik a Keleti Postán. Szaklatistai tanfolyam, kézbesítői tanfolyam keretében kapnak a dolgozók magasabb szakmai képzést. Április 4-re és MÁJUS 1-ERE IRÁNYÍTÓI VIZSGA LETÉTELETT VALLALTAK ÉS TELJESÍTETEK. A magasabb szakmai képzettség megmutatkozik a Keleti Posta dolgozóinak eredményesebb, jobb munkájában.

Postás fiatalok a Párt ifjúsági tömegszervezetéért folytatott harcban

Nagy lendülettel folyik a magyar ifjúság harca a Párt útmutatása nyomán, az ifjúsági egység megteremtéséért. Rákosi elvtárs február 10-i beszéde óta a magyar ifjúság körében mind mélyebb gyökeret vert az a gondolat, hogy elérkezett az ideje olyan egységes szervezet létrehozásának, amely Pártunk vezetésével, a dicső Komszomol szellemében fog dolgozni és harcolni a szocialista Magyarország mielőbbi felépítéséért, a békéltörő magyarországi arcvonalaik megerősítéséért.

Eddigi eredményeink azt jelentik, hogy az ifjúság meghallva Pártunk hívó szavát, felsorakozott a Párthoz tartozó ifjúsági szervezetért harcolók tábora és kész ezt a harcot a termelés területén is megvívni.

A postás fiatalok, az üzemi SZIT szervezeten belül dolgozó ifjúmunkások egymásután csatlakoznak a Kábel II. „Felszabadulás” ifbrigádjának és az üzemi SZIT szervezet felhívása nyomán a Ganz Hajógyár fiataljainak a kongresszus tiszteletére tett kihívásához. A csatlakozásokban vállalkák, hogy új országot, boldog jövőt épít 5 éves tervünk első évének rájuk eső részét két-három hónappal rövidebb idő alatt befejezik, hogy csökkentik a selejtet, az önköltséget, hogy a „Szabad Ifjúságot”, mozgalmunk központi lapját, az egység előhírnökét még többet olvassák, hogy a SZIT-en kívüli fiatalokat bevonják a mozgalmába.

De vannak hibák is ezen a téren. Alapszerű SZIT-titkáraink nem fordítottak kellő gondot arra, hogy a kongresszusi felajánlást mozgalmat összekapcsolják a dolgozók nemzetközi ünnepével, május 1-vel. Nem készítettek fel megfelelően a fiatalokat arra, hogy a május 1-i felajánlást mozgalmat elharcosai legyenek, hogy az üzemek, műhelyek munkájába bevigyék a fiatalok lendületét, lelkesedését. Hiba az, hogy SZIT-vezetőségeink gyenge politikai munkája nyomán, a fiatalok nem támasztották alá az egyéni felajánlások tömegét: az üzem globális csatlakozását a kongresszusi felajánlást mozgalmához. Ez történt pl. a Javító-műhely I-ben (Gyáli-út).

Mindezek a hibák döntően abból származnak, hogy SZIT-vezetőségeink nem tartottak szoros kapcsolatot a helyi párt-szervezet vezetőivel, nem kérték a párt-vezető-eg tanácsát, segítségét. Ez pedig a legnagyobb hiba, amit SZIT vezető elkövethet.

Mi, magyar fiatalok a felszabadulás óta mindent amit kaptunk, a Pártnak és népünk tanításának, vezérének, Rákosi elvtársnak köszönhetünk.

Ezért a legszigorúbb törvény az ifjúsági mozgalmában a Párt vezetésére, irányítására biztosítására.

Ott, ahol jól dolgoztak a SZIT vezetők, szoros kapcsolatban álltak és állnak ma is a pártvezetőséggel, mint pl. a Javító-műhely II. (Páva-ú.) irógép-javító műhelyében, még a felnőtt dolgozók is tették felajánlást az ifjúsági kongresszus tiszteletére. Ezzel is kimutatták ezek a szaktársak, hogy a magyar dolgozók mennyire szívügyüknek tartják az ifjúsági egység megteremtését, a Párt ifjúsági tömegszervezetének létrehozását.

A SZIT vezetőségére az a feladat vár, hogy a fellelt hibákat jó politikai felvilágosító és nevelő munkával, a legszorosabb kapcsolatban a pártvezetőségekkel, kijavítsák és a fiatalokat egy emberként állítsák csatlakozásra a május 1-i és a kongresszusi felajánlást mozgalmat átütő sikerének biztosítására.

Be kell bizonyítani a postás fiataloknak, hogy megértették a hatalmas jelentőségét annak, hogy végre megvalósul a dolgozó ifjúság egysége.

Munkánkon keresztül kell kimutatnunk végtelen hálánkat Pártunk és tanítómesterünk, Rákosi elvtárs iránt azért, mert harcukkal lehetővé tették a párthoz tartozó ifjúsági szervezet létrehozását.

A termelés területén kell megmutatnunk, hogy a magyar fiatalok a bizton számíthat a Szovjetunió vezette békétörő, hogy a magyar fiatalok egy emberként, elszánt akarattal küzdenek az imperialista háborús gyújtogatók és bérencék ellen, a világ békéjéért.

Előre a Komszomol példáját követve a Párt ifjúsági tömegszervezetének megteremtéséért!

Barkóczy Imre,
Postás SZIT-bizottság titkára.

Éljen népünk szeretett vezére: Rákosi Mátyás elvtárs!

„Hogyan támogatják a munkáskadereket a debreceni postaigazgatóságon“

„Hogyan támogatják a munkáskadereket a debreceni postaigazgatóságon“ című cikkünkre közöljük a debreceni igazgatóság és a miskolci kerületi titkárság válaszait.

A debreceni igazgatóság válasza:

A debreceni igazgatóság személyzeti osztálya a téli hónapok folyamán a nagy személyzeti hiányra való tekintettel (főleg megbetegedések) sajtószentpéteri hivatalunknál úgy intézkedett, hogy az ott dolgozó Juhász Irma kézbesítő elvtársnőt (1936 óta áll a posta szolgálatában) átmenetileg osszák be tisztviselői munkakörbe.

Ugyanis tudomásunkra jutott, hogy nevezett igen szorgalmas szaktársnő. Intézkedésünk a hivatalvezető véleményével is megegyezett, ez meg is történt. Így Juhász Irma helyett fel kellett fogadni egy ideiglenes kézbesítőt, aki ma is szolgálatban van.

1950 február hó közepén a Postafőosztály lehetőséget adott, hogy a nagy személyzeti hiányt 40 külső munkáskáder felfogadásával pótoljuk. Ezt meg is tettük. Ennek eredményeként a felfogadottakból 2 főt Sajószentpéterre is alkalmaztunk.

Elgondolásunk az volt, hogy Juhász Irmát vissza fogjuk helyezni eredeti helyére kézbesítőnek, hiszen ez a gyakorlatban általános szokás is, hogyha így az esetenként beültetett kézbesítők jól bevalnak, őket a későbbi idők folyamán állandó tisztviselői munkakörben alkalmazzuk. Végső elgondolásunkat a hivatal vezetőjével közöltük. Ő észrevételt tett, hogy Juhász Irma igen jól bevált munkahelyén, kívánatos, hogy továbbra is ott tartsuk. Mi a behelyezett elvtársnőt azóta is ott foglalkoztatjuk. Tehát egyetlen napra a behelyezése óta őt el nem mozdítottuk. A miskolci postás szakszervezeti titkárság kérését ezzel egyidejűleg teljesítettük.

Egészen furesának tartjuk, hogy mindennek ellenére a postás szakszervezet miskolci kerületi titkársága az ügyet nem tekint elintézettnak és a postás dolgozók lapjában szellőztet egy olyan ügyet, ami tulajdonképpen nyugvóponton van, sőt ezen túlmenően beirtak a Szabad Nép szerkesztőségébe is és a fent említett ügynek kérétek a Szabad Népben való közlését. A Szabad Nép szerkesztősége az észrevételt leküldte a debreceni igazgatósághoz válaszként. Mi ezzel egyidejűleg a Szabad Nép szerkesztőségének is ugyanezt a válaszunkat küldtük meg.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a debreceni postai igazgatóság mindig arra törekszik, hogy a szakszervezettel a legjobb egyetértésben dolgozzék. E törekvésünknek azonban ellenkezőjét kell tapasztalunk a postás szakszervezet miskolci kerületi titkársága részéről.

Félt, hogy az ilyen eljárások az igazgatóság legjobb indulatú munkáját visszazsorítással kényszerítik, ami károsan fog jelentkezni.

Puskás Gyula,
igazgatóság vezetője.

A miskolci kerületi titkárság válasza:

A cikkkel kapcsolatosan az ügy előzményeire kívánok rámutatni. A debreceni postaigazgatóság távbeszélőn utasítást adott március hó elején a sajtószentpéteri hivatal vezetőjének, hogy 8 napon belül Juhász Irmát vissza kell állítani kézbesítői szolgálatba, mert az önkéntesegkéntes megkezdésében nem engedhető meg az, hogy kézbesítő tisztviselői munkakörben teljesítsen szolgálatot, akkor, amikor helyette helyettes kézbesítő van beállítva.

Sajtószentpéter hivatalvezetője helytelennek látta ezt az intézkedést és a miskolci körzeti felügyelőségnek jelentette, ahol utasították, hogy Juhász Irmát meg kell hagyni jelenlegi beosztásában. Ezt az ügyet március 6-án személyesen fogja elintézni Debrecenben.

A miskolci kerületi titkárságon március 5-én titkári értekezlet volt, ahol a kádereveléssel kapcsolatosan felmerült ez az ügy. A miskolci kerületi titkárság ekkor kapcsolódott bele az ügybe és tiltakozott Juhász Irma kézbesítői szolgálatba való visszahelyezése ellen.

A telefonon adott rendeletet pár napon belül írásban is kiadták, amiről a kerületi titkárság személyesen is meggyőződött.

Ha az igazgatóság elgondolása az volt, hogy a bevált munkáskadereket eredeti beosztásában hagyják, akkor miért adott intézkedést a leváltásra?

A miskolci kerületi titkárság véleményét nem kérték ki.

Azt, hogy az igazgatóság a szakszervezet véleményét mennyire kéri ki és mennyire tudunk összedolgozni, arra ott van a szőlőni munkafelajánlás és a szőlőni műszak, amikor is sorozatosan áthelyezték a tokaji, abaújszántói tes. titkárt, a miskolci területi csoport egyik vezetőségi tagját és ezen áthelyezéseket csak a szakszervezeti központunk határozott fellépésére szüntették meg és vonták vissza. Emlékezzünk vissza a szikszói esetre, amikor egy órábérés postai alkalmazottat, aki a kórházban feküdt beteg, állásából el akarták bocsátani. Emlékezzünk az egrí esetre, amikor megoldást csak úgy találtunk, hogy függetleníteni kellett az illető szaktársat, mert az egész megye MHK szervezése vesztélyben forgott.

Azt könnyen meg lehet állapítani, hogy a szakszervezet véleményét mikor nem kérték ki, de nehezebb azt megállapítani, mikor kérték ki.

Juhász Irma átminősítési kérelmét a kerületi titkárság múlt év október 24-én 744/1949. számon kérte az igazgatóságtól. Hogy milyen a bürokrácia, példa erre, hogy ezt csak 1950 január elsején engedélyezték.

A megtörtént dolgot el szokták ismerni és mi nem azért írunk, hogy még nem volt elintézetve, hanem a jövőbeni mihez tartás végett. Mi ezzel nem az ellentétet, hanem a szoros együttműködést és jó káderek nevelését akarjuk biztosítani, mert Pártunk ezt így kívánja.

Nem képezt megbeszélés tárgyát az sem, hogy a sajtószentpéteri területi csoport titkárság áthelyezéseivel a mozgalmi munka továbbvitelére milyen megoldást lehetne találni. Szó nélkül, a kerületi titkárság véleményének kikérése nélkül, egész egyszerűen áthelyezték a területi csoport titkárt és ez pont a május 1-i felajánlások megszervezése előtt történt. A szakszervezet történet megállapodás szerint mozgalmi vonalon dolgozókat nem lehet áthelyezni, amennyiben a szükség úgy kívánja, a szakszervezettel közösen áttárgyalják az ügyet.

Kritikával kell, hogy éljünk a debreceni kerületi titkárság szakszervezeti titkárság felé is, azért, amiért az ügy kivizsgálása nélkül nyilvánít egyoldalúan véleményt.

A fenti ügyet lezárva fordulunk kérésrel a debreceni postaigazgatóság-hoz, hogy a jövőben szorosan együttműködve, közös akaratú dolgozzunk, mert csak így tudjuk elérni célunkat, így tudjuk megvalósítani öt éves tervünket, így segítjük elő a szocializmus építését.

TÓTH JÁNOS
kerületi titkár.

Azt hisszük, minden kommentár helyett többet mond Zsdanov elvtárs tanítása: „Ha ninesen építő viták, ha ninesen bírálat és önbírálat, akkor ninesen haladás sem. Az építő vita és a tárgyilagos, független kritika — ez már szülőjévé vált —, a fejlődés legfontosabb feltétele. Ahol ninesen bírálat és építő vita, ott kiapadnak a fejlődés forrásai, ott a testpedtség és a lanyhaság meglegházi légköre terjed.“

Kutassuk fel azokat a felszerelési anyagokat és egyéb tárgyakat, amelyek feleslegesen hevernek a raktárakban

Dolgozóinknak felajánlásait átvizsgálva szembe tűnt a Keleti Postahivatal két dolgozójának felajánlása. Ezek vállalták, hogy felkutatják azokat a felszerelési anyagokat, amelyek feleslegesen hevernek a raktárakban. Vállalásuk eredményeképpen a Keleti Posta raktárából 21.000 Ft értékű felszerelési tárgy került elő. Pokrócok, lepedők, bútorarabok és más tárgyak voltak ezek, melyekre a hivatalnak szüksége nem volt, míg más hivatalokban ezek a tárgyak hiányoznak.

Lapunk mostani számában foglalkozunk a Budapest 16. postahivatal panaszával, hogy a hivatal hónapokon keresztül nem tud egy székert kapni.

A Keleti Posta kezdeményezése felveti azt a gondolatot, hogy helyes lenne, ha minden üzemünk, minden postahivatalunk szétnézne a saját portáján, meg-

Hogy sikerült el egy munkamódszerátadó javaslat?

Az Átviteltechnikai és Kábelüzem Paulay Ede-utcai részlegének dolgozói a vidéki erősítő állomásokkal még 1949 szeptemberében értekezletet tartottak, hogy megvitassák, mi módon tudják megoldani a munkamódszerátadást.

Az értekezleten határozatot fogadtak el, melynek értelmében egy tájékoztató füzetet szerkesztenek, mely folyamatosan közölne a vidéki erősítő állomásokkal is a felmerülő munkamódszerátadási problémákat. A végrehajtásért Horváth János műszerész szaktárs lelt a felelős.

A tájékoztató füzet el is készült még szeptemberben és hogy a bürokráciát elkerüljék, jóváhagyás végett személyesen vitték fel a Főosztály szakoktatói csoportjához. Ma már 1950 május 1-ét írunk és a javaslat azóta is csak el nem bírt javaslat.

A javaslatot a Szakoktatói csoport egy szaktársnak adta ki felülvizsgálatra. Ez a szaktárs októberben megbetegedett. Azóta az Átviteltechnikai és Kábelüzem dolgozói számtalan esetben sürgették, hogy mi van a tájékoztató füzettel? De csak azt a választ kapták, hogy a füzet a beteg szaktárs fiókjában van és nem lehet hozzáférni.

Felhívjuk a Főosztály figyelmét a hanyódo, el nem bírt javaslatra, illetőleg az ügy elintézésére.

— Halló! Postafőosztály? — Kérem, szaktársak, mi van a félévvel ezelőtt beadott javaslatunkkal.

— Csak türelem, még egy kis rövid fél-év, máris megkapják.

Május 1-e helyett, már április 15-től hat számjeggyel tárcsáznak Sashalmon

Szép ünnepség színhelye volt április 15-én a sashalmi törpeközpont épülete. Elkészült a Lipót-központ körzetébe tartozó 3. távbeszélő törpeközpont is. A munkát a Lipót-központ dolgozóiból alakult „Katona-brigád” végezte, amely célul tűzte ki a mátyásföldi, rákosszentmihályi és sashalmi törpeközpontok újjáépítését.

A munkát mindhárom esetben a kitűzött határidő előtt fejezte be a brigád. Most is május 1-e előtt készült el az újabb munka.

A mátyásföldi és rákosszentmihályi központi munkálatainál 26 fő volt a „Katona-brigád” létszáma. Ezzel szemben Sashalmon már csak 15 dolgozó vett részt a munkában és így is az ütemterv szerint megállapított május

1-e helyett már április hó 15-én kifogástalanul működő állapotban adták át a törpeközpontot a XVI. ker. előjárójának, Gereben Béla elvtársnak.

A sashalmi törpeközpont újjáépítése az öt éves terv negyedik évére volt előirányozva. A Katona-brigád munkája tette lehetővé, hogy Sashalom dolgozói már ez év április 15-től hat számjeggyel tudjanak telefonálni.

A munka 25.000 Ft megtakarítást jelent és a felszabadult 100-as kapcsoló a falutelefont szolgálja tovább.

Ahogy Pártunk útmutatása alapján Nagy-Budapestet közigazgatásilag egyesítették, úgy vonta be a Lipót-központ Katona-brigádja Sashalom hírközlését a nagybudapesti automata hálózatba.

E. Gy.

A XVI. ker. előjárója, (X) átveszi a sashalmi központot.

„Felügyelőhivatalok létrehozása — fegyver a bürokrácia ellen“

című cikkünkre a Budapest 16-os hivatal válaszolt:

Tisztelet Szerkesztőség! Levelem nem panaszs akar lenni. Levelem reménykedés. Talán kapok végre megfelelő utasítást s azután meglesz az eredmény. Soraim a múlt számban megjelent Budapest 47. posta esete kapcsán írom.

Még 1949. VII. 5-én 139 számon a Központi Anyaghivataltól igényelt egy székert és 1 lámpát, amit 9015—3—o. 1949. VII. 7. számon előjegyeztek.

Indok a székere: rossz. (Az indok tegnap gyakorlatiá vált. Bekövetkezett a tragédia, eltűnt a felek elől, mert a szék végleg leszakadt alattam, eddig is csak a párkányán ültem.) Indok a lámpára: lehetetlen a világítás, így csak megvakult mellette a dolgozó.

Eredmény: semmi. Ügyirat ment, ügyirat jött. Pedig egyszer volt lámpa is, amire azt mondták, meg-

kapom, de mire felment a bizonylatpár, (pedig azonnal küldtem) eltűnt a lámpa.

Egyszóval: mikor már 2 eselben ismétlődött ez, megfogadtam, hogy most már elég. Ha tudok, veszek egy lámpát, azért sem fogok megvakulni, de én többet nem aktázok. Hiszen így nem lehet, nem szabad kezelni a dolgozókat. En a székert és a lámpát nem pazarlás céljára kértém.

Jól tudom, hogy a felügyelő hivatalok létrehozása is Pártunk segítségével történhetett csak meg.

Most a múlt havi számban megjelent cikk után azt kérdezem a postás dolgozóktól: Hová forduljak, hogy szék és lámpa legyen?

Budapest 16. vezetője.

(Hiteles helyen utánanéznünk igénylésének — elintézésről értesítjük. — Szerk.)

„Bérezésünk néhány kérdése...“

E címen közöltünk múlt számunkban cikket a Postás Dolgozóban. Erre most válasz érkezett, melyet kivonatossan közlünk:

A Postás Dolgozó nagy tömegei élénk érdeklődéssel olvasták a „Bérezésünk néhány kérdése” című közleményt.

A közlemény tárgyilagos megállapításain túlmenően a több tízezernyi postás dolgozó érdekeit közelről érintő bérezési rendszerrel foglalkozva, joggal keltett igen nagy érdeklődést a cikk.

Ugy érezzük, hogy hosszú hónapok óta ez az első olyan írás, melyben az egészséges építő kritika és önkritika érvényre jut és elismeri, hogy a Szakszervezet sem tölti be minden vonalon olyan mértékben hivatását, ahogy azt tőle a dolgozók elvárják.

Magábanvéve már az a körülmény is, hogy április 17-én még általában nem tudják a dolgozók, hogy a márciusban megdolgozott munkájukért számszerűleg mennyit fognak kapni, komoly hiba.

A bérezéssel megjelent számos, néha egymásnak ellentmondó rendelet mutatja, milyen tévovászás, bizonytalanság van ezen a területen.

Nem beszélve a különféle, a reakció által terjesztett kósa hírek hatásáról.

Nagyon jól világít rá a cikkíró a munkakörök fontosságának súlyosságára is. Elképzelhetetlen, hogy egy erős központi hivatal vezetőjének munkáját és munkájának fontosságát aláhelyezzék egy kevésbé fontos és felelősségteljes munkakörben dolgozó munkakörének.

A posta dolgozóinak öntudatos tömegei tisztában vannak azzal, hogy a fizetést csak a végzett munka arányában kaphatják.

Es végül térjünk ki még a munkafegyelm kérdésére. Mikor a kezelésben és alsóbb műszaki munkakörben dolgozó szaktársaink szolgálati mulasztásainál vagy tévedéseinél könyörtelenül kirójjuk az előirt sejtletet (a munkafegyelm, a munkakerlek tekintetében sajnos meg igen sok hiba van a végrehajtó szolgálatban és ezek kiküszöbölésére a mozgalmi szerveknek és minden becsületes dolgozónak a leghatározottabban fel kell lépnie. Szerk.)

sokszázan kérdezik, milyen selejtet kap, vagy kapnak azok, akik a bérezés rendezésénél ilyen zavart helyzetet teremtettek?

Hisszük és reméljük, hogy mire ezek a sorok napvilágot látnak, a dolgozókat tisztában fogjuk látni és sok, most zavart és kétkedő postás szaktárs fokozottabb odaadással és lelkesedéssel fogja munkáját végezni.

Aláírás:
Hivatalvezető:
területi csoportfőnöke.

Békebizottságok szervezésével szélesítsük és erősítsük a békéért küzdő magyar nép táborát!

Atadták rendeltetésének a diósdí 100 kw-os rövidhullámú rádióállomást

Április 15-én, szombaton délután 1 órakor ünnepélyes keretek között avatták fel a diósdí 100 kw-os rövidhullámú adóállomást.

Az adóállomás épületét gyönyörűen feldíszítették vörös és nemzeti színű lobogókkal és az ünnepség színhelyére autóbusszal és gépkocsik szállították a meghívottakat.

Katona Antal elvtárs beszédében elmondotta, hogy

másfél év alatt már 2 nagy adót adtak át a forgalomnak,

hogy a szocializmus igazsága, népi demokráciánk eredményei a rádióhullámok útján terjedjenek.

— Az adóállomás létesítése és üzembehelyezése azt jelenti, — mondotta Katona Antal, — hogy elérte eredményeinket a világ dolgozó népei meg fogják ismerni.

A megépítés a Szovjetunió hatalmas segítségével vált lehetségessé, mert a Szovjetunió sietett segítségünkre azokkal az anyagokkal, tapasztalatokkal, gyártmányokkal, amiket Magyarországon eddig nem gyártottak.

— Négyezer kilowattos adóval szálltunk szembe április 1-én az imperialista hazugságok ellen, s a két darab 100 kw-os rövidhullámú adóból 1, ez a mostani, már működik.

Bebrits elvtárs átveszi az adót

Ezután Bebrits elvtárs szót a megjelentekhez. Rámutatott arra, hogy az adó megépítése magán viseli az utolsó 10 év politikájának bélyegét. A Horthy-rendszer csak a falakat emelte fel, de még fölöt sem tett rá.

A falaknak tartalmat, — az adóberendezés megépítésével, — csak a népi demokráciánk adott.

Bebrits elvtárs rámutatott arra, hogy a siker soha nem jön el magától, s a diósdí rádióállomást is harc árán tudtuk csak megépíteni. Az építést először akadályozta a posta régi vezetősége, amely nem akart áldozni az adóra. Azután már építés közben, amikor a terv megvolt, akadályozta, gátolta Geiger és kémbandája.

A diósdí adóállomás sugározni fogja szocialista építésünket, elérte eredményeinket, azt, hogy nálunk nincs válság, hanem fokozódik a jólét. Ennek a híre megy el az adón keresztül sok-sok ezer kilométerre. Az adó millió ember tömegének fogja a békét, a szocialista építés iránti harcot erősíteni, millió ember tömegében fog hitet ébreszteni, hogy a szocializmus elérhető.

Az adó hirdetni fogja a világ proletáriátusának mindenütt, ahová eljut adásunk, a biztató üzenetet, hogy a proletáriátus harca, az ügy, amiért harcolnak, győzni fog.

Bebrits elvtárs ismertette még a világon minden tájáról ezer- és ezerszámban jövő leveleket, amelyek máris bizonyítják, hogy az adó messze távolságban jól hallható. Majd a

vezetékes rádiót ismertette

beszéde során.

Budapestre 2000 munkás lakásban van

Sok meglepetést tartogat a postás dolgozóknak az 1950. év üdültetése

A szoc. pol. felelősök beszéljék át minden dolgozóval ezt a cikket

Június 4-én nyílik meg Keszthelyen legnagyobb, új 130 férőhelyes üdülők, közvetlenül a vízparton, saját stranddal rendelkező, felszerelése minden kényelmet biztosító pihenő dolgozóinknak. Az üdülőknek 350 férőhelyes kultúrterme van, könyvtárral beépített színpaddal. A kultúrteremben a Szaktanács és Szakszervezetünk kultúrbrigádjai fognak szerepelni. A sportolási lehetőségek, — mint minden más üdülőben, — itt is biztosítva vannak. Vitorláshajók, csónakok, röplabda-pályák, ping-pong asztalok állnak az üdülők rendelkezésére. A keszthelyi üdülő beállítására növeli az üdültetési keretet, tehát nő azoknak a dolgozóknak a száma, akik jó munkájuk alapján kedvezményes üdültetésben részesülhetnek.

Május 7-én nyílik meg hévízi üdülők, május 21-én a balatonfüredi és balatonfüldvéri is.

A gyermekek 5 éves korukig az anyákkal együtt üdülhetnek

A postán dolgozó gyermekes anyák régi kívánságát valósítjuk meg azzal, hogy gyermekeikkel együtt mehetnek üdülni kétheti időtartamra Zircre május 7-től október 7-ig. A gyermekek üdültetése itt is díjmentes.

már bevezetve a vezetékes rádiót, ezt még tovább kell vinni. Ugyanakkor felhívta a figyelmet a televízió építésének lehetőségére és szükségességére. Majd Bebrits elvtárs átvette a diósdí rádióállomást, amely most 10.000

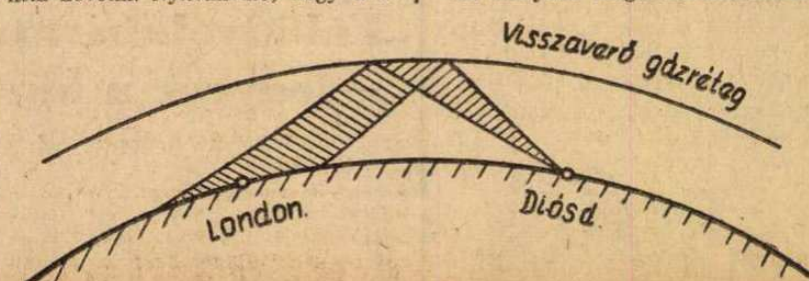
A rövidhullámok is a békéért folyó harcot segítik

A diósdí rádióállomás, melyet Bebrits Lajos miniszter elvtárs április 15-én helyezett üzembe, rövidhullámon sugározza a külön erre a célra készült műsort messze külföldre. A rövidhullámok különleges viselkedéséről miniszter elvtárs részletes ismertetést adott avató beszédében. Mit jelent ez a különleges viselkedés?

A Kossuth és Petőfi műsor központi hullámú adóinál hozzácsóztunk ahhoz, hogy a vétel az adóállomáshoz közel igen jó, attól távolodva a vétel egyre gyengül, míg végül párszáz kilométer távolságban a vétel annyira gyengül, hogy az adóállomás már nem hallható. Ez a jelenség az adóállomástól sugárban minden irányban körülbelül egyformán mutatkozik. Így van ez, mert a közepes hosszúságú rádióhullámok a föld felületén terjednek tovább, útjukban követik a földgömb görbületét és a megtett úttávolságtól függően egyre veszítenek erejükből.

A rövidhullámok viselkedése egészen más

Ezek csak egyenes vonalban terjednek és a föld felületének görbületét nem követik. Nyilvánvaló, hogy a rövidhullámok

vidhullámok ennek folytán az antenából kilépve, elhagyják a föld felületét és a legmagasabb légrétegekben át a világűr felé veszik az irányt. Ezek után mindenki láthatja, hogy a rövidhullámok segítségével üzenhetünk a Mars lakóinak, vagy a Holdba utazott embereknek, de nem küldhetünk híreket a föld egyik pontjáról egy távol eső másik pontjára.

Egy érdekes jelenség következtében a rövidhullámokkal mégsem egészen így áll a dolog. A föld felületét borító légrétegben

100—200 kilométer magasságban

hol ember még soha nem járt, a nap sugarak hatására a rendes körülmények között szigetelő anyagként viselkedő gázok elektromosan vezetők állapotba kerülnek. Az ilyen gázrétegek a föld felületével párhuzam

os gömbfelületet alkotnak, mely mindenütt 100—200 kilométer magasságban van felettünk.

A rövidhullámok ezen a vezető felületen nem tudnak átmenni, hanem visszaverődnek. Az adóállomástól nyílegyenesen a visszaverő réteghez érkező hullámok éppen úgy verődnek vissza onnan, mint a fény a tükör felületéről. Útjukat a visszaverődés után ismét egyenesen folytatják, míg el nem jutnak a föld felületére. A visszaverődés helyén az adóállomástól igen jól lehet venni. Viszont azokon a helyeken, melyek felett a hullám a magas légrétegekben jár, nem hallható a műsor, pedig az adóállomáshoz jóval közelebb vannak.

Másik érdekessége a rövidhullámú adásnak,

hogy a kisugárzott hullámokat jól lehet nyalábolni.

A rövidhullámú adó különleges antennája nem sugároz körben minden irányban egyformán, hanem mint egy fényszóró, a fényt csak egy irányba terelve küldi a műsort, de ebben az irányban sokszoros erősséggel. Az irányítás megfelelő beállításá

val például Diósdra Londonra és környékére szórható a 100 kilowatt energia újszólva minden veszteség nélkül.

A rádióhullám valahol Komárom táján fut ki az ország területéről, de itt már 10 kilométer magasságban van a föld felett és a komáromi szaktársak csak a légköri segítségével felemelkedve juthatnának abba a helyzetbe, hogy az adásokat vevő készülékeken meghallgathassák.

A diósdí száz kilowattos adó nem a mi szórakoztatásunkra épült, hanem az imperialista országokban kihasználják a dolgozókat, akik most saját nyelvükön közvetlenül tudunk hallgatni meg, hogy milyen eredményeket lehet elérni a szocializmus felépítésével és a béke megvédésére irányuló harcokban, ami számukra igen nagy támogatást jelent.

Négy száz forintot nyert a termelési szindarab pályázatának győztese

Decemberben indítottuk el „Termelési szindarab” pályázatunkat, amelyre szaktársaink szép számmal küldtek be pályaműveket. A pályaművek jó része nem üti meg azt a mértéket, ami alkalmassá tenné arra, hogy postai vonalon kultúrportajaink bemutassák és ezen keresztül elősegítsék a termelés emelkedését és az általános kultúr színvonal emelését.

A pályázatot meg kellett hosszabbítani, mert a beküldött pályaművek közül legtöbb nem a termelés kérdésével foglalkozott, így már témájánál fogva sem felelt meg a pályázati feltételeknek.

Általában majdnem kivétel nélkül az összes darabokra érvényes, hogy a beküldő szaktársak nem tanulmányozták a szindarabírás technikai módjait, nincsenek tisztában az azal az irányvonalal, amelyet Pártunk kulturális vonalon a kulturmunkások elé tűzött. A szindarabírással foglalkozó szaktársainknak tanulmányozniuk kell a munaszótály hősies harcainak történetét, tanulmányozniuk kell azokat az eredményeket, amelyeket a dolgozók a felszabadulás óta elérték.

El kell mélyedni azokban a problémákban is, amelyek közvetlenül

érintik a postás dolgozókat. (Készenléti idő csökkentése, a borral való kérdése, a multból visszamaradt hatások leküzdése, hajbókolás, alázatoskodás, hivatali sovinizmus, a képzetebbek lenézése a képzetlenek iránt, stb.)

A beküldött pályaművek közül az első díjat „Falutefele” című egyfelvonásos jelenet nyerte el. A beküldője nevét és lakcímét kérjük, közölni a Szerkesztőséggel. A második és harmadik díjat részben a pályaművek alacsony színvonala, részben, mert azok alakilag nem felelnek meg a pályázati feltételeknek, ez alkalommal nem tudjuk kiadni.

Kérjük az irodalommal foglalkozó szaktársakat, hogy az általuk fentebb említett problémák figyelembevételével írjanak jeleneteket, szindarabokat és egyéb irodalmi művet.

Azt küldjék be a Postás Szakszervezet Kultúrsztyárára, mert a megválasztott pályázaton kívül is jutalomban részesítjük.

A meg nem felelő pályaműveket a csatolt jelzés borítékban feltüntetett címekre a bírálóbizottság véleményével együtt visszajuttatjuk.

A termelési irodalmi pályázat bírálóbizottsága

VOROSIN-MOZGALOM A POSTA BBI-BEN

A magyar dolgozók népgazdaságunk minden munkaterületén lázasan készülnek a világ dolgozóit nemzetközi szolidaritásának nagy ünnepére, május 1-re.

A Posta Betegségi Biztosító Intézete szakorvosi rendelőjének dolgozói is részesei kívánnak lenni, nemcsak a dolgozó társaink ünnepi örömeinek, hanem annak az alkotó munkának is, mely ebben az országban az életet minden eddigénél szebbé, jobbá és boldogabbá teszi.

A BBI dolgozói

is tudják, hogy a megbetegedett postás dolgozók egészségének mielőbbi helyreállításával nagy mértékben hozzájárulhatnak a termelés fokozásához. Ezért szakismereteket állandó tökéletesítés mellett a gyógyítómunkák hatásosabbá tételére érdekében a május 1 tiszteletére tett felajánlásokkal kap

hész, a vizsgálat menetét is befolyásoló behatástól óvjuk meg mind felnőt, mind gyermekkorban lévő betegeinket.

4. A lépcsőházban, folyosókon és rendezőhelyiségekben a feliratozat és hirdetésményeket fokozott figyelemmel helyezzük el.

5. A városhelyiségeket növényekkel, virágokkal díszítve tegyük melegebbé és barátságossá.

Betegségi Biztosító Intézetünk

eddig is sokat tett

a tisztaság és rend lehető fenntartása érdekében. Városhelyiségeinket virágokkal, újságokkal látta el. A beteg és orvos közötti viszonyt nem korlátozódott az intézetre, hiszen mindennapos jelenség, hogy a munkaidőn kívül, pl. este vagy ünnepnapokon postás dolgozóink közvetlenül, vagy tele

— Mi az szaktárs, tegnap még mozdulni sem tudott, s ma már táncol?
— Jaj, doktor szaktárs, hát persze, ezekkel a szép növényekkel együtt az én egészségem is kivirágzott.

esolatban javasolták, s az osztályukon (fül-orr-gége) alakult brigáddal váltalták a Vorosin-mozgalom B. B. I-ben való megindítását.

Ismeretes ugyanis, hogy Vladimir Vorosin üzemvezető javaslatára az üzem műhelyekben ragyogó tisztaságot teremtettek, rendezték a falakat, padlókat, a gyár udvarát virágokkal, szökőkutakkal díszítették.

Néhány nap előtt Szapozskev prof. az orvosegyletben tartott előadást, melyben részletesen ismertette a szovjet egészségügyi kormányzatnak a magasabb körházi kultúráért folytatott ferszerű munkájának eredményeit. Ennek nyomán a B. B. I. Vorosin-mozgalomban célkitűzéseinket a következőkben foglaltuk össze.

1. A rendnek és tisztaságnak a munkamenet minden részében való fokozása (a kezelő helyiségek, műszerek, fehérneműk karbantartása, ill. tisztaságának fokozása).
2. A betegeknek a lehetőség szerinti elosztása a rendeltési időben, miáltal elkerülhetnénk a rendeltési idővégen időszakos zsúfoltságot.
3. A betegeket egymás előtt, különösen ahol műszeres kezeléseket és beavatkozásokat történnek, ne kezeljük. Ezáltal sok kellemetlen psy-

fonon hozzáunk fordulnak tanácsért, segítségért, amikor is mindig készen állunk rendelkezésükre.

Most amikor mozgalmunkat az intézet összes egészségügyi dolgozóinak bevonásával megindítjuk, kérem, fordulunk postás dolgozóinkhoz.

Kérjük, legyenek segítségünkre a tisztaság, a rend fokozása és fenntartása érdekében. Vigyázzanak a váró és meliék helyiségek tisztántartására (szemetelés, a berendezések kímélése, stb.). A rendelkezésre lehetőség szerint időben járjanak: a felsőkatókat a rendelkezésre álló ruhatarban helyezték el.

Vorosin a gyárakból virágok munkaportálatat varázolt. Tegyük mi is melegebbé, barátságos otthoni intézetünk, hol tege postás dolgozóink keresik megrongált egészségük javítását, gyógyítását.

Dr. K. V.

Értelmiségi dolgozók!
A munka szakmai és politikai színvonalának állandó emelésével, testvéri szövetségben a munkásokkal és a dolgozó parasztokkal erősítsétek szabad hazánkat!

Ha szakszervezetünktől nem jön senki, valahogy úgy érezzük, megfeledeztek rólunk...

Támogassuk jobban az egri Szakszervezeti Bizottságot

Kedves Elvtársak! Legutóbb a Postás Dolgozó munkatársra járt nálunk s kérte, hogy Eger kritizálja meg nemcsak önmagát, hanem a szakszervezeti központot is. Most élünk az alkalommal, és megteesszük ezt mindkét irányban, annál is inkább, mivel az idő rövidsége miatt az egri problémákat átbeszélni nem lehetett.

Köztudomású Eger részbeni klerikális beállítottsága, amitől természetesen nem mentes az egri posta személyzete sem. Példaként említem fel, hogy még 1947-ben, amikor Mindszenty itt járt, a hivatal erkélyére „egyes buzgó postások” egy hatalmas Maria-szobrot hurcoltak fel. Persze itt rögtön felvetődik a kérdés, hol volt az üzemi pártszervezet, hol volt az UB? Hát az bizony megvolt, de szorosan olyan hivatalvezetőket kapunk, akikről rövid ittlétük alatt kiderült, hogy kispapok voltak, vagy az egri ciszter-rend gimnáziumában végeztek. Gondolható, milyen mértékben vették az osztályharcot ezek itt a klerikáció fészkeiben!

Szívós munka után ezt a gócot ki-vágjuk. Természetesen, ezen a téren még sok felvilágosító munkára van szükség.

A rossz oldal után, nézzünk egy jót.

A választási agitációban már példaként munkát végeztek agitátoraink. Az eredmény: az ottlakók 99 százaléka leszavazott és 98 százalékban a Népfőntra! A megye szakszervezeti bizottsága és a városi pártbizottság a végzett jó munkáért külön elismerését fejezte ki.

Ujabb rossz oldal a postaépület kérdése. A hivatal külső homlokzata városunk legszebb neo-barokk stílusában van kiképezve. De belül... szűk helyiségek, régi kövezésű udvar, a szállítóüzem istállójával, aminek fala mellett gyűjtik a trágyát.

Az egész épületet elbűzösítő istálló eltávolítására a szociálpolitikai osztály már folytat tárgyalásokat. Az épületben olyan helyiség, ahol az összes dolgozók részvételével gyűlést tudnánk tartani, nincs. A kézbesítő-szobában szorongunk úgy, hogy a dolgozók egy része a szomszéd szobából nyújtogatja a nyakát. Egy évvel ezelőtt kaptunk ígéretet kultúrteremre, reméljük, hogy 1 év után most már rövidesen, kis átalakítással nagy termünk lesz. A helyhiány ellenére is jól működik kultúrsportunk. Szorgos igyekezettel készülnek, tanulnak szaktársaink a mcszoha körülmények ellenére is. Ugyanez vonatkozik a szemináriumokra, mert egy párt- és két szak-

szervezeti szeminárium folyik. El lehet képzelni, hogy milyen probléma az időbeosztás a helyiség hiánya miatt.

Április 4-én megmutattuk, hogyan kell szépen dekorálni az épületet. Dekorálásunk teljes elismerést vívott ki. Természetesen a legfontosabb problémánk a termelés kérdése. A legutóbbi termelési értekezleten határozták el hivatalunk dolgozói, hogy a hivatal átlagselejtjét 0.20 százalékra csökkentik le.

A fentiek után egy kérésünk van. Szakszervezetünk egy-egy hivatal dolgozóiról ne egy félnapos, maximum egésznapos látogatás után alkossanak véleményt és írjanak cikkeket. Jöjjenek le hozzánk 5-6 napra. Nézzenek meg minden munkahelyet, beszélgesse- nek minden dolgozóval. Mi örömmel vesszük, ha hozzánk jönnek, mert ilyenkor az apró hibák is kijönnek és jobb munkát tudunk végezni.

Mikor hónapokon keresztül nem jön senki, valahogy úgy érezzük, megfeledeztek rólunk. Jöjjenek az elvtársak, közös erővel fokozottabb mértékben tudjuk megvalósítani Pártunk útmutatását és tudunk hozzájárulni a szocializmus építéséhez.

Zakár Miklós
párttitkár.

Postás műszaki dolgozók határidő előtt helyezték üzembe az új szarvasi távbeszélő-központot

Május 1-ére készül már Szarvas is. A postás dolgozók különös örömmel és büszkeséggel készülnek a nagy napra. Hiszen április 4-e óta működik már az új táviró- és távbeszélő-központ. Május elsején az új központ dolgozói is részt vesznek a felvonuláson. Vessünk pár pillantást a központ-bekapcsolás nagy eseményére:

Felszabadulásunk ünnepét zászlódiszben várta az új postaépület. A postás műszaki dolgozók szocialista munkával rőták le falájukat a felszabadító nagy Szovjetunió iránt, elkészítették az új távbeszélő-központot.

Bent az épületben nagy sürgés-forgás van. Mindenki igyekszik kitenni magát, hogy valamivel hozzájáruljon nemzeti ünnepünk fényéhez. Pat-

kós, Vida és Bencsik elvtársak a többiekkel együtt versenyben állnak, hogy a terv sikerüljön. És sikerült is.

Április 3-án délután a szarvasi távbeszélő állomásokat sorban szölitják fel:

— Tessék a régi készülék konnektorát kihúzni és az új készüléket bekapcsolni.

A távbeszélő-központ ünnepélyes átadására délután 3 órakor került sor. Jelen voltak a Párt, a község képviselői, a szakszervezet. A postaigazgatóság kiküldötte hangsúlyozta, hogy a szarvasi dolgozóknak kettős ünnepük van. Az egyik az új távbeszélő-központ üzembehelyezése, a szocialista munka győzelmének egyik állomása. A másik, amely lehetővé tette szá-

munkra ezt, felszabadulásunk, melyet öt évvel ezelőtt ajándéka kaptunk a Szovjet Hadseregtől.

A szarvasi postás dolgozók nevében Kalocsai István elvtárs vette át a hivatal s megköszönte a műszaki dolgozók áldozatos munkáját. Az üzemi pártszervezet nevében Sztruhár János elvtárs, a központ építését ismertette, kihangsúlyozva azt, hogy azért készülhetett el határidő előtt, mert a dolgozók megértették a munka jelentőségét és hűen követték Pártunk, Rákosi elvtárs útmutatását. Sztruhár elvtárs szavai egybevégyültek a dolgozók ütemes „Eljen Rákosi — Eljen a Párt” kiáltásaival.

Csabai Pál

NEMZETKÖZI POSTÁS HÍREK

A L' Unium Postale írja, hogy 44 millió levelet váltanak évente a 11 és 21 év közötti levelezőtársak.

Prága a csehszlovákiai Korénov postahivatalnál bevezették a dohánykészítmények árusítását.

A József helyközi központ versenyre hívta ki az ország összes interurbán központját a jóságfok legmagasabb elérésére

Az ország összes helyközi központját versenyre hívjuk a jóságfok legmagasabb elérésére. A versenyben azok a központok vegyének részt, ahol állandó műszerész fenntartás van.

Tudott dolog, hogy a budapesti helyközi központot a barbár fasizisták felgyújtották, kiejtették. A felszabadulás után 25-30 éve forgalomból kivont, elavult anyagból építették újjá a központot a budapesti helyközi központ műszaki dolgozói. Mint az ország legnagyobb helyközi központja, kötelességünknek tartjuk, hogy ezt a versenymozgalmat elindítsuk.

A jóságfok megállapítása a Főosztály hatáskörébe tartozik, aki hivatalos lesz a verseny eredményét eldönteni.

Az ötéves terv keretén belül a legmagasabb fokra kell emelni a jóságfokot úgy, hogy minél előbb teljesen kifogástalan helyközi beszélgetésekkel szolgálhassuk a szor-

cializmus építését. A Főosztályhoz azzal a megköveteléssel fordulunk, hogy minden év végén hirdesse ki az elért eredményt.

Fel tehát a némes versenyre, minél többen jelentkeztek. Szeged, Miskolc, Debrecen, Pécs, Sopron, Szombathely, Salgótarján, Győr, Veszprém, Szekesfehérvár, Kaposvár és a többi helyközi központ műszaki dolgozói! A jelentkezők jelent- sük be a részvételüket a Helyközi és József távbeszélő központ szakszervezeti termelési felelősnek, Környei Béla szaktársnak.

Szaktársak, Elvtársak, Postás Dolgozók!

Nem az a fontos, hogy ki lesz az első, hanem az elért eredmény, mert az valamennyiünk életszínvonalát fogja emelni.

Legyen az első az a központ, amely a legjobban fog dolgozni.

Szaktársi üdvözléssel a budapesti Helyközi Központ műszaki fenn- tartói.

és dohányárak forgalma 30.000 Csk-t tett ki.

Egy másik postahivatal alkalmazottai a szövetkezetnek felajánlották, hogy a nagy távolságban lévő községekben a küldemények kikézésítésével együtt összeszedik a kontingens és a szabad tojást 9 faluban.

Svájc Március elsején kísérletképpen 10 hivatalban bevezették azt a rendszert, hogy a felvevő munkahelyeken feltüntetik a szolgálatot teljesítő tisztviselő nevét (Mi már ezen régen túl vagyunk. Túl pihent egy születésnap, hogy a dolgozót a közönség el- celődésének tegyük ki.)

Olaszország Az olasz közal- kalmazottak — a kormány azt állítja, hogy „igen ked- vező.” Ezzel szemben a statisztikai hivatal szerint 1 „tipus-család” évi ruházati szükségletére 26.800 lírát kellene számítani. Havi 42.000 líra lenne az az összeg, amiből a család éppen csak, hogy éhen nem hal és úgy öltözködik, mint azt az olasz gúnyrajz a szakszervezeti lapon fel- tünteti. Olaszországban 4.5 millió olyan család él — a lakosság 41.8%-a — amelynek havi jövedelme nem haladja meg a 22.000 lírát. Ezzel szemben — a lakosság 2.4%-a — 260 ezer olyan család él Olaszországban, amelyre havi 375.000 líra jövedelem esik. Ez a közel negyedmillió ember annyit keres, mint 4.5 millió sze- gény, vagyis nyilvánvalóan „dol- gozó”.

Lenin élt, Lenin él, Lenin élni fog!

Világszerte megünnepelték a dolgozók Lenin születésnapját

Lenin ma is él. El hatalmas, kor- szakalkotó műveiben. El munkásságá- nak lángeszű továbbfolytatásában: Sztá- lin elvtársban és él a felszabadult és még fel nem szabadult népek millióinak szívében!

Lenin volt az, aki az imperializmus rothadó mocsarából megtalálta a ki- utat és Lenin zászlaja alatt a nagy Bolsevik Párt vezetésével az orosz proletariátus nemcsak kigázolt ebből a mocsárból, hanem megtisztítva min- den kártékony, bomlasztó elemről, fel- építette rajta a munkásosztály, a dol- gozók szabad, független országát. Lenin és Sztálin azzal, hogy megterem- tették a Bolsevik Pártot, kidolgozták annak programját, szervezetét, harci taktikáját, felbecsülhetetlen szolgálatot tettek nemcsak az orosz proletariátus számára, hanem a világ valamennyi dolgozója számára.

A szabadságért küzdő népek szeme előtt ott áll az élő példa: Lenin nagy műve, Sztálin zseniális alkotása, a Szocialista Szovjetunió, amely ma a Nagy Honvédő Háború után 5 évvel a kommunizmust építi. A hatalmas terv- szerű építőmunka sikere minden szó- nál ékebben bizonyítja a világ dol- gozói előtt a szovjet társadalom poli- tikai és gazdasági fölényét, a válságok- kal küzdő kapitalista társadalommal szemben, minden szónál ékebben bi- zonyítja azt, hogy Lenin és Sztálin útja helyes és jó, sőt azt, hogy csakis ez az út helyes, csakis ez az út jó, csakis a Szovjetunió példáját követve és harcából, tapasztalataiból okulva tudjuk legyőzni a kapitalizmust.

Ezt az utat járják már a Szovjet- unió dicsőséges hadserege által felsza- badított népi demokráciák, Lenin és Sztálin mutatta úton jár már az im- perializmus láncait magáról lerázó népi Kína is.

A mi Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja is Lenin és Sztálin elvtárs útmutatása alapján, a Szovjetunió tapas- zatait követve éri el egyre-másra a politikai és gazdasági sikereket a szo- cialista Magyarország megalkotásának az útján, és ami ezzel szorosan össze-

függ, egyre-másra méri a súlyos csa- páásokat népünk külső és belső ellen- ségeire. Tito ügynökei, az imperialisták zsoldosai és belső csatlósai, megtanul- ták saját bőrükön, hogy a lenini-sztá- lini eszme népünkben anyagi erővé vált. Ma már dolgozó népünk milliói szoro- san felzárkózza Pártunk, Rákosi elvtárs mögé, fokozódó tevékenységgel veszik ki részüket az ötéves terv végrehajtásából, egyre fokozottabban kapcsolódnak be Pártunk vezetésével abba a hatalmas küzdelembe, amely ma világszerte folyik a békéért, és amely harc élen mindenütt a világon a kommunista haladnak.

Lenin első dekrétuma a nagy Októ- beri Forradalom éjszakáján a békéről szólt. De az imperialisták gyűlölete a fiatal szovjet állam iránt nem tette le- hetővé, hogy a szovjet nép mindjárt hozzálasson a békés építő munkához. Lenin és Sztálin elvtárs vezetésével a szovjet nép megsemmisítette az inter- venciót csakúgy, mint a belső ellensé- get.

A mi Pártunk is, Lenin nyomdokain haladva, ma a béke melletti harcos ki- állásra szólítja népünket. Ime, így él tovább Lenin elvtárs eszméje műveiben, mert a mi Pártunk is útjapusú Párt, a mi Pártunk is Lenin és Sztálin elvtárs műve, az Ő elvük, az Ő tanításuk tes- tesül meg benne.

Vegyünk példát Lenin elvtárstól, aki a maga elvi szilárdságával kellehetle- lenül harcolt az első világháború ellen. Az Ő helytállását követve álljunk nyil- tan a háborús uszítók elé és kövessük a „megvédjük a békét” mozgalom ápr- ilis 18-i határozatát. De ne csak alá- írásunkkal fejezzük ki harcoss békeak- ratunkat, hanem elsősorban a munka területén, többtermeléssel, jobb munká- val.

Ennél méltóbban nem ünnepelhetjük Lenin születésnapját és ez a győzelem útja, amelyen népünk a Szovjetunióval az élen, a testvéri népi demokratikus államokkal összefogva, diadalra viszi Lenin eszméit.

U. B.

Üdvözljük május 1-ét!

Elvtársnők!
Szaktársnők!

A világ összes dolgozóinak nagy ünnepére mi nők is felkészülünk és örömmel köszöntjük május 1-ét!

Üzemiinkben sokat beszélünk róla és összehasonlítjuk a régi május 1-ekkel, amikor csak munkásosztályunk mert a milliókat elnyomó kapita- lista rendszerben felvonulni. Most szabadon ünnepelhetünk az összes békét akaró országok milliói tömegeivel, akik a népi demokráciát ana- nak minden egyes megmozdulásával nemcsak szavakkal hirdetik, hanem harcoss tettekkel is bizonyítják. Mindezt pedig a nagy Szovjetunióval és bölcs vezérének, Sztálin elvtársnak köszönhetjük, mert a dicső Vörös Hadsereg volt az, amely harcával vívta ki számunkra a szabadságot.

Mi nők, tudjuk, hogy mit jelent ez a szabadság, mit jelent a béke! De tudjuk azt is, hogy a békét csak úgy lehet megvédeni és megtar- tani, ha tisztában vagyunk azzal a felelősséggel és bizalommal, amit a népi demokrácia — nekünk — nőknek biztosít.

Rákosi elvtárs nem egy beszédében rámutatott arra, hogy a nők minden munkaterületen megállják a helyüket. Ezt csak úgy tudjuk to- vábbra is tartani, ha mindenkor Pártunk útmutatását és irányvonalát követjük.

Látjuk, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér jár ma már a női mun- kaerőknek is. Alkotmányunk gondoskodása tette ezt lehetővé. Nekünk nőknek jó példával kell előljárni a világ összes dolgozói felé és férfi szaktársainkkal együtt haladva munkával kell harcolnunk, hogy meg- védjük a békét!

M. G.-né

Havonta közel félmillió forintot fordítunk szociálpolitikai-, sport- és kultúrcélokra

Az életszínvonal emelkedése ezekben is tükröződik

1. Tudják-e a szaktársak, hogy ha- vonta majdnem félmilliót fordítunk szociálpolitikai-, sport- és kultúrcélokra?

Az elmúlt negyedévben csupán kul- túrcélra majdnem félmilliót adhattunk ki. Hat nagy üzemi könyvtárat létesít- tettünk 1000-1000 könyvtérrel. Az öt vidéki kerületi székhelyre 100-200 kötetes kis könyvtárakat adhat- tunk, 10-100 kötetes típuskönyvtárat léte- sítettünk és küldtettünk le nagy- budapesti alapszerveinkhez. 20 alap- szervünk kapott az olvasómozgalom könyveiből összeállított könyveket. Március hónapban 25 alapszervünk, illetőleg üzemiünk dolgozik önálló kul- túrális költségvetéssel és ezek az üze- mek a végzett kultúrmunkájuk ará- nyában kapnak 100 forinttól 2000 forin- tig terjedő összeget, amelyet saját maguk által megjelölt keretek között kultúrális célra használnak fel. Az el- mult negyedévben kb. 30.000 alkalom- mal voltak színházban postás dolgozók kedvezményes áron Szakszervezetünk segítségével.

2. A nyereségvisszatérítésből az el- mult félévben közel 80.000 Ft-ot for-

díthattunk kulturális beruházásokra. Ebből a pénzből épült 15 vidéki üzem és 28 nagybudapesti üzem színpada, vagy ezen összegből vettek az említett üzemek hangszert, függönyt és egyéb kulturális felszerelést.

Kétségtelen, hogy az általunk emli- tett hatalmas összegek mind, mind a postás dolgozók kulturális színvonalá- nak emelését célozzák. Könnyebbé, vi- dámabbá teszik életüket, lehetővé te- szik számukra azt, amitől a reakció megtörtött, elzárt, — a kulturálódás le- hetőségét. A Horthy-rendszerben a dolgozók kulturális céljaira egy fillért sem fordítottak és a dolgozókat inkább kocsimákba vitték. Könyvet, ha olvasni akart, a munkásnak venni kellett, így csak az olcsóbb ponyvairódom került a dolgozó elé.

3. Az életszínvonal emelkedését ezen keresztül is kell nézni és a piacok árai- nak csökkenésével egyidejűleg azt is figyelembe kell venni, hogy a postás dolgozók szociális, kulturális és sport- vonalon mit kaptak a népi demokráciá- tól.

T.-s.

Előre a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével ötéves tervünk megvalósításáért,

KÉSZÜLJÜNK FEL az MHK-próbára

MHK edzés. Postások a népligeti mezei futóversenyen.

Szaktársak! Április 15-ével lejárt a nevezési határidő az MHK-próbákra. Voltak üzemek, ahol az elmúlt időt helyesen és jól használták fel, viszont voltak, ahol most mutatkoztak meg, illetve tárultak fel a korábbi rossz munka hiányosságai. Pl. a Jár-mütelepen mechanikusan, névsorról másolta át a volt MHK-felelős, Huszár szaktárs a jelentkezési ívekre a szaktársakat, akik nagyrésze erről nem is tudott és akiket az MHK-mozgalom jelentőségéről és fontosságáról nem is világosítottak fel.

Természetesen amikor arról volt szó, hogy a nevezési íveket alá kell írni és a nevezési díjat befizetni, a sportfelelős által jelzett 450-es létszám bizony lepadt és még a 250-et sem érte el. Teljesen helytelen és rossz volt ez a szervezési mód. Először is súlyosan megsértették az MHK-felelős munkáját, az megmutatkozott az eredményen.

A 72-es postahivatalnál szintén hasonló volt a helyzet. Összeírták a dolgozókat és elfogadták a jelentkezéseket anélkül, hogy a nevezési díjat befizették volna.

Javított munkáján és ennek eredménye megmutatkozott a Kábel 3-as hivatalnál. Általánosságban megállapítható, hogy a Szakszervezeti Bizottságok titkárai ellenőrizték az MHK-felelős munkáját, az megmutatkozott az eredményen.

A jelentkezők lezárásával újabb feladatunk: felkészülni a próbákra, mert csak az próbázhat, aki legalább 2 edzésen részt vett. Az edzések beosztásáról a sportfelelősök készítse-
nek ütemtervet, hogy ezáltal biztosítani tudják a dolgozók számára a szükséges sportfelszerelést és az edzési lehetőséget. Az edzések nem természetellenül, rendszertelenül fognak megtörténni, hanem hozzáértő irányítással és felkészítéssel. A sport akkor edzi izmainkat és fejleszti képességeinket, ha azt rendszeresen és szakszerűen folytatjuk.

Hazánk felszabadításának ünnepe a postás sportolók úgy a felvonulásban, mint a délutáni műsorban kivették részüket. A város különböző helyein a postás versenyzők bemutatták tudásukat és ezzel szórakoztatták a dolgozókat. A menethen színpompás látványt nyújtott a postás sportolók 100 fős csapata, akiket az útvonalon a közönség több helyen megtapsolt.

Április 16-án, vasárnap d. e. a Népligeti mezei futóverseny rendeztünk. Ez beszámított MHK-edzésbe. A Postás Szakszervezet dolgozói kivül részt vettek ezen a Nyomdászok, MEMOSZ, Dohányosok, Házteljesítők és az Egészségügyi Szakszervezetek dolgozói. Szépszámmal induló jó versenyeket vívtak minden korcsoportban. A postás dolgozók közül 220-an vettek részt. Az eredmények a következők:

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezete.

Felelős kiadó: **MESZOLY GEZA**.

Szerkesztő: **BASTA REZSO**.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczúr-ut. 27.

Megjelenik minden hétfőn és 15-én. Telefon: 424-967.

Szakszervezet tagoknak díjtalan.

Nyomtatott a Szikra Lapnyomda NV körforgógepein.

Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ.

Női 1-ső korcsoportban második lett Várhegyi Mária, 3-ik Burka, 6-ik Dusek Mária, 7-ik Csomós Ilona, 8-ik Bartl Irén, 9-ik Kajári Elvira, 10-ik Kreml Anna.

A második korcsoportban: 2-ik lett Ladányi Klára, 6-ik lett Klement Ibo-ly, 7-ik Kovács Mária, 8-ik Teiszler Emma.

A harmadik korcsoportban: 1-ső Lakatos Mária, 2-ik Máté Júlia, 3-ik Veitler Dánielné, 4-ik Stadler Erzsébet.

Férfi első korcsoportban: 2-ik lett Vizi László, 3-ik Szabó Lukács, 4-ik Frizental László, 8-ik Kerekes Bertalan.

Második korcsoportban: 6-ik lett Dobos Ottó, 9-ik Szarka György.

Harmadik korcsoportban: 4-ik Bátori József, 5-ik Birtalan József, 7-ik Zsugy Miklós, 8-ik Tóth István.

Az első tíz helyezett korcsoporton-
ként érdemdíjazásban részesült.

LABDARUGÁS

A Postás labdarugó élecsapat húsvét vasárnapján a Dorogi Társas csapata-
val mérkőzött, amelyett 1:0-ra el-
vesztett. A Postás csapat veresége
meglepetésként hatott. A csapat főle-
nyesen kezdett játszani, az egyetlen
gólt a második félidőben kavarodás-
ból esett. A félidő végén hiába erősít-
ett a Postás, nem sikerült még a
góltörést sem kihozni. A
15-én, szombaton délután a Teher-
füv csapatát ellen lendületes szép
játékkal megérdemelten győzött 3:2-re
a Postás csapat. Nyoma sem volt a
Dorog elleni fölénykedésnek és el-
bizakodottságnak. Az első perctől
kezdve végig lelkesen játszott a csap-
pat, ami meg is hozta az eredményt.
Góllövő: Virág 2 és Magyar 1.

HELYESBÍTÉS. A Postás Dolgozó
legutóbbi számában a jelenleg folyó
röplabda villámturna eredményeit té-
vesen kosárlabda eredményként kö-
szöltük.

Az NB II-es Postás csapat 9-én
Székesfehérvár ellen 1:0-ra győzött,
míg 16-án Pécsen 3:1 arányban ve-
reséget szenvedett.

**Április 15-től vidéken
az egész ország területén
az OTI veszi át a szakorvosi
ellátást**

Április 15-től kezdődően az ország
egész területén (kivéve az OTI buda-
pesti pénztára területét) a szakorvosi
ellátást az OTI veszi át. Ettől az idő-
ponttól kezdődően tehát a posta BBI
vidéki szakorvosainak működése meg-
szűnik.

A BBI budapesti szakorvosi rendelője
a biztosítottaknak továbbra is rendelke-
zésre áll.

Szentes. A legszebb április 4-i er-
ményt Elek Sándor szaktárs érte el,
aki vállalta, hogy az utalvány és
csekk kezelését egyedül végzi el. Így
1 munkaegetakarítást ért el a hi-
vatal.

Helyközi és József távbeszélő hivatal
„Fejes-brigádja” befejezte az 5 éves
terv első évének 5 hónapos ütemter-
vét. A brigád vállalta, hogy május
1-ére tervét 135 százalékra teljesíti.

Budapest 62. dolgozói részére ki-
emelkedő munkateljesítményükért
április 26-án a Petőfi-rádió műsort
adott.

ÚJ BÉRRENDSZERÜNK A MUNKÁVERSENYMOZGALOM FEJLESZTÉSÉNEK ESZKÖZE

Első alkalommal kapták meg a postás
dolgozók áprilisban az új fizetési ren-
d-
szer szerinti teljesítménybéréket és
máris látható, hogy a teljesítménybér-
ezés bevezetése az új fizetési rendsze-
rünk egyik legnagyobb eredménye.
Pedig ezek az eredmények nem egy he-
lyen az ellenség által terjesztett hamis
hírek által befolyásolt dolgozók között
születtek meg. A zavartkeltők ellensé-
ges munkáját és szándékát a tények cá-
folják meg:

Az egyes postaműszaki hivatalnál

Frenyó Kálmán, Hegedűs József és
Hóka Sándor brigádban dolgoznak. Átlag-
teljesítményük 160%. Frenyó Kál-
mán a régi fizetés szerint 435.60 Ft-ot
kapott volna teljesítménye után, most
azonban 875 Ft-ot vett fel. Hegedűs Jó-
zsef a régi fizetés szerint 544 Ft-ot, most 850
Ft-ot kapott. Hóka Sándor 420 Ft-os fi-
zetés helyett pedig 940 Ft-ot kapott.
Hegedűs és Hóka szaktársak így nyilat-
koznak:

— „Nem csalódtunk sem a Pártunk-
ban, sem Szakszervezetünkben. Tudtuk,
hogy amit Pártunk, Rákosi elvtárs meg-

ígér, az meg is valósul. Amikor első fi-
zetésünket hazavittük, az asszony öröm-
mel csókol meg bennünket. Most már
látjuk a több és jobb munka eredményét,
fel is ajánlottuk, hogy brigádunk átlag-
teljesítményét május 1-re 200%-ra
emeli”.

Budapest 112-nél:

Encs István rovatoló régi fizetése 600
Ft, új fizetése 763 Ft. Skriba Mária cím-
nyomozó régi fizetése 580 Ft, új fizetése
560 Ft. Molnár I. József kézbesítő 650
Ft helyett 787 Ft-ot kapott. Mihályi
György kézbesítő 500 Ft helyett az új
bérézés szerint 621 Ft-ot kapott.

A kettes számú postaműszaki
hivatalnál:

Danczi Sándor távirtdamkás az eddigi
399 Ft helyett 939 Ft fizetést kapott.

A Főpostánál:

Szabó Elemér táviratdíjazó azonos 120
százalékos teljesítmény mellett a régi
700 Ft-al szemben most 964 Ft-ot ka-
pott. Istenes Zoltán táviratkézbesítő
118.5%-ra 585 Ft-ot keresett. „Nagyon
meg vagyok elégedve fizetésemmel, —
mondja — mert most ahogy dolgozom,
úgy kapok fizetést”.

Hasonló a helyzet
a kis hivataloknál is.

A Budapest 75-nél a munka jobb meg-
szervezésével az eddigi 5 munkaerő he-
lyett most 3-an látják el a szolgálatot.
Kristóf József pénztáros az eddigi 605
Ft helyett 1060 Ft-ot, Lukács Lajosné
590 Ft helyett 790 Ft-ot, Jávori János
egyesített felvevő 560 Ft helyett pedig
840 Ft-ot kapott.

Kristóf szaktárs így nyilatkozik:
„Még soha életemben ennyi fizetést
nem kaptam. Első pillanatban gyorsan
utána számoltam, nehogy vissza kelljen
fizetni. Tudom, hogy a jó fizetést is
Pártunknak köszönhetem és a munkánk
még jobb megszervezésével, elvégzé-
sével fogjuk meghálálni Népköztársasá-
gunknak munkánk jutalmát”.

Kell-e fényesebb bizonyíték a szocia-
lista bérézési elv bevezetésének helyes-
ségére? Nehéz-e felismerni, hogy az új
bérézési rendszernek nagy ösztönző ha-
tása van a termelés fokozására, a
munka helyes megszervezésére nem-
csak a már teljesítménybérben dolgo-
zó körében, hanem azokra is, akik még
a helytelen munkaszervezés folytán idő-
bérben dolgoznak? Erre

a feleletek azok a dolgozók adták,

akik a munka helyes megszervezé-
sével megteremtették a lehetőséget
a teljesítménybérre való elszámolá-
suknak. Bizonyos, hogy a jó példát
számosan követni fogják.

Máris látható, hogy a postán a ver-
senymozgalom új szakaszába léptünk.
Az új brigádok, az új, most már reális
alapra épülő százalékos vállalatok a kez-
detét jelentik ennek az új szakasznak.
Versenymozgalom hatalmas kiszéle-
sítésével kell, hogy együttjárjon az új
bérrendszerre való áttérés. Meg kell iz-
mosodni, ki kell fejlődni a postán a
Sztálinov-mozgalomnak. A Postás-dol-
gozók soraiból tíz és száz új hőse
a munkának kell, hogy kiemelkedjen, sze-
rezen becsületet a magyar népek.
Erre kell törekedni minden dolgozónak,
ezért kell harcolni minden vezetőnek.
Különösen nagy a feladatuk ezen a té-
ren a szakszervezeti funkcionáriusoknak,
titkároknak, bizalmiainak. Nekik kell
mógosítani és cél érdekében a dolgozó-
kat.

Ahhoz azonban, hogy az eredmények
teljesen kibontakozhassanak, még szá-
mos hibát kell megszüntetni,

számos akadályt kell leküzdeni,

mert ilyenek vannak még szépszámmal.

Hogy csak egyenértékűt említsünk:

Igen sok helyen rosszul állapították
meg a dolgozók szolgálati idejét, pl.
olyanokat is 210-es kategóriába tettek,
akit 240-be kellett volna tenni. Nem vet-
ték figyelembe, hogy a nagy várakozási
idő, ami például a postaszolgálat idején-
től járat érkezéséből, vagy indulásból,
vagy a kézbesítőknek a nem „ráfordít-
ható” idejének kihagyása a szolgálati
időből ezért, hogy 210-es kategóriába
kerüljön valaki — helytelen volt. Ez oda
vezetett, hogy a bérszámfejtésnél a le-
dolgozott munkaegységek, teljesítme-
nyek annyi órára oszlottak meg, amennyi
teljesített a dolgozó. Így sok helyen
210 óra felüli teljesítésnél 100 százalé-
kon felüli teljesítményből 100 százalé-
kon aluli lett. Ha a dolgozót helyesen a

240-es kategóriába sorolták volna, ez az
eset nem állana fenn, mert a készenléti
várakozási időre nem lehet a feldolgo-
zott me-et elosztani. Nem ismerik sok
helyen az ide vonatkozó rendeleteket,
csak így fordulhat elő, hogy pl. Hátvan-
ban a 240 óras kategóriába sorolt dol-
gozók normáját úgy számították ki,
hogy a norma = 240x60 me. Ez teljesen
helytelen. A norma minden időkategó-
riában egyenlő.

A kishivatali kézbesítő

vagy más területen dolgozó szaktársak
szolgálati idejét azért sürgősen felül
kell vizsgálni. A segítésnek két módja
van: vagy át kell szervezni a munkát,
mint azt a 62-ben megcsinálták és így
kiküszöbölték a „várakozási” időt, 8
óra alatt végeznek, a fél előbb kapja a
levelet. Vagy figyelembe véve a „vára-
kozási” időket, helyes időkategóriába
sorolni a dolgozókat. Csak így kaphatja
még a dolgozó az őt megillető helyes
teljesítményszázalék alapján kifizetett
bért

**Rendet kell teremteni
a teljesítménybérre való besorolás
terén is.**

Itt elvként kell felismerni, hogy ahol a
dolgozónak biztosítható a norma, vagy
az ezen felüli teljesítmény is (pl. Javító-
műhely, Jár-mű, stb.) és a munka mér-
hető, nem lehet senkit időbérbe dolgoz-
tatni.

Más területeken a vonatkozó rende-
letet bürokratikusán értelmezve azt a
dolgozó, aki azelőtt nem érte el a régi
munkaterületén a 90 százalékot, de most
új munkakörbe a 150 százalékot is eléri
(mert van mit feldolgozni) — hivatkozva
a rendeletben előírt hathónapos átlag-
követelmény-időbérbe sorolják. Ennek a
másik oldala, amikor teljesítménybérbe
hagynak olyan dolgozókat, akik nem
tudják elérni a 90 százalékot. Mindkét
esetben megrovódnak a dolgozókat, aka-
dályozzák a termelést.

Alaposan

**fel kell készülni a következő
bérelszámolásra.**

Ezen a téren még ma is sok helyen káosz
van. Az elkövetkezendő fizetésnél már
nem lehet hivatkozni az időhányra, ami
jogos volt sokhelyütt most. A dolgozók
felé felelnak a bérszámfejtők a munká-
jukért, a pontosságért.

Meg kell szűnni annak a felelőtlenség-
nek, ami a bérkérdésekben sokhelyütt a
szakszervezet és nem egy esetben, a
szakszervezeti funkcionáriusok részéről
is tapasztalható. A bérügyekben, a nor-
máknál, stb. a döntés joga a szakszerve-
tésé. Emellett ki is kell állni és nem át-
hárítani ezt a szakszervezetre. A szak-
szervezeti funkcionáriusok feladata az
ellenőrzés, hogy a dolgozót ne érje sére-
lem, a megmagyarázása a szakszerve-
tés, a Minisztérium által, a dolgozók kö-
zössége érdekében hozott helyes hatá-
rozatoknak.

Ezek azok a főbb hibák,

amelyek gyors elhárítása a teljesít-
ménybérézés jó kialakításához szüksé-
gesek. De nem szabad szem elől tévesz-
teni, hogy a postás dolgozók széles ré-
tege még nincs teljesítménybérre és, hogy
egy jelentős része, nem is kerülhet ebbe.
Mindent el kell követni, hogy a kimun-
kált alatt álló tervezet, amely az idő-
bérben dolgozók kiváló eredményeit
eset hivatva jutalmazni — mielőbb elké-
szüljön és bevezetésre kerüljön, hogy
minden területen, ahol lehetséges, telje-
sítménybérézést vezessenek be. De

ébreknek kell lennünk a bércsalá-
sok és normalizációs felé. Komoly,
jó megszervezett, egyszerű ellenőrzé-
st kell megszervezni — ezt ki-
vánja meg az üntudatos dolgozók
érdeke.

A minisztérium által jóváhagyott
normákat mielőbb ki kell függeszteni,
hogy lássa a dolgozó forint-értékben,
mit kap egy-egy munka elvégzéséért.

Ezeknek a feladatoknak az elvégzése
további lendületet ad versenymozgal-
om fejlődésének, jobba és eredmé-
nyesebbé teszi a postaszolgálatot és
így erősíti nemzetgazdaságunkat, erő-
síti a békétábrót. Így válik ez a kér-
dés a békéért folytatott harc láncze-
mév és éppen ezért valamennyi szak-
szervezeti funkcionárius, bizalmi fon-
tos feladatává. A Párt vezetésével és
segítségével tudatosítsuk a postás dol-
gozók számára nyújtott eredményeket
és hártassuk el, vagy hártassuk el a
meglévő akadályokat.

H. D.

**Éljen a béke és a demokrácia táborának főereje, a népek szabadságának
és függetlenségének főtámasza — a szocialista Szovjetunió!**

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 9 SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1950 május 15.

ÜDVÖZÖLJÜK A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG VEZETŐIT

Megkezdődtek a Nemzetközi Szakmai Szövetségek tanácskozásai

Ismét megtiszteltetés érte a magyar dolgozó népet abból az alkalomból, hogy a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége és végrehajtóbizottsága, valamint a Nemzetközi Szakmai Szövetségek elnökségei Budapesten tartják tanácskozásait. Ez a megtiszteltetés a dolgozó magyar nép önfeláldozó, eredményes munkájának elismerését is jelenti.

Országunk dolgozó népe a hírhedt Horthy-rezsim idején évtizedeken át a legkíméletlenebb fasiszta elnyomás alatt szenvedett. A csendőrhőzárak, a bankárok és a hercegek szövetségére Hitler hordáival, szörnyű szenvedést zúdítottak a magyar népre és a másodikk világháború során a pusztulás szélére sodorták Magyarországot. 600.000 magyart küldtek a halálba Hitler világ-éghódító terveinek teljesítéséért és saját rothadt, hazaáruló osztályuralmuk biztosításáért. A magyar népet a hős szovjet hadsereg szabadította fel az idegen imperialista és hazai bankári, harcegi elnyomás alól és ezért ég olt-hatatlanul a szeretet dolgozó népünkben felszabadítónk, a nagy Szovjetunió iránt.

Dolgozó népünk a felszabadulás után mind fokozódóbb hittel és bizalommal fordult a Magyar Kommunista Pártja felé, amely egyedül mutatott helyes utat a kilátástalannak látszó helyzetből. A Szovjetunió állandó segítségére támaszkodva, megőrizve az ország függetlenségét, elkerülve a Marshall-terv „áldását” önmaga erejéből végezte el a helyreállítást munkáján s alkotott újat. Az eltelt idő óta kemény harcokban kiverve az osztályellenességet politikai és gazdasági állásából s ma már szilárd egységben sorakozik fel a Magyar Dolgozók Pártja mögé. Rákosi elvtárs mögé.

Dolgozunk, építjük országunkat, jövőnkért a szocializmust. Félő gondolat vigyáznunk a magunkra, önfeláldozó munkánk eredményeire és vad haraggal gyűlölnünk mindenkit, aki munkánk gyümölcsét el akarja venni tőlünk, aki vissza akarja hozni ide a bankárokat és Horthy-brigantákat és aki egy újabb háború örvényébe akarja taszítani a maga aljas egyéni érdekéért, — ha kell az egész világot.

A szakmai tagozatok elnökségi tanácskozásain, a beszámolókból mindezt az derült ki, hogy az imperialisták nem tudják elviselni, hogy eleven példaként létezzenek a világ dolgozóit előtt a Szovjetunióban megvalósult szocializmus és a népi demokráciák, ahol a szocializmus alapjait rakják le, a szocializmust építik. Nem tudják elviselni, hogy mind több és több dolgozó az országoknak a száma, ahol a dolgozók a Szovjetunió segítségével lerázza magukról a kapitalista, imperialista elnyomást, megmutatják és bebizonyítják, hogy lehet kapitalisták, vállalkozók, földesurak nélkül élni. Bebizonyítják, hogy csak így lehet jobban és egyre jobban élni, valószínűleg, a tervgazdálkodás segítségével biztosított állandó életszínvonal-emelkedéssel.

Az imperialista országokból jött küldöttek beszámoltak hős és harcokról, ezekben az országokban minden erőszak ellenére folytat a munkások. A francia, holland, angol dokkmunkások nem rakják ki az amerikai fegyverszállítmányokat és az osztályáruló szakadár szakszervezeti vezető és sárka szakszervezetek a munkanélküliek között sem találnak olyanokat, akik magas bér ellenében vállalkoznának

a fegyverszállítmányok ki- vagy berakására. A proletár nemzetköziség eszméjétől, a béke harcos megvédésének a gondolatától áthatva inkább vállalják a munkanélküliség megpróbáltatásait, de hadianyagot nem raknak ki.

A tanácskozások során elhangzott felszólalásokból kitudt, hogy a kenyérért, a gazdasági és szociális jogokért, továbbá a béke megvédéséért folytatott harcoknak a vezetői mindegyike a Kommunista Pártok. Es kitudt, hogy éppen ezért üldözik az imperialista országokban az aljasság és az erőszak minden eszközével a kommunistákat. És kitudt az is a beszámolókból, hogy a dolgozó tömegek, az elnyomottak, a gyarmati népek felismerve a valóságos helyzetet egyre nagyobb számmal, hittel, bizalommal és harcos elszántsággal sorakoznak fel a kizsákmányolók, az imperialisták, a gyarmatosítók ellen, egy újabb világháborút kirobbantani akarók ellen. A felszólalásokból, a tanácskozások eddigi eredményeként kitudt, hogy a nemzetközi proletáriátusnak meg van az ereje ahhoz, hogy egységesen küzdve megszabadítsa az emberiséget egy új világháború veszélyétől.

1948 őszén mondotta Sztálin elvtárs: „A közelmúlt háború borzalmait túlélően élnek a népek emlékeztetőben és túlságosan nagyok a béke melletti társadalmi erők, semhogy Churchill tanítványai az agresszióban ezeket az erőket legyűrjék és új háború felé fordítsák.”

Az egyszerű emberek nem akarnak háborút, ez részükre szenvedést, nyomort és halált jelent. A monopólisták és ügynökeik, az osztályáruló jobboldali szocialdemokraták és szakadár szakszervezeti vezetők háborút akarnak, mert ez nekik hadinyereséget, koncot és jutalmat jelent. A munkásárulók mesterkedése azonban a dolgozók növekvő ellenállásába ütközik. Példa erre a londoni dokkmunkások legutóbbi sztrájkja, az osztályáruló szakszervezeti vezetőjük Arthur Deakin ellen, aki többek között a szakadárök egyik fővezére.

A Szakmai Tagozatok ülésén megtárgyalták az egyes szakmákra vonatkozó konkrét feladatokat is a béke megvédése érdekében folytatott harcokban. Így a postás szakmai tagozat is behatóan foglalkozott a béke megvédésének kérdéseivel és elhatározta, hogy harcolni fognak az ellen, hogy a reakciók, imperialista kormányok a rádiót felhasználják háborús propagandájukban, híborús légkör kialakítására. hogy harcolni fognak az ellen és meg fogják akadályozni, ha arra kerül a sor, hogy a telefont és távirót az imperialisták háborús előkészületek szolgálatába állítsák. A tanácskozások tárgyát képezi, hogy a nemzetközi proletárszolidaritás a kölcsönös segítség elve alapján milyen erkölcsi és anyagi segítséget nyújtson a békesen dolgozó szakmák dolgozóit a reakciók pibékek által üldözött és nyomorgó dolgozóknak. Nem vitás, hogy az 1.6 millió magyar szervezett dolgozó a béke táborát erősítő szocialista versenymunkája mellett tudatosan fogja erkölcsi és anyagi segítségben részesíteni a kíméletlen elnyomás alatt hőiesen harcoló társait.

Nem vitás, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának, elnökségének és a megalakult Szakmai Szövetségek vezetőinek budapesti tanácskozása újabb győzelmes állomása lesz a nagy Szovjetunió által

A SZOT elnökségének határozata legfontosabb feladatként jelöli meg a munkafegyelem megszilárdítását a normalizítások és bérctalások megakadályozását

A Szakszervezetek Országos Tanácsa összehívott ülésén tárgyalta meg azokat a feladatokat, amelyek jelenleg a szocialista építést gátolják. Mind Apró elvtárs, mind Kovács elvtárs számtalan példán keresztül bizonyította be, hogy termelékenységünk emelkedésének igen komoly akadálya a munkafegyelem megazulása, a normalizítások és a bérctalások. Ezért, hogy ezeket a hibákat kiküszöböljük, a SZOT elnöksége határozatot hozott, amelyben pontokba foglalva jelölte meg azokat a feladatokat, amelyeket további munkánkban végezni kell.

A SZOT elnöksége határozottan rámutat arra, hogy:

„A szakszervezetek nem hajtották végre következetesen Pártunk határozatait, Rákosi elvtárs útmutatásait.

A norma- és bérctalások elterjedéséért, le nem leplezéséért, eltűréséért, sőt egyes helyeken azok támogatásáért, a munkafegyelem terén mutatkozó hiányosságokért, a szakszervezeti funkcionáriusokat komoly felelősség terheli. Felelősek a jelenlegi helyzetért és felelősek azért is, hogy ezt a helyzetet megváltoztassák, hogy az üzemekben a fegyelmet helyreállítsák, a norma- és bérctalásokat megszüntessék.

A szakszervezeti szervek, funkcionáriusaink és aktívaink feladatai mindezen hiányosságok kiküszöbölése, a normalizítások, normacsatlások megszüntetése, a munkafegyelem megszilárdítása érdekében:

1. A pártszervezetek vezetésével mozgósítsák a becsületes dolgozókat, élmunkásokat, sztráhanóvásokat, hogy öntudatos kommunistákhoz méltóan, éles harcot folytassanak a normacsatlókkal, a munkafegyelem meglazítóival szemben.

Leplezzék le és gátolják meg káros tevékenységüket, amely mögött nem egy esetben az ellenség, a jobboldali szocialdemokraták aknamunkája húzódik meg. Szigorúan felelősségre kell vonni, súlyosabb esetben a szakszervezetből ki kell zárni, az üzemből eltávolítani azt, aki norma- vagy bérctalást követ el, aki a munkafegyelem ellen vét, aki gondatlanságból növeli a selejtet, aki az anyagot könnyelműen pazarolja és ezzel a szocialista tulajdont, a nép vagyonát feleltlenül elherdálja.

2. Folytassanak a dolgozók között állandó, szívs felvilágosító munkát, tudatosítsák az önként vállalt szocialista munkafegyelem jelentőségét és azt, hogy a munkafegyelem megmentő, a dolgozó nép ellenségei. Növeljék a dolgozók felelősségérzetét, tudatosítsák, hogy a dolgozók fegyelmzett és be-

csületes munkája elengedhetetlen feltétele a terv teljesítésének, a munka-termelékenység emelésének, a dolgozók jóléte további emelésének, a szocializmus építésének.

3. Alkotmányunk szellemében fokozottan kell érvényesíteni a szocialista elosztás elvét: a végzett munka aránya szerinti díjazást, amelynek legfőbb akadályozója a normákkal való visszaélés.

A lazaságok leplezése, a bérctalások eltűrése egyeseket munka nélkül, jogosulatlan többletkeresetbe juttat. A magyar dolgozók kollektív szerződésben vállalták a bérctalások, normalizítások kiküszöbölését, az illegális bérek megszüntetését. A szakszervezeti vezetők legfontosabb feladata tehát, hogy a magyar nép államának ipari vezetésével kötött kollektív szerződés rendelkezésének érvényét szerezzenek, a vállalt kötelezettségeket ezen a téren is maradéktalanul tartsák be és annak végrehajtását nap mint nap ellenőriz-

4. Üzemi szakszervezeti szerveinknek türejen meg semmi liberalizmust a vállalatvezetés részéről. Hassanak oda, hogy a vállalati Fegyelmi Bizottságok hozzanak szigorú intézkedéseket a normalizítások, bérctalások elkövetőivel szemben. A vállalatvezetés pedig lépjen fel erősen azokkal a művezetőkkel, mesterekkel, csoportvezetőkkel szemben is, akik feleltlenül támogatják vagy elősegítik ezeket a csatlásokat.

5. Szakszervezeteink, üzemi funkcionáriusaink nyújtsanak több segítséget a vállalatvezetésnek a munkafegyelem helyreállítására és megszilárdítására irányuló minden intézkedéshez. Mozgósítsák a dolgozókat a termelés és a munkafegyelem ellenőrzésére. Használják fel erre a termelési értékeiket, taggyűléseket, hogy a dolgozók nyitott feltárhassák a munkafegyelem terén megnyilvánuló hibákat és javaslatokkal elősegítsék azok megszüntetését.

6. Üzemi szakszervezeti vezetőségeink javítsák meg a munkások és

normamegállapítók közötti viszonyt, megértve a munkásokkal, hogy a normások munkájukat az egész dolgozó nép érdekében végzik. Meg kell akadályozni, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok a normacsatlási törekvések uszályába szegődve hozzájáruljanak a becsületes és a munkások érdekében dolgozó normások lejáratásához.

7. Nem méltó funkciójára és nem maradhat helyén az a szakszervezeti vezető, üzemi bizottsági, műhelybizottsági titkár, tag, bizalmi, szakszervezeti aktív, aki védelmébe veszi a norma- és a bérctalást, aki személt húny a csatlások felett, aki nem küzd a csatlók ellen, sőt azok szektőlőjává válik.

A szakszervezeti vezetők és aktívák kötelesek jó példával előjárni a munkafegyelem megszilárdításában, a termelékenység emelésében, maradéktalanul végrehajtva Pártunk útmutatását.

Az üzemi munkarend és a munkafegyelem megszilárdítása érdekében kiküszöböljék ki a munkaidő alatti ülésezéseket, értekezleteket és a szakszervezeti munkát társadalmi munkában, munkaidő után végezzék.

8. A munkafegyelem megszilárdítása, a normalizítások és bérctalások kiküszöbölése a munka termelékenységének megjavításának fontos eszköze, tehát fontos politikai és elsőrendű érdekvédelmi feladat. Eppen ezért a szakszervezeti központok vezetőségei a munkafegyelem kérdését tartásák állandóan napirenden, versenyt szervező munkájuknak szerves része legyen.

E határozatot és ezzel kapcsolatos feladatokat a szakszervezetek, üzemi bizottságok az üzemi termelési értékeketeken ismertessék, tárgyalják meg a dolgozókkal s a dolgozók javaslatait is érvényesítsék a további munkában.

SZAKSZERVEZETEK
ORSZAGOS TANACSA
ELNOKSEGE.

A SZOT-határozat a postás üzemekben tapasztalható visszasságokra is rávilágít

Felhívja a szakszervezeti funkcionáriusokat és valamennyi öntudatos dolgozót a normalizítások, a bérctalók leplezésére és állandó szívs, neveio munka folytatására, hogy végre megszűnjék az üzemekben, hivatalokban a későnjövés, lógás, a „selejtgyártás” és a selejt „hivatalból” való eltíkolása, hogy megszűnjék az üzemekben mindenfajta bérviassaélés.

Bérviassaélés a postaműszaki hivatalokban

Ilyen pl. a postaműszaki hivatalokban a szakszervezeti funkcionáriusok „asszisztálása” mellett mindinkább el-

harapódzó gyakorlat, hogy egyes volna felvilágosítók, akik csapatuk teljes ménye után kapják bérüket, a csapat számára (és így önmaguknak is) el nem végzett munkát számolnak el. „Eberen” ügyelve arra, hogy 160 százalékon aluli teljesítményt még véletlenül se számoljanak el. Ebben „segítségre” van a laza ellenőrzés és a szakszervezeti funkcionáriusok „szemhunysása”.

Nem figyelt fel pl. a Keleti postahivatalban a szakszervezés, de még a szakszervezeti bizottság sem és a bizalmiak is „tudomásul vették”, hogy a kézbesítők munkájuk befejeztével nem térnek vissza az üzembe, hogy a

megmaradt és elintézésre váró anyagot (után- és visszaküldés, tértívevények elintézése stb.) saját címükre borítékban „postaszolgálat” küldeményként feladják. Az ilymódon „feladott anyag” 24 óras késédelmet szenved, egyes kézbesítők pedig, mint akik „jól végezték dolgukat” a napi 6—6 és fél kidolgozott óra helyett, minden lelkiismeretfurdalás nélkül elszámolják a munkalapon a napi 8 órát.

Ezek a dolgozók becsapják becsületesen dolgozó társaikat, a maguk illetéktelen hasznával megrövidítik azokat, megsértik a szocialista bérezés igazságos elvét, hogy mindenki végzett (Folytatás a második oldalon)

vezetett és világmértékben mind nagyobb lendülettel kibontakozó békeharcnak. A végrehajtóbizottságnak és a Szakmai Szövetségeknek budapesti tanácskozása még szilárdabbá teszik a nemzetközi proletáriátus arcvonalát. A megtiszteltetés, hogy a Szaksz-

ervezeti Világszövetség hazánk fővárosában folytatja tanácskozásait egyben kötelez is. Kötelez és mi megfogadjuk, hogy a szocialista munkaversenyek ki-szélesítésével, termelékenységünk fokozásával erősítjük, növeljük hazánk anyagi erejét, hogy még szilárdabban

sorakozunk fel a béke táborát vezető nagy Szovjetunió mögé, hogy fokozottabban, még jobb munkával bizonyítsuk be Rákosi elvtárs szavaival, hogy „a mi országunk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján”.

B. R.

Egységgel a békéért, a háborús gyújtogatók ellen!

(Folytatás az első oldalról)

munkája arányában részesüljön a termelt javakból. És nem egyszer a népszámlálási táblára is kerülnek és nem pirulnak el, amikor ők maguk biztosan tudják, hogy csalásuk miatt éppen a szegénytáblán volna a helyük.

A bér-csalók, a normalizálók tudatosan vagy tudatlanságból az ellenség céljait szolgálják és közben ellenségeivé válnak önmaguknak és az egész népi demokráciának is.

Az ellenséget segítik azok is, akik lehetővé teszik, hogy ellenőrző munkájuk lazasága miatt ilyen és más bér-csalások előfordulhassanak.

Országos selejteltitkolás a Budapest 72-ben?

Az ellenőrzés hiánya és a csalás, az ellenőrzés hiánya és a selejt közti kapcsolattal mindenki tisztában van. Ugyanakkor azonban, hogy a Budapest 72-es központi levélirányító hivatal — „nem jelentek vissza, hogy te se jelentésd az én sejeimtel” (tevénytárs, anyagkés) opportunista elvének alkalmazásával va. oszagos országos „selejteltitkolást” végez és viszont is fennáll ez, melynek eredményeként szinte „fehér hóllónak” számít a hivatalok közti selejtviszajelentés.

Ebben a hivatalban feltétlenül szükséges a zárhatbontásnál a felülvizsgáló munkahelyi visszajelentése, mert ezzel nemcsak Budapest, hanem az egész ország levélirányítása is alapos ellenőrzésen menne keresztül és a tévnyitások visszajelentése útján az irányító szolgálat nagy mértékben javítható és a levél postai útja is megrovidítható. Persze, ha ezt becsületesen végre akarja hajtani a 72-es hivatal, akkor el kell viselnie azt is, hogy az ő selejtjét is vissza fogják jelenteni, ami viszont még jobba fogja tenni a levélirányítást.

A 72-es hivatalnak különösen fontos selejtmentes munkája, mert az egész ország levelezését irányítja. És nem szabad elfordulnia annak, mint pl. április 21-én, hogy a győri vonal postája teljes egészében lemaradt a 49. mozgópostáról, vagy április 18-án a 61-es mp. városnyaga ugyancsak visszamaradt. Ez a munkafegyelmeg megazulásának, a csoport- és hivatalvezetői ellenőrzés hiányának, a szakszervezeti funkcionáriusok poftlikai nevelőmunkájá gyengeségének eredménye.

A bér-csalókat, a munkafegyelmeg megazulást kiméltetlenül le kell leplezni és meg kell akadályozni a szocialista tulajdonságot, a szocializmus építését gátló működésüket.

Le kell leplezni azokat, akik kirendelésük alkalmával a ténylegesen kifejezett

5 forint szállásdíj helyett 15 forintot számoltak el

és „rubeszítették” szállásadójukat, hogy hamis számlát állítson ki számukra, mint pl.

a posta repülőtéri állomásán Molnár Jenő, Stuhl Béla, Németh Alajos és Badó István szaktársak;

mint pl. a Főposta létszámába tartozó Pécsi Kornélia szaktársnő, aki a bélyegre beváltott nemzetközi válaszdíj-szelvényeket nem számolta el, hanem azokat ismerőseinek kiküldte külföldre, „újból felhasználás” végett;

vagy Szluka Gábor szaktársat, aki a Főpostán dolgozik, lerészegedése következtében elvesztette a postai kerékpárját és azt keresve három napig nem mert bemenni munkahelyére;

vagy szintén a Főpostahivatal létszámába tartozó Orczifalvi Istvánné szaktársnő esetét, aki „betegség” címen nem ment munkahelyére és a betegápolgató nem találta otthon. De nem is találhatta, mert a „beteg” a Bükbe vitte gyermekeit.

Kétórás fizetett téllenség a Kábelüzemben

Fel kell tánni azt a súlyos hibát, hogy a Kábelüzem reggel hétkor szálítja a munkahelyére a szerelőket és kilenckor az építőket. Ezáltal a szerelők, akik az építők munkája után dolgoznak, legalább kétórás „fizetett téllenségre” vannak ítélve.

Hol voltak a szakszervezetek és a szakszervezeti funkcionáriusok, akik ezt a súlyos szervezési hibát nem látták meg? Csak nem gondolkodtak úgy mint a Lipót-központ termelési felelőse, aki „ragaszkodott” a régi, rossz becsült normákhoz, arra hivatkozva, hogy szabatos normákkal „nem tud versenyt szervezni”.

Rosszabb a helyzet azokban az üzemekben és hivatalokban, ahol nem akarnak a

népsze-űséből „veszíteni”,

ahol a Szbtitkár nyugodtan ki meri jelenteni, mint pl. Vikuké! elvtárs, hogy a „72-es hivatalban szabotálás nincs” és „bajok nemcsak nálunk, ha-

nem máshol is vannak” s a hivatalvezető sem vonja felelősségre a csoportvezetőket rossz munkájukért és azzal áltatja el saját és a dolgozók éberségét, hogy elfogadja az Szbtitkár, Vikuké! elvtárs kijelentését, hogy „72-es számú hivatal postásai közt a felszabadulás hatodik évében jászták megbújva nincsenek.”

Vagy talán a vizsgálat által feltárt és általuk elismert munkafegyelmegazulás hivatalukban, amely súlyosan veszélyezteteti a postaszolgáltatás gyorsaságát, a népi demokráciát, a híven szolgáló, odaadó pontos munkának és munkásoknak tudható be? Nem kötelességünk-e itt az ellenség kezét keresni?

A jó hivatalvezető akkor jár el helyesen, ha követi Rákosi elvtárs útmutatását és még „az objektív nehézségek mögött is az ellenség kezét keresi.”

A szakszervezeti funkcionáriusok felelőssége is súlyos

azért, hogy a posta területein ilyen komoly hibák és visszaélések megtörténhettek, felelősek azért, mert szemet hunytak, nem egy esetben segítették a bér- és normacsálókat, a munkafegyelmeg ellen vétőket. Felelősek azért is, mert nem folytatták állandó és szívós nevelő munkát, amellyel meg lehet akadályozni a munkafegyelmegazulását. Ilyen körülmények közt jóformán a szemünk láttára garázdálkodhatnak azok az ellenségek, akikről kijelenti a főnök szaktárs, hogy „nincsenek”. Így becsületes dolgozóknak tartják őket és az ilyen „becsületes dolgozók” ügybár nem szabotálnak, nem csalnak és nem nézik el, hogy ilyeneket más meglegyen?

Minden szakszervezeti funkcionárius kommunista öntudattal és éberséggel, felelősséggel teljes tudatában járjon el a munkafegyelmeg megazulását ellen és kitaró munkával nevelje a postás dolgozókat a szocialista munkaerkölcsre, és ne felejtse el egyikük sem, hogy a munkafegyelmeg kérdése szorosan összefügg a versenymozgalommal.

A munkaverseny, a munkafegyelmeg és az egyéni felelősség egymástól szét sem választható, mert a munkaverseny nemcsak a mennyiség halmozását jelenti; a minőség rovására (tevénytárs, műszaki zavaridó emelkedése),

a munkaverseny nem jelentheti a munkalapon elkövetett csalásokkal kimutatott százalékelmelkedést és az így jogtalanul felvett magasabb bért,

hanem jelenti, hogy ténylegesen teljesített mennyiségi és minőségi munka van a százalék mögött.

Bizalmiak kötelessége: fedjék fel a munkafegyelmeg hiányosságait

E téren komoly feladat vár a bizalmiakra, akiknek kötelességük, hogy felfedjék a munkafegyelmeg hiányosságait, hogy elvtársias neveléssel, bátor építő kritikával önbírálatra neveljék a lógókat, normacsálókat, selejtgyártókat és a selejtet elnézőket.

Rákosi elvtárs még tavaly augusztusban figyelmeztetett bennünket, szakszervezeti funkcionáriusokat a normacsálók és munkafegyelmegazulók elleni fellépésre. És most felvethetjük a kérdést: vajon követtük-e Pártunk és Rákosi elvtárs útmutatásait?

A feltárt és még fel nem tárt hibák sokasága azt mutatja, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok nagyrésze nem teljesítette a Pártunk által megszabott feladatokat, annak ellenére, hogy minden szakszervezeti funkcionáriusnak a dolgozó nép iránti kötelessége, hogy eleget tegyen a Párt határozatainak.

Erre szólít most fel bennünket, postás dolgozókat is a SZOT elnökségének határozata és felhívja figyelmünket arra, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok akkor érvényesítik a Párt politikáját, akkor töltik be a dolgozók érdekvédelmében és általuk rájuk bízott funkciójukat, ha kiméltetlenül leleplezik a csalókat, a legerélyesebben lépnek fel azok ellen, akik a szocialista tulajdonságot bármilyen módon meglopják.

A munkafegyelmeg megazulása nemcsak lent az üzemekben, hanem a felsőbb szakmai vezető szervezetben is tapasztalható.

amit mutat az ellenőrzés elégtelensége, a felelősségrevonás hiánya, vagy ami ha mégis megtörténik, ez álta-

A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG NEMZETKÖZI POSTÁS SZAKMAI TAGOZAT KÜLDÖTTEINEK NYILATKOZATA A TANÁCSKOZÁS CÉLJAIÓRÓL

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozására érkezeti delegációk között van René Duhamel francia elvtárs, a Posta, Táviró-, Rádió alkalmazottak Szakszervezetei Nemzetközi Szövetségének alelnöke, Jaroslav Kolár, a Csehszlovák Postaalkalmazottak Szakszervezetének küldötte, a szakmai tagozat elnöke, Willi Baumgart német elvtárs, a Nemzetközi Postás Szakmai Tagozat főtítkára és Leonid Ivanovics Jusupov szovjet elvtárs, a Postai Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetségének alelnöke.

Duhamel elvtárs, Kolár elvtárs és Jusupov elvtársak repülőgépen érkeztek, míg Baumgart elvtárs vonatlat jött a budapesti tanácskozásra. Szakszervezetünk részéről az érkezett elvtársakat mind a repülőtéren, mind a Nyugati Pályaudvaron Bástá Rezső főtítkár és Mészöly Géza elnök vezetésével küldöttség fogadta s a vendégeknek virágcsokorral kedveskedett. A Nyugati Pályaudvaron vasárnap este érkezett Baumgart elvtárs fogadásánál derűs jelenetek játszódtak le. Ugyanis együtt várták Baumgart német és Kolár csehszlovák küldött érkezését. Mindenki nagy izgalomban leste a percek, hogy mikor érkezik a vonat, amikor megszólalt a küldöttségben egy hang s bemutatkozott, hogy ő Kolár a csehszlovák küldött, aki már tegnap megérkezett repülőgépen. Nagy derűs közepette jelentette ki, hogy most „izgalommal” várja önmaga érkezését.”

Az elvtársakat a Margitszigeti Nagyszállóban szállásolták el, majd május 8-án hétfőn, gépkocsival városnézésre indultak. A Gellért-hegyen gyönyörködtek Budapest szépségeiben, a Szabadsághegyen feltek a gyermekvasútra, megnézték az úttörő postát, majd felmentek a jánoshegyi kilátóba, ahonnan a késő délutáni órákban tértek vissza a Margitszigetre. Este a Fővárosi Nagycirkusz előadását nézték végig.

A Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó bizottságának budapesti tanácskozásával kapcsolatban az elvtársak a következő nyilatkozatot tették:

Duhamel
a Nemzetközi Postás Szakmai tagozat alelnökének nyilatkozata:

A szervezett francia postás dolgozók azt üzenik a magyar szervezett postás dolgozóknak, hogy folytassák a harcukat munkájukkal a magyar dolgozók jobbtlétért és minél előbb sikeresen fejezzék be az öt éves tervet s kívánják, hogy a magyar szervezett postás dolgozók jó harcosai legyenek a békétábor nagy családjának. A francia szervezett postás dolgozók számítanak segítségükre saját harcukhoz.

Kívánják, hogy a francia szervezett postás dolgozók és a magyar szervezett postás dolgozók között konkrét kapcsolatok legyenek.

Jaroslav Kolár
elvtárs nyilatkozata:

Mindenki, aki figyelemmel kíséri a nemzetközi szakmai tagozatok működését, nem lehet és nem is szabad, hogy meg legyen elégedve ezzel a működéssel. Az egyes államok szakszervezeti tagjai között a kapcsolat még elégtelen és mindeddig a szakmai tagozatok befolyása nem érvényesült eléggé a nemzetközi vonatkozású eseményekre. A szakmai tagozatoknak főképp nem sikerült eléggé érvényesítenie a békéért vívott harcát a kapitalista államokban. A most folyó konferencián, ahol széleskörű tapasztalatacsere lesz alkalom, azt várom, hogy megtalálja az utat és eszközöket eddigi munkánk megjavításához és, hogy a konferencia után a nemzetközi szakmai tagozat befolyása és tekintélye megerősödjön nemcsak a népi demokratikus államokban, hanem főképpen a kapitalista országokban is. Ezen befolyás megerősítése és kiszélesítése egyúttal a haladás és a béke világtáborának megerősítését jelenti.

— A csehszlovák postás dolgozók,

A Szakszervezeti Világszövetség Nemzetközi postás szakmai tagozatának vezetői látogatást tettek a Postafőosztályon. Balról jobbra: J. Kolár elnök (Csehszlovákia), Bástá Rezső, Katona Antal, Földvári László, min. csop. főnöke, W. Baumgart főtítkár (Demokratikus Német Köztársaság), Horn Dezső, R. Duhamel alelnök (Franciaország), A. Jusupov alelnök (Szovjetunió), Mészöly Géza,

szervezett postások, elsősorban szinte testvéri üdvözlőket küldik. Üzenik azt, hogy szilárdan elhatározták és felkészültek, hogy Csehszlovákiában megvalósítsák a szocializmust. A csehszlovák szervezett postások azt üzenik a magyar postás elvtársaknak, hogy ne torpanjanak meg egy pillanatra sem igyekezetükben és építsék a szocialista Magyarországot, Rákosi elvtársnak, a magyar dolgozó nép nagy harcosának vezetésével.

— A magyar és csehszlovák postások örök barátsága a hatalmas és dicső Szovjetunió vezetésével fejlődő és a magyar és csehszlovák népi köztársaságokban a szocializmus megvalósítása jelentsse a kapitalizmus újabb vereségét az egész világon.

Baumgart
a Nemzetközi Postás Szakmai tagozat főtítkárának nyilatkozata:
— Miben látja a tanácskozás jelentőségét?

— A Szakszervezeti Világszövetség milánói II. kongresszusa súlypontosan elhatározta a Nemzetközi Szakmai Szövetségek további szervezésének hatékony folytatását. A reformisták taktikáját a régi szakmai szövetségben felismerték. Világosan látszott, hogy a Sz. V. Szövetségben tömörült dolgozók egységét szét akarják robbantani. Munkánkat folytatni kellett, az áruló régi szakmai szövetségi vezető

nélkül. A milánói II. kongresszus óta 12 szakmai szövetség alakult. Ennek alapján a legfontosabb szakmai nemzetközi szakszervezetileg szoros egységek vannak.

— A tanácskozó konferencia Budapesten első tapasztalatait fogja kicsérlni, amely az eddigi munka folyamán felerült. A szakmai szövetségek is felveszik a harcot a hozzájuk tartozó szakszervezetek sok millió dolgozóval és ezen túlmenően az egész világ népeivel együtt a béke megvédése érdekében, még azokon a munkahelyeken is, ahol nem minden dolgozó tagja a szakszervezetnek.

— Hogyan látják a magyar postás dolgozók munkáját a német postás dolgozók?

— A Berlinben tartott nemzetközi szakmai bizottság megalakulásakor örömmel vették tudomásul a német szervezett postai dolgozók Bástá elvtárs referátumából a magyar dolgozók, köztük a postás dolgozók — a Párt útmutatása, vezetése, eredményeként — sikereit. A pusztító háború és súlyos következményei Magyarországon gazdaságilag is óriási károkat okoztak. A magyar dolgozók és köztük a magyar postás dolgozók hatalmas eredményeket értek el az újjáépítésben. A magyar posta dolgozóinak példamutatása buzdító hatású a német posta dolgozóira, hogy erőiket megsokszorozzák a Szovjetunió által vezetett béke megvédése érdekében folytatott harcban.

Az egész országban megünnepelték az „Anyák napját”

Népi demokráciánk, Pártunk különös gondot fordít arra, hogy ifjúságunk élete vidám legyen, hogy jövőjük biztosított legyen. Az elnyomás országában a gyermekek éheznek. A mi gyermekeink arca ragyogó, vidám,

telt gyermekarcok. Böven jut enni-való az asztalra.

Anyák napján a Kábel 3. vendégül látta a dolgozók gyermekeit s szép ünnepség kíséretében vendégelték meg a sok apróságot.

azok akár az üzemekben, akár fent a felső vezető szervezetben.

De tisztában kell lennie azzal minden szakszervezetnek, csoportvezetőnek stb., hogy őket a népi demokrácia azért állította vezető funkcióba, hogy a jó szakmai vezetés elengedhetetlen feltételét a munkafegyelmeg, minden erővel biztosítsák.

AKI ERRE NEM KÉPEK, AZ NEM TUDJA A NÉP ERDEKEIT HELYSEN KÉPVISELNI, NEM ALKALMAS A VEZETÉSRE. De a jó munkájukhoz a Párt és a szakszervezet minden támogatást megad.

május 1-i számában leírt Horváth János szaktárs által a Szakoktatási csoporthoz beadott munkamódszerátadásra vonatkozó javaslatának feléve húzódo esete.

A Párt és szakszervezet mindent elkövet, hogy az öntudatlan dolgozókat nevelje és így megakadályozza, hogy azok megkárosítsák az öntudatos dolgozókat, a többséget, a közösséget. Mindent elkövet, hogy leleplezze a sorainkban megbújó ellenséget és azok szekértőlőit, a notórius bér-csalókat, a munkafegyelmeg megsértőit, legyenek

lában csak az alsóbb szervek felé érvényesül.

Az a nagymérvű bürokrácia, amely a postát a legfelsőbb szervétől kezdve behálózta és amelyre számos példát hozunk és fogunk még hinni lapunkban, mind azt bizonyítja, hogy sokan még nem érzik magukénak a postát, munkájukat és az ügyiratok mögött lévő embereket egyszerűen „aktázásnak” tekintik.

Jellemző erre, hogy a hibákra még akkor sem reagálnak, amikor a sajtó nyilvánosságán keresztül tájékoztatókat, mint pl. a „Postás Dolgozó”

A Keleti Posta dolgozói kapták az élüzem-kitüntetés 2. fokozatát

Ünnepélyes keretek között adta át Básta Rezső főtítkárunk Szakszervezetünk vándorzászlaját

Ünnepnapja volt április 27-én a Keleti Posta dolgozóinak. A postai munkaversenyekben a termelékenység emelése, a selejt- és önköltség-csökkentés terén elért kimagasló eredményeik elismeréseképpen megkapták az élüzem-kitüntetés 2. fokozatát.

A Keleti Posta dolgozói

megértették Pártunk útmutatását, megértették, hogy a munkaverseny a szocializmus építésének eszköze, megértették, hogy munkájukkal, a termelés által fokozhatják a békétábor erejét, erősíthetik az egész világ dolgozóinak a béke megvédésére irányuló harcát.

A kultúrterem bejáratánál vöröszínű zászlókat lengetett a szél. A bejárat felett felirat hirdette, hogy a Keleti Posta dolgozói munkaversenyyel készülnek május 1-e megünneplésére. A terem zsúfolásig megtelt, mindenki tanuja akart lenni annak az ünnepélyes pillanatnak, amikor a kitüntetés átadják.

Az elnöki asztalnál foglalt helyet Katona elvtárs, a Magyar Posta vezetője, Básta Rezső elvtárs, a Postás Szakszervezet főtítkára, Ferenczi Sándor párttitkár, Csik Pál hiv. vez., Kóczián Sz. B. titkár és az üzem élmezsgyéjének tagjai.

Megkezdődött az ünnepség. A kultúrterem után Csik Pál hiv. vez.

ismertette a Keleti Posta 3 hónapos munkaverseny eredményeit

— A készenléti idő és a selejt csökkentése, a takarékoskodás az, aminek jó eredményeinket köszönhetjük. Az ötéves terv első negyedévi részletétvált általában túlteljesítettük, az élüzem büszke címét nemcsak elnyerni, hanem továbbra is meg akarjuk tartani, de ehhez az szükséges, hogy állandóan előttünk lebegjen Sztálin elvtárs mondása: „Érd utol a legjobbakat és éri el általános emelkedést.”

Csik Pál a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a hatalmas Szovjetunió dicsőséges hadserege szabadtól fel bennünket a kapitalista, fasiszta járom alól és megadta a lehetőséget, hogy országunk a dolgozók országa legyen és

Pártunk vezetésével dolgozó népünk kemény harcok közepette önfeláldozó munkával kihasználta az adott lehetőséget.

— Megváltozott a dolgozók viszonya a munkához. A munkaversenyyel, a termelés fokozásával, mindjobban emelkedik életszínvonalunk, de ezzel növeljük a békétábor erejét is. A béke megvédéséért folytatott küzdelemben harcolni kell országunk anyagi erejének megerősítéséért.

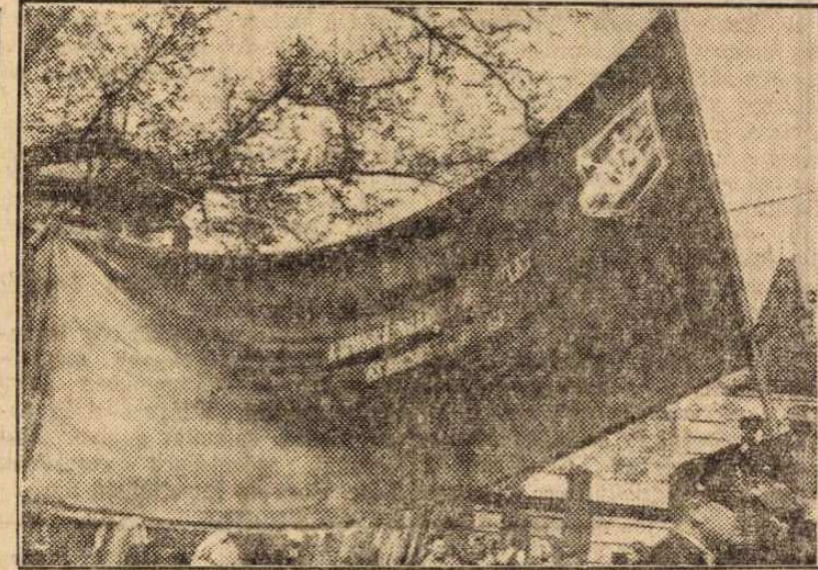
Básta elvtárs átadja a zászlót

Ezután a zászló ünnepélyes átadása következett. A zászlót szakszervezetünk főtítkára, Básta elvtárs a következő szavak kíséretében adta át:

— A postás dolgozók összessége nevében szeretettel köszöntöm a Keleti Posta dolgozóit abból az alkalomból, hogy megértve Pártunk irányítását, — az ország forgalmi hivataltai között legeredményesebben dolgozva, — kiérdemelték a büszke élüzem címét, — majd a zászló átadása közben így folytatja beszédét Básta elvtárs:

— Tekintsen büszkén erre a zászlóra a Keleti Posta minden dolgozója, mert ez a zászló nemcsak megtiszteltetés, hanem kötelezettség is. Kötelez minden dolgozót arra, hogy még jobb, még eredményesebb munkával növelje demokráciánk és a békétábor erejét.

Básta elvtárs kezéből a hivatal két legjobb munkása, Fekete Béla és Bak János szaktársak vették át a zászlót. Igéretet tettek, hogy mind élüzem, még jobb és több munkával bizonyítják be, hogy a Keleti Posta dolgozói érdemesek erre a kitüntetésre és soha nem feledkeznek meg a zászlón lévő jelszóról:

Május 1-én már az új zászlóval vonulnak a Keleti Posta dolgozói

tésre és soha nem feledkeznek meg a zászlón lévő jelszóról:

„Nálunk a munka becsület, dicsőség és hősiesség dolga”

Ezután Katona elvtárs mondott beszédet.

Kiemelte, hogy az eredmény elérése azt bizonyítja, hogy a Keleti Posta dolgozói sztahanovista munkamódszerekkel dolgoztak, hogy itt sztahanovisták jártak előtérbe példaként. Ez a csúcs elérését jelenti, amit egy üzem csak elérhet, — az élüzem büszke címét. De a csúcsot mindenki el akarja érni. Az elért sikereket követendő példának tekintik a többi hivatalok és iparkodnak az elért eredményeket túlteljesíteni.

— A munka az osztályharc leg-erősebb fegyvere. Mindenki többet, jobbat termel. Ez a zászló szimbóluma. — Katona elvtárs gratulált az élüzem kitüntetéshez a Keleti Posta dolgozóinak és tolmácsolta Bebris elvtárs jókívánságait is.

Katona elvtárs ezután átadta a Sztahánov-díszoklevelet Német József kispesti, Szabó István budapesti és Magyar Mihály szaktársaknak.

Az új sztahanovisták nevében Német József szaktárs mondott köszönetet a kitüntetésért és ígéretet tett, hogy eredményeik további fokozásával, munkamódszereik átadásával és a Sztahánov-mozgalom postán belül való minél előbbi ki- szélesítésének érdekében minden erejüket és tudásukat latba vetik.

Ezután a dolgozók felajánlásokat tettek május 1-re. Ellentétet jelentettek be, tervük időelőtti teljesítésére tettek ígéretet.

A dolgozók az ünnepség végén kitörő lelkesedéssel ünnepelték Sztálin és Rákosi elvtársunkat, Pártunkat, akiknek a jobb, szabadabb életet köszönhetik s az a szilárd elhatározás látszott minden dolgozó szemében, hogy az élüzem büszke címét további jó munkájukkal meg is fogják tartani.

A Budapest II. Postaműszaki Hivatal anyagszámadói versenyre hívták ki az ország összes műszaki hivatalánál dolgozó anyagszámadókat

Az egyre nagyobb lendületet vevő párosversenymozgalom keretében a Budapest II. postaműszaki hivatal anyagszámadói országos versenyt indítottak el az összes műszaki hivataloknál dolgozó anyagszámadók között.

Felhívásukban leszögezték, hogy a „Postaműszaki hivatal Budapest II. anyagszámadói elhatározták, hogy munkájuk sikeres megvalósítása és ezen keresztül a szocializmus építése érdekében munkájukat szocialista munkaversenyben végzik s ebből a célból versenyre hívják ki az ország valamennyi

anyagszámadóját, mindazokat, akik postaműszaki hivataloknál dolgoznak”.

A munkaverseny május 1-én kezdődött s versenypontjai a következők:

1. Az anyagszámadás határidő előtti történő elkészítése, túllóra igénybevétele nélkül.
2. A munka minőségi fokozása (ezt a posta anyagkönyvelőse értékelni ki a beérkezett anyagszámadások felülvizsgálata alapján).
3. A műszaki hivatal vonalfelügyelőinek munkaidőn túl a

számadásvezetésben való továbbképzése, azzal, hogy így az anyagszámadás elkészítésének idejét csökkentették.

— Bizunk abban — folytatja a versenykihívás —, hogy versenykihívásunkkal a műszaki hivatalok munkáját meg fogjuk javítani és elősegítjük a posta ötéves tervének sikeres megvalósítását. Felhívjuk ezért anyagszámadó szaktársainkat, hogy versenykihívásunkat legjobb tudásukkal fogadják el és valósítsák meg.

A Bp. II. postaműszaki hivatal anyagszámadói

A vidék sem marad le a párosversenyben Gyöngyös versenyszerződése Egerrel

A budapesti üzemek a Bp. 10. és Újpest párosversenyszerződésének példájára egymásután lépnek egymással párosversenyre. De nem marad el a vidék sem. Gyöngyös dolgozói pl. négytagú versenyzottságot küldöttek Egerbe, hogy ott behatóan tanulmányozzák és hasonlítsák össze a két hivatal létszámát, munkaegységét, forgalmát, munkamódszereit. Ennek eredményeképpen a két hivatal párosversenyszerződést kötött.

Versenyyük május 1-től december 31-ig tart. A versenyt az a hi-

vatal nyeri meg, amelyik az alábbi pontokban jobb eredményt ér el:

1. A mért munkaegységet a részletterv szerint melyik hivatal teljesíti magasabb %-ban?
2. Hol lesz nagyobb (%-ban) az egy órára eső mért munkaegység?
3. Az egy órára eső tiszta jövedéki bevétel melyik hivatal teljesíti magasabb százalékban?
4. Irányítási verseny 4—4 fővel a salgótarjáni, miskolci, debreceni, békéscsabai, szegedi és pestkörnyéki vonalcsoporthoz.
5. Morse hallásutáni adásvétel,

2—2 fővel idő- és hibaszámítással.

Ezek a fő versenypontok. Ezek mellett, mint mellék pontok szerepelnek a következők: Rádióelőfizetés-, újságelőfizetés-gyűjtés.

Újítási javaslatok benyújtása. (1 benyújtott javaslat 10 pont, elfogadott javaslat 100 pont.)

Eger és Gyöngyös megállapodott abban is, hogy a verseny ideje alatt jó párt-, szakszervezeti, és kulturmunkát végeznek. Az első kiértékelés Gyöngyösön szeptemberben lesz.

Rudas László elvtársra tanítását, példáját köelve emlékezünk

Május 2-án búcsúztunk el Rudas László elvtárs országgyűlési képviselő, a Közgazdasági Egyetem Kossuth-díjas rektora, a Magyar Kommunista Párt egyik alapítójától, a marxizmus-leninizmus, a Párt bátor, kiváló harcosától.

Súlyos veszteséget jelent Rudas elvtárs halála nemcsak a Párt, de az egész magyar nép számára is. Hatalmas munkát végzett 32 év alatt a Párt, a munkásmozgalom és a nép javára. Most alkotó munkája megszűnt, de életének kommunista példamutatása nagy segítséget jelent további munkánkban.

Rudas elvtárs példát mutatott a Párt és Rákosi elvtárs, a nép szeretetében, mely minden tevékenységét vezette.

Példát mutatott a jobboldali szociáldemokraták elleni harcban. Kérlelhetetlen elvi szilárdságra tanított a Marx-Engels-Lenin-Sztálin tanításának megőrzésében. Vaskövetkezetességgel mutatta meg, hogyan kell küzdeni az imperializmus ideológiájának behatolása ellen, nemcsak a Párton belül, de azon kívül is, mert tudta, hogy az ideológiai tisztaság döntően fontos Pártunknak.

Bolsevik jártassággal végezte munkáját. Példamutatónak kapcsolta össze tudományos munkásságát és a nép szolgálatát. Tanítása és tettei, emberi magatartása, tökéletes egységben voltak. Nemcsak a leghaladottabb tudomány, a marxizmus-leninizmussal, hanem saját kommunista magatartásával is harcolt a nép érdekében.

Rudas elvtárs a Párt, a nép kádereit azért tudta nevelni, tanítani, mert állandóan tanult. Tanult elsősorban a nagy Bolsevik Párttól és Sztálin elvtársától. Példamutató volt hűsége, ragaszkodása, izzó szeretete Pártunk és a Szovjetunió, annak vezetője, Sztálin elvtárs iránt.

Megmutatta, hogyan kell a hazug, imperialista törekvések, a háborús uszítók ellen harcolni. Gyűlölte a nép ellenségeit. Harcolt a klerikális reakció ellen. Leleplezte a háborús kalandor politikájukat, amely képmutatónan hangoztatja a békét, de minden tette az ellenkezőjét bizonyítja.

Ezt a szellemet vitte át tanításába, a káderek nevelésébe. Munkáját kommunista élenjárással végezte. Utolsó szavai is a Pártnak, Rákosi elvtársnak szóltak. Utolsó perceiben is segíteni akart a Pártnak, a nemzetközi munkásoztlálynak, mellyel élete még ifjú korában összefonódott.

Rudas László elvtárs halála komoly veszteség a Magyar Dolgozók Pártja, a magyar munkásmozgalom, a magyar nép számára. De büszke öntudattal gondolhatunk arra, hogy van olyan Pártunk, amely ilyen harcosokat formál a feladatok elvégzésére. Pártunk Rákosi elvtárs vezetésével vezetni tudja a magyar munkások harcát, a szocializmus építése érdekében. Az a Párt, amelynek olyan neveltjei vannak, mint Rudas elvtárs, bátran nézhet a jövőbe, minden akadályt le fog küzdeni munkája során.

Rudas elvtárs emlékeit akkor őrizzük meg méltóképpen, ha a dolgozók és Pártunk iránt érzett szeretettől áthatva úgy élünk, dolgozunk, mint ahogy Rudas elvtárs élt és dolgozott.

„Büszkeségeink, akik az élen járnak”

Szirmai Lajos műszerész, Miskolc, Javítóműhely. Jól képzett, igen szorgalmas szaktárs. Teljesítménye állandóan emelkedik. Februárban 128, márciusban 140, áprilisban pedig már közel 200 százalékos teljesítményt ért el. Folyamatos felajánlásokkal emeli teljesítményét és jelenleg már 218 százalékos teljesítménnyel dolgozik. A mozgalmi munkából is példaadóan veszi ki részét, a miskolci színjátszócsoporthoz tagja.

galmas szaktárs. Teljesítménye állandóan emelkedik. Februárban 128, márciusban 140, áprilisban pedig már közel 200 százalékos teljesítményt ért el. Folyamatos felajánlásokkal emeli teljesítményét és jelenleg már 218 százalékos teljesítménnyel dolgozik. A mozgalmi munkából is példaadóan veszi ki részét, a miskolci színjátszócsoporthoz tagja.

Gánóczi József, Járműtelep. Március havi átlagteljesítménye 182 százalék, áprilisi pedig 216 százalék. Május 1-i felajánlása, mely folyamatos és a második terv negyedére is szól, hogy az önköltséget 15 százalékkal csökkenti. Jól képzett szaktárs. Újabb felajánlásokkal rendszeres napi munkaidőjén belül 10.000 darab órajelzőt készített, 800 darab kürtöt öntött le. Mint az MDP tagja, munkájával példát mutat. A Szakszervezeti Bizottság elnöke.

Mejszterics Lajos. Átviteli technikai és Kábelüzem. Átlagteljesítménye 131 százalék. Mint SZIT-tag megszervezte üzemében az Ifjúsági Brigád és tapasztalatait átadva segítette a brigádot, hogy teljesítményét fokozza. Jól képzett szaktárs, aki minden idejét szakmai tudása továbbfejlesztésére használja fel. Pártunk tagjelöltje és legfőbb vágya, hogy a termelésén keresztül bizonyítsa be: méltó arra, hogy Pártunk tagja lehessen.

Garamvölgyi Elek műszerész. Sopron. Mint a kerületi Javítóműhely vezetője, nemcsak az adminisztrációs munkáját látja el, hanem a termelésben is élenjár és példát mutat szaktársainak. A felesleges munkamozgásokat kiküszöbölésével elérte, hogy havi teljesítménye 197 százalékra emelkedett. Folyamatos felajánlásaiban vállalta, hogy teljesítményét 200 százalékra emeli, sőt azt túlhaladja.

Éljen a munkásoztlány nemzetközi egysége!
Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

Élüzem lett Békéscsaba műszaki hivatala

**„A Közlekedés- és Postaügyi Miniszter
vándorzászlója
a Posta legjobb üzene részére”**

Ezzel a felirattal ellátott óriási vörös selyemzászló a miniszter vándorzászlója, amelyet mint valami drága kincset őriznek reggel óta a győztes békéscsabai postaműszaki hivatal dolgozói.

„A munka nálunk a becsület és a dicsőség dala!” A szállóige Békéscsabán valóság lett s a jól végzett munka jutalmaként az egész város színe előtt fogják most megjutalmazni a munka hőseit.

Nagy dolog ez. Szocialista munkaverseny-mozgalmunk fejlődésének egy jelentős állomása, mert elérően a korábbi „élüzem” jelöléstől, most (és a jövőben) csak az olyan üzem nyerheti el ezt a büszke címet, amelyik a pontosan előírt termelési feltételeket teljesíti, illetve túlteljesíti. Ez csak a versenymozgalom állandó fejlesztésével érhető el.

Pártunk Központi Vezetőségének határozata utat mutatott Békéscsabának a verseny további helyes kifejtéséhez. Munkájukat éppen az jellemezte, hogy náluk vált a legjobbra a verseny. Az jellemezte, hogy munkaterületüket harci terepnek tekintették, ahol Pártunk irányítása mellett munkával harcoltak a szocializmusért, a békéért.

Ezt mutatják a hivatalos számadatok is:

Az egy munkára eső produktív munkaidő 50 perc volt. Az üzem ezzel szemben 58,8 percet teljesített. A termelt munkamegérték 1 százaléka lehet sejt, itt 0,5 százalék csak. Termelékenységét az előirányzathoz képest 16 százalékkal túlteljesítették.

Mi van e számok mögött? Az, hogy a Műszaki hivatal 134 dolgozója 1566 km hosszú vonalon 115.000 km-nyi vezeték, valamint 92 távbeszélő központot tart rendben. S amíg a verseny szervezők csak 83,2% volt az átlagos teljesítmény, addig a kitüntetés előtt már 121 százalékos átlageredményt értek el.

A jó munkára vall, hogy az átlagos zavaridő 54 percet nyomtak le.

Aránylag könnyen ment a munka, hiszen létszámukból 46 kommunista van, akik „megfogták a munka végét” s jó példával jártak elől.

De nem riadtak vissza az új alkalmazásaitól sem. Vasút mentén lévő munkájuknál pl. sokszor megállt a munka, mert a bakter kitért a pályakocsit azzal, hogy „jön a vonat”. Ezen úgy segítettek, hogy vették a komádi vásárból egy számat, s vonat esetén most már nem állt le a munka, mert a töltés mellett a számár húzta a kábeldobot.

Vagy szerkesztettek egy dobot, ami labdaszerű kereken gurul s így nem szüpped a talajba.

Vagy helyi hálózatokban, ahol házak között nehéz vezetékét feszíteni, ott olyan csigát szerkesztettek, ami függőhúzó szerint működik. Ezzel húzták át a drótot, nem kellett dobálni. Egy ember húzza csak lentről.

Békéscsaba dolgozói megérdemelten kapták meg az élüzem-jelvényt. Megérdemelten kapták meg a miniszter vándorzászlóját.

★

A vándorzászló-átadó ünnepségen a Főosztályt Katona Antal, szakszervezetünket Horn Dezső képviselte. Az ünnepség d. u. 4-kor kezdődött, de már 3-kor gyülekeztek az udvaron. Felállt a menet s a nagyszerű fúvószenekar indulója mellett vonult át a városháza nagytérre.

Az ünnepséget szép kultúrműsor vezette be, majd a győztes élüzem hivatalvezetője, Soós elvtárs bejelentette, hogy üzemünk 108 százalékkal teljesítette a tervet.

Ezután Katona elvtárs mondott beszédet. Tolmácsolta Bebrits miniszter üdvözlését, majd így folytatta:

— Ahogy Pártunk vezetése mellett gyorsul a szocialista rend építése, ugyanolyan mértékben szaporodnak a munka eredményét rögzítő ünnepek.

Beszéde további részében méltatta a dicső Szovjet Hadsereget, mely házánk felszabadításával lehetővé tette, hogy a dolgozók vegyék kezükbe sorsuk irányítását. A továbbiakban összehasonlított a nyugati elnyomott országok munkásosztályának helyzetét s a miénk között. Rámutatott, hogy míg nyugaton állandóan nő a nyomor, addig nálunk állandó fejlődés tapasztalható.

— Pártunk nevelőmunkája nyomán születnek meg a munka nagysz. ü. eredményei, melyek a munka termelékenységét felelmezték.

— Megszoktuk felszabadulásunk óta, hogy Pártunk, a kommunista jelszava átmegy gyakorlatba. A 3 éves terv is élő valóság lett.

Katona elvtárs a dolgozók képességéről beszélt, majd a Sztáhanov-mozgalomról szólva, rámutatott arra, hogy a munka mai ünnepén az osztályharc éles fegyverét forgatjuk, mert minden — a munka területén — elért siker, a békétábor erősíti.

Végül megdicsérette a békéscsabai dolgozókat a terv felbontásának jó végrehajtásáért, a kiváló munkáért, majd átadta a miniszter hatalmas vörös selyem vándorzászlóját azzal, hogy fejlődjen tovább a verseny az élüzem büszke címéért, s a vándorzászlóért.

A zászlót a dolgozók nevében Vozár György elnök vette át, s ígéretet tett, hogy úgy fognak dolgozni, hogy a vándorzászló soha ne kerüljön ki kezükből.

Ezután Horn Dezső elvtárs, a szakszervezet nevében üdvözölte az élüzem dolgozóit, majd így folytatta:

— Múltan lehetnek büszkék a szaktársak erre a kitüntetésre, mert ez annak a jó munkának az eredménye, amelyet a szaktársak szocialista házánk építését szolgáló ötvenes tervünk eredményes végrehajtásában értek el.

— Példaként állnak az elvtársak most 30.000 postás dolgozó előtt, bizonyítékul annak, hogy ahol jól dolgozik az üzemi pártszervezet, ott jól megy a munka, ott megvan a jó együttműködés a Párt, a szakszervezet és a szakszervezet között, ahol jól dolgozik a pártszervezet, ott erős, izmos a szakszervezeti mozgalom is és nem maradhat el az együttes munka eredménye.

— A jó politikai és szakmai vezetés növeli a dolgozók öntudatát és megszületnek az öntudatos dolgozók munkája nyomán a jó eredmények. A szaktársak példája bizonyítja azt is, hogy kimagasló eredményeket csak úgy lehet elérni, ha szocialista módon dolgozunk. Itt az üzemen erős a szocialista versenymozgalom. Jó a viszony a vezetés, az értelmiségi és a fizikai munkások között, mert érzik valamennyien, hogy közös céltűz küzdenek. Ez a magyarázata, ez a módja a nagy eredmények elérésének.

— A békéscsabai dolgozók megmutatták, és bizony benne, hogy megmutatják a jövőben is, hogyan kell eredményesen harcolni a békéért. A békéért a jelentőségét annak a harcnak, amelyet a világ dolgozói a Szovjetunió vezetésével ma folytatnak a béke megőrzéséért az imperialisták ellen.

Tudják, hogy jelemelkedésünk, békénk alapja a termelő munka.

— Harcoljanak a szaktársak továbbra is ilyen akarattal a békéért, szocialista házánk építéséért. Kövessék továbbra is a mi nagy Pártunkat és soha ne felejtse el, hogy minden eredményünk, további jelemelkedésünk és békénk alapja a Szovjetunióhoz való hűség.

Induljon meg a nemes vetélkedés az üzemek között a dicső „élüzem” címért, a vándorzászlóért. Fejlesszük tovább szocialista versenymozgalmunkat, a szocializmus építésének alapját!

— Orizze ezt a vándorzászlót mindig az az üzem, amelynek dolgozói legtöbbet tesznek a népért, a békéért, s akikre az összes dolgozók, mint a munka hőseire, mint békénk legjobb harcosaira büszkén tekintenek.

★

A városházi ünnepség után a megjelentek a zenekar kíséretével vonultak át a Műszaki hivatal új épületébe, ahol az élüzem-jelvény felavatására került sor.

Békéscsaba műszaki hivatalának dolgozói jó munkájának elismerésén kívül külön dicséretet érdemelnek az élenjárók: Rusznák Pál, Jaguzy János, Hrabovszki András, Vecsernyés János, Novák György, Becsei János és az egész munkaverseny lelkes szervezője, Soós hivatalvezető szaktárs.

Nyilatkoznak a postás dolgozók A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG budapesti tanácskozásának jelentőségéről

Szávai Kata kezelőnő, MNDSZ vezető, a Főpostáról:

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozása eredményekben válik világossá minden becsületes dolgozó számára, hogy nemzeti feladataink elválaszthatatlanok a nemzetközi kérdésektől, a harctól, melyet a békéfront élén a győzelmes Szovjetunió vezet.

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülése a nemzetközi proletariátus és a békeszerető népek megbecsülését fejezi ki a dolgozó magyar nép iránt.

Minden dolgozónak tisztán kell látnia, hogy a háborús gyújtogatók ugyanazok a reakciók, akik a jogos gazdasági és szociális követeléseiket visszatartják. A reakció egységfront belpolitikája nyomor.

külpolitikája egy harmadik világháború előkészítését jelenti. Eppen ezért a budapesti ülés tanácskozása rendkívül fontos lépés a békéért, a demokratikus szabadságjogokért vívott küzdelem terén.

Mi, szervezett nődolgazók is egyetemesen, elszántan sorakozunk fel a béke és a demokrácia Szovjetunió vezette hatalmas táborához, hogy ezzel erősítsük a munkásosztály harcos egységét.

Gánóczi József lakatos brigádvezető, Jármytelep:

A proletár nemzetköziség legnagyobb és leghatékonyabb megnyilvánulása a fővárosunkban folyó Szakszervezeti Világszövetség tanácskozása, valamint a nemzetközi szakmai szövetségek vezetőinek ülése. Harc az imperialista agresz-

zorok ellen, a béke megőrzéséért a kommunista vezetéssel. Felsorakoztatja a béke erőit, megvilágítja és teleplezi a proletár nemzetköziség árulóinak aljas tevékenységét. A Világszövetség határozatai biztosítani fogják a munkásosztály egységére épített valamennyi demokratikus erő nemzetközi egységét, hogy a széles néptömegek mozgósításával harcoljunk az angol-amerikai, titolista imperialisták és a belső reakció ellen.

A nyugati államokban hősi küzdelmet folytató dolgozók a budapesti tanácskozás eredményeiből hatalmas erőt merítenek a további harchoz. Mély szeretettel köszöntöm a világ proletariátusát képviselő Világszövetséget.

Gépesítéssel biztosítják a Főposta újtói a Sztáhanov-mozgalom kifejlődését a táv gépiró- forgalomban

A gépkapcsolási rendszer bevezetése 1,240.000 Ft anyagmegtakarítást és évente 540.000 Ft-tal több jövedékibevételt eredményez

A Főposta távirógépterme népi demokráciánk idegrendszerének gócpontja. Itt végződnek mind a külföldi, mind a belföldi táviróösszeköttetések. Itt bonyolódik le a hatalmas tempóban fejlődő népgazdaságunk táviróforgalmának legnagyobb része.

A nagyarányú forgalom ellenére a távirógépirokat kezelő dolgozók teljesítményének növelésére, a Sztáhanov-mozgalom bevezetésére és kiszélesítésére nem volt mód, mert a kisebb forgalmú vidéki állomások és táviratok belkezelési idejének közt volt az azt nem tette lehetővé.

A probléma égető voltára a Postás Közlöny 1949. évi decemberi számában rámutatott. Felhívta a Főposta távirószakszembereit, hogy Pártunk segítségével a lehető legrövidebb idő alatt oldják fel ezt a szűk keresztmetszetet. A felhívás nyomán a kérdés megoldására mind szakvonalon, mind Pártunk részéről intenzív mozgalom indult meg a Főpostán. Átmenetileg brigádok szervezésével hidalták át a nehézségeket. A végleges és minden szempontból kielégítő megoldás kidolgozásával azonban

a táviró műszak sietett a forgalom segítségére

A Főpostahivatal táviró üzemsztályán működő újtó brigád kezdeményezésére a távbeszélő műszak legjobb szakembereinek bevonásával alkalmi brigád alakult a probléma megoldására és újtási javaslatként az alább ismertetett automatikus híváselosztó-berendezést tervelt dolgozták ki.

A Budapesti Főpostán végződő távirógépirokat a távirógépteremben egy automatikus híváselosztó-rendszerben végződnék. A bejövő hívásokat gépi úton terelik a rendszerhez tartozó kiszolgáló munkahelyekre. A Budapesti kiinduló hívásokat viszont a munkahely kezelője két szám letárcsázása útján eszközölheti.

A berendezés részletes kapcsolását az ábra szemlélteti.

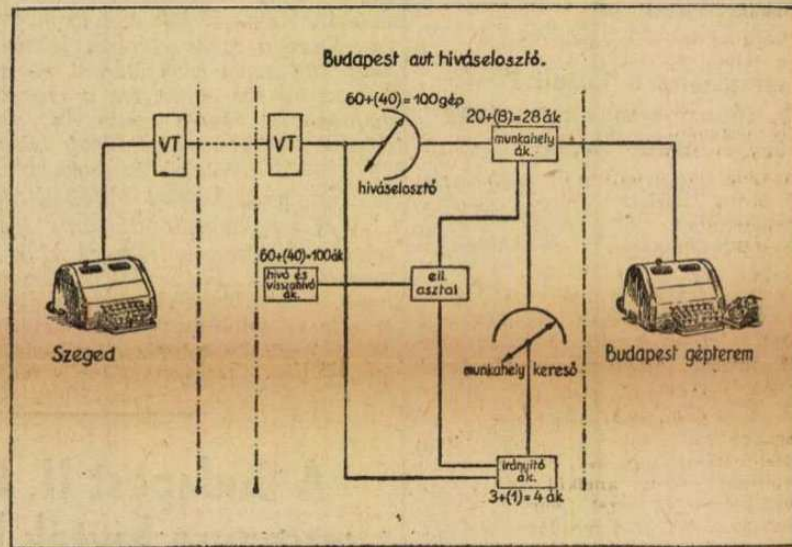
A teljes egészében házilag elkészített gépkapcsolási rendszer a vidéki végponton semmi műszaki változtatást nem igényel. A budapesti munkahelyeken a meglévő berendezéseken kívül 1 darab hívó-bontógomb, 1 darab hívást jelző lámpa és 1 darab szám-tárcsa felszerelése szükséges.

A központi berendezés vonalanként 1 darab hívó-választó szerelvényt, 1 darab előválasztó szelektort és 20 munkahelyre 3 irányító áramkört tartalmaz.

A gépkapcsolási rendszer működése a következő:

A rendszerbe bekapcsolt állomások a hívást a hívógomb benyomásával végzik. Ezt a jelzést az átvívó-berendezések (V. T.) továbbítják a budapesti gépkapcsolási rendszer felé, amely a vonalat egy szabad munkahelyre kapcsolja. Az így létesített összeköttetésen az állomások névadóval azonosítják egymást.

A levelezés befejezése után a bontást a budapesti munkahely kezdeményezheti. A központi szerelvény a manuális bontásán kívül időzítő beren-

dezt is tartalmaz, amely 30 mp. üzemszünet után automatikusan elbontja az összeköttetést és felszabadítja a munkahelyet a vidéki vonallal együtt.

Kifelé irányuló hívás esetén a kezelő munkahelyét nyomógomb segítségével egy irányító áramkörre kapcsolja rá és a két számjegy tárcsázásával létesíti a kívánt összeköttetést.

Az irányító ellenőrző asztalon az összeköttetés létesítésekor az érdeklő vonal és munkahely lámpája kigyullad. Így a foglaltság egyszerű rátekintéssel mindenkor ellenőrizhető. Egy gomb benyomásával pedig az is megállapítható, hogy melyik munkahely melyik vonallal dolgozik. Nagy forgalom esetén, ha a beérkező hívás nem talál szabad munkahelyet, kigyullad a többi hívást jelző lámpa és így az irányító szükség szerint új munkahely beültetése iránt nyomban intézkedhet.

A központi berendezéshez szükséges

anyag 80—90%-ban az anyagszertárban használt anyagként rendelkezésre áll. Az egész berendezés megépítése tehát — a roncsanyagok felhasználása révén — külön költséget alig igényel.

Az új technika bevezetése azonban nemcsak a Sztáhanov-mozgalom kifejlődését és a táviratok belkezelési idejének csökkentését biztosítja, hanem mind beruházás, mind önköltségek csökkentés terén igen nagy megtakarítást tesz lehetővé. A gépkapcsolási rendszer bevezetésével a felszabaduló gépi berendezések és a feleslegessé váló átmeneti bővítések révén 1,240.000 forint takarítható meg. Az elérhető jövedéki bevétel többet pedig évi 540.000 forint. Ezenkívül a rendszernek további fejlesztés szempontjából még egyéb jelentős előnye is van és számítani lehet — a kezelő személyzet megfelelő begyakorlása után — a jövedéki bevételek fokozottabb növekedésére is.

Távíróüzemi újtó brigád.

A szerencsi és az ózdi kézbesítők visszatartják a lealázó borraalót

A szentesi kézbesítők indították el a mozgalmat, hogy a kézbesítő szaktársak utasítsák vissza a mult rendszerből itt maradt csökevényt: a megalázó borraalót.

Most legújabbban Szerencsen és Ózdon röpgyűlés keretében határozták el a kézbesítő szaktársak, hogy csatlakoznak a szentesi szaktársak példájához s többet nem fogadnak el borraalót.

Elhatározásukat közölik lapunkban.

Érdekes megemlíteni, hogy az ország minden kerületéből történt már csatlakozás a mozgalomhoz, még a budapesti kerületből is. Egyedül a

soproni kerület az, ahonnan még semmiféle hír nem érkezett a csatlakozásról.

A Postafőosztály, Krisztina, Budapest 114. és Számvevőség dolgozóiból alakult kultúrcsoport az április 4-i munkafelajánlásoként vállalt Moszkvai jellem bemutatásáért elnyerte a Szaniszlavszkij Kultúrcsoport elnevezést és az ezzel járó vándorzászlót. Az ünnepélyes átadás május 12-én történt meg, amikor Kéri Gyula, a Budapesti kerületi titkár nyújtotta át a kultúrcsoport vezetőjének a vándorzászlót és a Moszkvai jellem szereplőinek jó munkájuk elismeréseképpen a könyvjutalmakat.

Erősítsük szakszervezeti mozgalmunkat! a szovjet szakszervezetek tapasztalataival

„Bürokrácia a szabotázs melegágya“

Ugy véljük, hogy lapunk hasábjain keresztül is állandóan rá kell világítani azokra a jelenségekre, amelyek

kerékkötői a további fejlődésnek és társadalmi szolgálatnak az ellenséges kártevő munkának. Bürokrácia — így nevezik összefoglalva ezeket a jelenségeket. A múlt rendszer átkos hagyományai ezek s amíg ezt ki nem küszöböljük, addig nem leszünk képesek munkánkat sállangmentessé, egyszerűvé, gyorsá és eredményessé tenni. Amíg ezt ki nem küszöböljük, addig az ellenség — amely a postánál is meg-húzódik — nyugodtan folytathatja a bürokrácia útvesztőin keresztül romboló munkáját. Ezért kell minden be-csületes dolgozónak harcolnia a büro-

krácia ellen. Eredményes csak akkor lesz ez a harc, ha minden dolgozó saját ügyének tekinti a munkát, sajátjának érzi a postát.

A most feltárt és a jövőben nyilvánosságra hozandó esetek csak a felszíni jelenségeit mutatják meg a bürokráciának és arra jók, hogy rávilágítsanak a helyzet komolyságára.

Megszűnnek ezek a jelenségek csak akkor fognak, ha fordulat áll be a munkához való viszonyokban. Ehhez a dolgozók ezreinek segítő birálata és a vezetők, az ügyek intézőinek alapos önbíráta szükséges.

Bp. 62 felügyelőhivatal harca a bürokrácia ellen

Mint egy múlt rendszerből itt maradt átok, kísér bennünket a szocializmust építő munkánkban a bürokrácia. Kétségtelenül megállapítható, a postánál is „sikerült” átmenteni a múlt rendszerből ezt az átkos örökséget. Sőt egyes helyeken az is tapasztalható, hogy a reakció a bürokrácián keresztül támad, amikor nehezen érthető rendelkezésekkel igyekszik nehézségeket támasztani, zavart okozni. Ezért döntően fontos, hogy legkomolyabb formában felveszük a harcot a Horthy-világra emlékeztető bürokrácia ellen.

Ha mi egy jobb postát akarunk létrehozni, akkor elsősorban fontos a bürokratizmusba, az elavult formákba kapaszkodó hivatalnoki szellem, az aktatologatás megszüntetése.

A felügyelőhivatalok megszervezése is a bürokrácia elleni harc egyik bástyája. Lehetővé teszi az ügyvitel gyorsabb, rugalmasabb bürokráciamentes elintézését.

Példa erre a Budapest 62-es felügyelő hivatal folyó hó 5-i villámszemléje, amikor a hivatalvezető pár óra alatt a helyszínen szóbelileg annyi ügyet intézett el, ami bürokráciára átszámítva, hónapokat vett volna igénybe.

A 9 hivatali meglátogatása alkalmával, a villámszemle során, sok minden került felszínre és gyakorlatilag is sikerült bebizonyítani, hogy a vezetést, az irányítást le lehet egyszerűsíteni. Így az egyik hivatalnál kijött, hogy a posta havonta 10 forintot fizet az ottani hivatalvezetőnek, 2 íróasztalt és néhány bútort darab használatért. A felügyelő hivatal vezetője a helyszínen rendelkezett, hogy a magántulajdonú képező burtorlatot kincstári tulajdonú bútorkal cseréljék ki.

A másik hivatalnál egy választókorlátra van szükség, van ahol a közönség részére nem megfelelő a világítás, rossz az íróasztal, nincs helye a nyomtatványoknak, ennek nyomtatványállvány kellene és így tovább. Van ahol felesleges pánccslezkény húzódik meg kihasználatlanul. Ennek a beszállításáról is azonnali intézkedés történt. Az egyik hivatalnál automata csomagmérleg van, itt meg kell vizsgálni, hogy a csomagforgalom megindokolja-e az automatamérleg fenntartását, mert esetleg másik szerv jobban tudná használni. Majd egy másik hivatalnál felesleges 4 q-as trezort is sikerült felfedezni, ennek a beszállítását is a helyszínen elrendelték.

A szemle során kijött, hogy több helyen szükség van különböző bútorka felszerelésre, mindez minden felesleges adminisztráció nélkül nyert elintézés.

Különösen nagy jelentőségű a decentralizálás akkor, ha valami kisebb javítás elvégzéséről van szó, pl.: íróasztal fiókjának a megjavításáról azelőtt árajánlatokat kellett bekérni, hogy ki az olcsóbb, vagy, ha egy villanyvezetékét másfélf méterrel át kellett helyezni, ügyiratot kellett felfektetni, így az elvégzendő munkából akta lett. Az aktát, mint tudjuk, beiktatják, tologatják, de a fiók ettől nem javul meg, sőt villanyvezetelésről is nehezen állapították meg, hogy ki az illetékes a szerelés elvégzésére.

Ez volt a múlt, most pedig a felügyelő hivatalok ügyiratozás nélkül egy telefonra, vagy pedig a helyszíni szemle megállapítására a teendőket és hiányszakokat gyorsan és bürokráciamentesen intézik el.

Berczeli Gyula.

Bp. 16. írja újra...

„Postás Dolgozó szerkesztőségének! Ha lehet, ismét szót kérek a Postás Dolgozótól.

Az Igazgatóság által küldött jó szöveket, s előttem az íróasztalon itt a lámpa.

No nem mondom kétszer is megnezem, hogy nem álom-e ez? Bizony, sokat aktáztam érte.

Az elintézés itt külön is megköszö-

nóm az Igazgatóságnak s igyekszem selejtmentes munkával bebizonyítani, hogy megérdemlem régi, észszerű, jogos kérelmem teljesítését.

Külön boldogság részemre az is, hogy bizalmam a Párt felé kézzelfoghatóan tény lett. Magam részéről soha felesleges, hiábavaló, vagy pazarló dolgot nem kértem. BUDAPEST 16 VEZETOJE

BÉREZÉSÜNK EREDMÉNYEI ÉS HIBÁI

Az új bérendszert bevezetése óta a postánál erősen megváltozott a dolgozók viszonya a munkához, mivel a bér tekintetében is érdekeltté van a termelésben. Hogy ez mennyire így van, dolgozóink többsége tudja, hogy a szocialista építésben csak a tudatosan és önként vállalt szocialista munkafegyver segítségével érhetünk el további tartós eredményeket, de még vannak támaszkodók, akiknek a következő tényekkel bizonyítjuk a fentiek valódiságát.

Keleti posta: Németh József szállítólevél felülvizsgáló, régi fizetése 850 forint, új fizetése 1.250 Ft. Bérendszertünkkel még van elégedve és munkatársával együtt brigádban dolgozik, a brigád többi tagjainak is 10—20 százalékkal emelkedett a teljesítménye, ami 80—160 forint bérémmelkedést jelent, ez a kollektív munka eredménye. Romhányi János utatványlészámoló azonos 130 százalékos teljesítménye mellett a régi 530 Ft helyett most 799 forintot kapott, ami olyan lelkesítő hatást hozt, hogy az április havi teljesítményét 154 százalékra emelte.

Központi Járőrműtelep: Gálóczi József lakatos régi fizetése 832.50 Ft., a 182 százalékra 1.118 Ft-ot, Károly Ferenc 111 százalékkal a régi fizetése 601 Ft volt, a 120 százalékra új bére 808.70 Ft lett. Gombai János fényező 531.50 Ft helyett 137 százalékra 887.67 forintot kapott, Kőnig István 600 Ft régi fizetése helyett az elért és teljesített 145 százalékra 919.70 forintot kapott.

Bérfizetésekor tapasztalták, a dolgozók azt, hogy az új bérendszertükben a munkaverseny fejlesztésével, a termelékenység emelésével

kapják meg a százalék után a több bért.

Az üzemek foglalkoznak a helyes munka megszervezésével, munkahelyek összevonásával, de nem mondhatjuk ezt minden üzemünkre. Egyes helyeken csak foglalkoznak, de ennek érdekében nem tesznek semmit.

Az új bérendszertük nagy feladat elé állította az újonnan felállított bérelszámoló osztályokat, amelyeknek munkája sok helyen nem jó, pl. Kaposváron a teljesítménybérben foglalkozott dolgozók bérét nem a teljesített munka után, hanem a hat havi munkahelyi átlag szerint fizették ki, egyes helyeken a bérelszámoló osztályok a végleges elszámolást még nem végezték el, a dolgozók türelmetlenül várják a még ki nem fizetett bérüket.

A bérelszámoló osztályoknak alaposan fel kell készülni arra, hogy a becsületesen elvégzett munka után a bérfizetés napján maradéktalanul kifizessék a dolgozók bérét. Hibát követett el ott a szakszervezet, de ugyanakkor a szakszervezeti funkcionárius is abban, hogy a bérelszámoló munkáját nem ellenőrizték, a hibákat nem fedték fel kellő időben és azonnal nem javították ki; ez az öberség hiánya, rést hagyunk az ellenségnek, amit a reakció ki is használt. A szakszervezet (alsóbb és felsőbb egyaránt) adjon meg minden támogatást a bérelszámolóknak. A bérezésünkkel elért eredményeket tudatosítsuk a dolgozókkal, de ugyanakkor mutassunk rá a hibákra is.

A munkánkat megjavítva a munkaverseny kiszélesítésével, a munkafegyvert megselezítésével harcoljunk az ötéves tervünk sikeréért.

Fiatalok és felnőttek az egységesítő ifjúsági kongresszusért

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde óta, amellyel, többek között, meghatározta a magyar ifjúsági mozgalmak új feladatait, hatalmas változások mentek végbe ifjúságunk soraiban.

Rákosi elvtárs amondotta, hogy megérlelt a feltételek az ifjúsági sorok között az új, a Komszomolhoz hasonló szervezet létrehozására.

Ez a Párt ifjúsági szervezete lesz, melynek kötelessége a magyar fiatalokat szocialista szellemben nevelni, mozgósítani a szocializmus, majd később a kommunizmus építésére.

A postás-fiatalok többsége is megértette, hogy csak úgy tudjuk a Párt ifjúsági tömegszervezetéért folytatott harcot sikeressé tenni, ha ezt a csatát elsősorban a termelés területén vívjuk meg, végrehajtva ezzel Pártunk határozatát, amely kimondja: „Legyen az ifjúság a szocializmus építésének rohamcsapata”. Ezt bizonyítja a Kábel II. „Felszabadulás” ifibrigádja, amely teljesítve április 4-i felajánlását, mellyel termelését 200 százalékra emelte, a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy az ötéves terv első évét szept. 15-re befejezi.

A felnőtt dolgozók is átérték a Párt ifjúsági tömegszervezete megalakításának nagy politikai jelentőségét és a fiatalokkal versenyre kelve, a termelési eredmények fokozásával segítik a Párt ifjúsági tömegszervezetéért folytatott harcunkat.

A Kábel II. „Szabadságharcos” felnőtt brigádja vállalta, hogy június 18-ig a kongresszus tiszteletére teljesítményét 200%-ra emeli. A Javitóműhely I. (Gyáti-út) felnőtt dolgozói közül 1 nap alatt 92-en tettek felajánlást. Ugyanúgy bekapcsolódtak a felajánlásti mozgalomba a Járőrműtelep, Javitóműhely II. (Páva-ú.) és a többi üzemek felnőtt dolgozói is.

A fiatalok hatalmas lendülettel dolgoznak a kongresszus sikeréért. A Kábel III-as üzem ifjúmunkásait a párttitkár elvtárs segítségével ifibrigádot alakítottak. A Tanulóláda, Bp. 72. ph., a Krisztina kp., a Javitóműhely II. (Páva-ú.), a Járőrműtelep fiataljai egymásután tették meg felajánlásaikat.

Fontos állomáshoz érkezünk a Párt ifjúsági tömegszervezetének megalakításában. Nagy feladat áll előttünk: a küldöttségválasztó gyűlések előkészítése és sikeres lebonyolítása. Funkcionáriusaink pontosan és világosan kell megmagyarázniuk, hogy hova és miért választunk küldötteket. Senki

ne vegyen úgy részt a gyűléseken, hogy ne ismerje a küldöttválasztás jelentőségét. A gyűléseken tudják meg a fiatalok széles tömeggel, hogy mi a Párt hatalmas ifjúsági tömegszervezetéért építjük.

Magyarázzák meg funkcionáriusaink, hogy a kongresszus jó előkészítésével és az ifjúsági tömegszervezet megalakításával vágyaink eléréséért indulunk csatába, a szocializmus építésébe lendülünk, a békéért, a háborúra uszított ellen. Becsületesen dolgozó fiatalok újabb tízezrei lépjenek be a szervezetbe. Tudja meg minden fiatal, hogy ha küldöttné választják, az hatalmas kitüntetés. A felnőtt dolgozók vegyenek részt a gyűléseken és szójának hozzá a fiatalok választásához. Tudja meg jóelőre a gyűlések minden résztvevője, hogy szavazatát csak a legjobban termelő, a tanulásban élenjáró társai érdemlik meg. A küldöttválasztások során csapjon meg magasabbra a nagy kongresszusi munkaverseny lüze. Barkóci Imre

Hogyan értünk el eredményt a kishivatalok versenyében?

A körzefelügyelői munkakörben megfigyeltem, hogy a levélpóstaik küldemények kézbesítés előtti felülvizsgálása, különösen a kishivataloknál igen felületesen és hanyagul történik. A hivatalok e rossz munkája miatt igen nagy díjkiesése van a postának. Hogy e díjkiesést megszüntessük, a körzefelügyelőség területén a bevételek lehetőleg magasabbra való fokozására a hivatalok között úgynevezett portózási versenyt indítottunk.

A verseny díjazásaképpen kis asztali versenyzászlót tüztünk ki. A verseny január 1-én kezdődött. Időközben a versenyt kiterjesztettük más bevételek fokozását célzó területeire is.

A verseny eredménye megmutatkozik abban, hogy a múlt évi hasonló bevételekhez viszonyítva januárban 225 Ft-tal, februárban 562 Ft-tal, márciusban pedig 965 Ft-tal volt több a kerületben a bevétel. Januárban első helyen Gebe, második és harmadik helyen Kocsord és Tarpa, februárban első helyen Jármi, a második helyen Győrtelek, a harmadik helyen Vítka postahivatal végzett. RUSZKAI ISTVAN Mátészalka.

„Társbérlet Tápon, — avagy börtön-e a posta“

A Postafőosztály megszűntette a tápi társbérlet jelleget

Április 15-én megjelent fenti című cikkünk a Postafőosztály választását az alábbiakban közöljük:

„A Postás Dolgozó április 15-i számában „Társbérlet Tápon, avagy börtön-e a posta?” c. cikk jelent meg. Az ügyet megvizsgáltuk s a következőket állapítottuk meg:

A tápi postahivatal a volt postamester és családja tulajdonát képező épület egyik világos utcai szobájában van elhelyezve. A hivatali helyisége mellett lévő szoba-konyha lakásban pedig a nyugdíjas postamester lakik. A hivatali helyiségebe a felek nem járnak be, várakozóhelyiségül egy előszoba szolgál.

Ebből az előszobából van bejárás biztosítva a hivatali helyiségbe és a volt postamester konyhába is.

A hivatali kezelőhelyiségbe tehát csak az juthat be, akit a hivatalvezető oda beenged, ezért a hivatal elhelyezése társbérletnek semmi körülmények között sem nevezhető.

A közös előszobát egyébként a volt postamester csak átjárásra használta fel.

(...Erre a csak átjárásra írtuk mi a „társbérlet” jelzőt. Szerk.)

A világos fapadozatú kezelőhelyiség teljesen kifogástalan állapotban van. Az utca felőli ablakán vasredőny, az előszoba külső ajtaján pedig vaspánt van.

Jogos kifogás tárgyát csupán az képezhetne, hogy az előszobából a hivatali kezelőhelyiségbe nyíló ajtó biz-

tonsági berendezéssel ellátva nem volt. (Milyen biztonsági berendezés lehetne egy szimpla közegablak ajtón? Szerk.)

Ez azonban korántsem jelentette azt, hogy a hivatal börtön volt. De a hivatalvezető nem is tekintette azt börtönnek, mert több esetben hét végén a közönségből is eltávozott.

Ettől függetlenül a biztonsági kérdést is megoldottuk, az előszobából a volt postamester konyhába nyíló ajtókat a befalazásával, illetve annak az előszobából az udvarra való áthelyezésével úgy, hogy a tápi posta elhelyezése biztosítva van.

Dicséret illeti a Postafőosztály gyors munkáját. A Postafőosztály, amint a gyors intézkedés bizonyítja, megértette azt, hogy nem lehet közös előszobája egy postahivatalnak és egy lakónak. (Szerk.)

A közös előszobát egyébként a volt postamester csak átjárásra használta fel.

(...Erre a csak átjárásra írtuk mi a „társbérlet” jelzőt. Szerk.)

A világos fapadozatú kezelőhelyiség teljesen kifogástalan állapotban van. Az utca felőli ablakán vasredőny, az előszoba külső ajtaján pedig vaspánt van.

Jogos kifogás tárgyát csupán az képezhetne, hogy az előszobából a hivatali kezelőhelyiségbe nyíló ajtó biz-

Kezdődik az MHK próbázások ideje

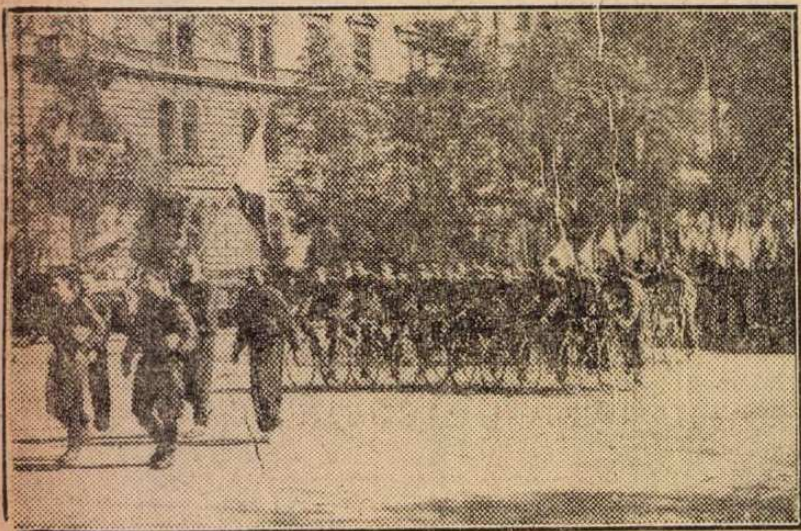
Soha nem látott nagyszámú látogatóknak örvendenek a sportpályák. Nálunk a postán szintén megindultak az edzések. Egyes helyeken nehézséget okoz az, hogy megfelelő sportpálya nem áll rendelkezésre. Hogy ezeket át tudjuk hidalni, május 6-án a postaspályán edzési napot tartottunk az összes budapesti postahivatalok részére.

Igen szép számban jelentek meg a postás dolgozók ezen az edzési délutánon, amit 200 résztvevővel tartottunk meg. A megrendezett versenyszámokban jó eredmények születtek és szakértőink kedvvel végezték gyakorlati feladatukat. Felüdítőleg hatott rájuk a mozgás a napi munka után, szabad levegőn, zöld gyepen, ahol könnyű sportfelszerelésben sportolhattak s mindenki abban a számban indult a versenyen,

amelyikhez kedve és rátermettsége volt. Sportunk fejlesztésének ez a helyes útja. Ezért keresszük a lehető legjobb megoldást minden dolgozó számára az, hogy már a sport is a dolgozók közkinccse és a sportban elért eredmények igazolják, hogy a dolgozók ezen a téren is megállják a helyüket és sokkal nagyobb eredmények elérésére képesek, mint a múltban egyes agyontöményeztetett szűkebb körű feladatunk a béke megvédése. Sporttal is harcolunk a békeért. A sportolók edzik magukat, erősítik a világ békeszerető népeinek a tábort.

Szaktársak készüljétek fel a próbákra. Minden postás dolgozó, aki jelentkezett, hogy résztvegyen az MHK-mozgalomban, tartassa közelebb magához, hogy a szükséges edzéseken résztvegyen és lepróbázzon.

Ismerjük meg szakosztályaink életét

Nagy tetszést aratott május 1-én a postás sportolók felvonulása

Este 7 óra felé igen mozgalmas képet nyújt a postás sporttelepi birkózóterem. Sportolónk lelkiismeretes, alapos munkával készülnek a versenyekre és Szalai József edző útmutatása alapján végzik gyakorlati feladataikat.

Nyolc óra felé jár az idő, mikor birkózónk befejezik az edzést és levonulnak az öltözőbe. A „Gyűrű” megmászóirozsa kidolgozott izmalkait, utána megfürdődnek és a klubhelyiségben összejönnek megbeszélni a szakosztály dolgaikat és résztvevőinek a szemlérdiumon.

Keresztes Vilmos sporttárs, a szakosztály vezetője, nyitja meg az értekezletet. Beszámol az eddig végzett munkáról.

— Az elmúlt évadra a jól végzett munka meglegedésével tekinthetünk vissza. Megnyertük a férfi csoportbajnokságot, az ifjú elsőket lettek a Budapest bajnokságon és az országos ifjúsági bajnokságon csak minimális különbséggel szorultunk a megítélt második helyre. Megnyertük a „Vasas”-kupa-t. Az egyéni bajnokságban mind az ifjú, mind a férfiak javuló eredményeket értek el. A heti háromszor tartott edzésen minden alkalommal 60-70 fő jelent meg, ami szakmánál létszámának mintegy 90 százalékát jelenti. Eredményeink a lelkiismeretes felkészülésnek és annak köszönhető, hogy a sporttársak között kialakult a helyes kollektív szellem és az edzők tanácsait, útmutatásait megfogadták.

— Példaképünk legyen a Szovjetunió birkózóinak magatartása és tudása. Az elmúlt évben a Főiskolai Világbajnokság alkalmával láttuk a szovjet birkózók technikáját és a tölték tanulatokat felhasználtuk munkánkban.

— Április 4-én a Népligetben bemutatott tartottunk. Négy sporttárs helyett 8-an jelentkeztek és szórakoztatták a dolgozókat felszabadulásunk ötödik évfordulóján.

— Bejelentem, hogy Tóth Gyula sporttársunkat, egyik legeredményesebb sportolónkat, díszesből főhadnaggyá léptették elő. (A sportolók között felzúg a taps: ütemesen kiáltják: „Éljen a honvédség!”)

— Elért eredményeinket elsősorban Pártunk és Szakszervezetünk gondoskodásának köszönhetjük. Pártunk politikai irányvonala, az ötéves terv célkitűzései tették lehetővé, hogy ez a múltban elhanyagolt sportág ilyen nagy fejlődésnek indult és ma már a dolgozók széles tömegei fordulnak a birkózó sport felé — fejezte be Keresztes Vilmos.

Keresztes elvtárs beszámolóját a legutóbbi verseny kiértékelése követte. Szalai elvtárs rámutat, mik voltak a hibák és megmondja, miként lehet azt kiküszöbölni. Sportolónk nagy figyelemmel hallgatják a többszörös magyar bajnokból lett edző és fegyelmegyetlen fogadók tanácsait. A hibák mellett rámutat arra is, mi volt jó és megdicséri azokat a sportolókat, akik az elmúlt versenyeken jó eredményeket értek el: Bell, Katona, Gergely, Novák, Dénes, Bojtor, Vékony, Bálint és Kövesdi sporttársakat.

Szalai elvtárs után a szakosztály agitációs intézője, Szabó Imre sporttárs kiemelt feladatokról beszámol. Rövid, halkszavú felmérés. Birkózóink most is bebizonyítják, hogy nemcsak testi erejük fejlődött, hanem a kritika és önkritika is jól viszonyulnak. A hibát elismerik és megígérik, hogy hasonló eset a jövőben nem fordul elő.

Szabó sporttárs beszámol az MHK-mozgalom feladatairól, bejelenti, hogy minden birkózó jelentkezett és reméli, hogy a szakosztály minden tagja megszerzi a felsőfokot, az arany jelvényt. Erre minden lehetőség megvan, hiszen az erő, az ügyesség, az állóképesség, ruganyosság a birkózók „szakmájához” tartozik.

Munkamódszerátadás a Budapest 62-ben

Vidéki postahivatalok egymásután érdeklődnek a „melegtáska-mozgalom” iránt

A Budapest 62. sz. postahivatal kézbesítő osztályának dolgozói a kézbesítőszolgálat jobb, gyorsabb és eredményesebbé tételére „melegtáska”-mozgalmat indítottak.

A „melegtáska”-mozgalomnak a lényege abban áll, hogy a hivataltól távolabb eső, különösen a külső kézbesítő járássokban elfoglalt kézbesítők a 8 óras munkaidejüket minél jobban kihasználják, munkával teljesen kitöltik, vagyis a készenléti idejüket kiküszöböljék.

Erősebb forgalmú napokon (rádiónyugtá, távbeszélő-számia kézbesítés) a belső kézbesítő járássokban a beosztott két kézbesítő közül az egyiknek osztálytan szolgálatot biztosítanak.

A külső kézbesítő-járássokat, ahol egy járásban szintén két ember mozog, két részre, egy nagyobbik és egy kisebbik járásrészre bontjuk.

A reggeli kézbesítésre induló kézbesítők közül az egyik az anyag 65-70 százalékát viszi magával és a járatában folyamatosan kézbesít. Ezalatt a másik kézbesítő, aki a járat kisebbik részében az anyag 30-35 százalékát viszi magával — és így 2 órával hamarabb végez —, visszatér a hivatalhoz, átveszi a második indításhoz feldolgozott anyagot, ezt a járatjelzőnek megfelelően kidolgozza, rendezi, majd visszatér a járatba a társához, megfelelik az anyagot és ketten folytatják a kézbesítést.

A „melegtáska”-munkamódszer bizonyítja, hogy a posta dolgozóinak viszonya megváltozott a munkához és azt, hogy úgy szervezik meg a munkát, hogy elérjék a szocialista termelési ütemét.

Vidéki postahivatalok egymásután érdeklődnek az új „melegtáska”-mozgalom iránt.

Április 28-án Sopron 1. hivatal el-munkásai voltak tapasztalatszeren a Budapest 62-nél. Pék József elvtárs (Sopron 1.) felszólalásában megállapította, hogy a Budapest 62-nél a „melegtáska” munkamódszer, mind önköltség-csökkentés, mind teljesítménybér szempontjából, valamint a postát igénybevevő közönség szempontjából 100 százalékkal bevált, mert a küldeményeit az új munkamódszeren keresztül a közönség sokkal korábban kapja kézhez.

A „melegtáska”-mozgalom a Budapest 62-nél nyers számítások szerint havi 1200-1500 munkaóra-megtakarítást jelent. Országos viszonylatban önköltség-csökkentés szempontjából kb. ennek százszorosa lesz. Természetesen majd a gyakorlat fogja pontosan megmutatni, hogy mind a kis-, mind a nagyhivatalokban takarékosabb szempontjából mit jelent az új munkamódszer.

GALAMBOS MARTON,
HORVÁTH JÁNOS,
az Újító- és Elisműködő tagjai.

A felejthetetlen május 1-i felvonuláson megmutatta dolgozó népünk: a béke erői legyőzhetetlenek

Budapest és a vidék postás dolgozói fegyelmegyetlen, lelkesen vettek részt a felvonuláson

Május 1-én, a világ proletariátus harcos seregszemléjén Budapesten és vidéken egyaránt felvonultak országunk dolgozói, hogy jelenlétükkel jutassák kifejezésre: a béke erői legyőzhetetlenek.

A sok százezernyi dolgozó között büszkén, fegyelmegyetlen menetelt Budapest és a vidék sokkezernyi postás dolgozója is. A május 1-ei felvonulásról az alábbiakban számolunk be:

Budapest

A postás dolgozók felvonulását a Budapest 10-es nyitotta meg, akik mögött vidáman táncoltak a postás utőrők.

A Postatiszti Tanfolyam hallgatói példás rendben, fegyelmegyetlen vonulnak s közvetlen mögöttük mennek az élmunkások 110 főnyi csoportja, akik között mennek a posta legjobbjai: Káplán Istvánné, Bárfai Anna, Polgár István. Vidáman, lelkesen mennek, éltetik Sztálin, Rákosi elvtársakat.

A menetből kiemelkedik a Keleti posta 1200 dolgozója, akiknek kezében a most kapott szakszervezeti vándorzászló. A kishivatalok dolgozói éppen úgy éltetik Pártunkat, mint a nagyobbak, amelyek ötletes, színes dekorációval vesznek részt a menetben. Kíséret hatalmas postaládát visz, Bp. 53. vírágkoszorús asszonyai, lányai jövedvően énekelnek.

A Kábel 3. dolgozó

nagy tetszést aratnak zenekarukkal, rögtönzött énekkarukkal. A Szakszervezet népi táncosportja nagy sikert arat. Budapest 72., Lágymányos központ, Főposta dolgozói ötletes, színes

dekorációval, vidám nótaszóval vonulnak.

Az Átviteltechnika és

Kábel 2. építési osztályok

távírral tesznek fogadalmat: szocialista versenyyel, többtermeléssel erősítik a Békétábor!

A Jarmütelop dolgozói egy-egy csokor orgonát visznek. A postás MNDSZ-asszonyok hatalmas táviratot visznek.

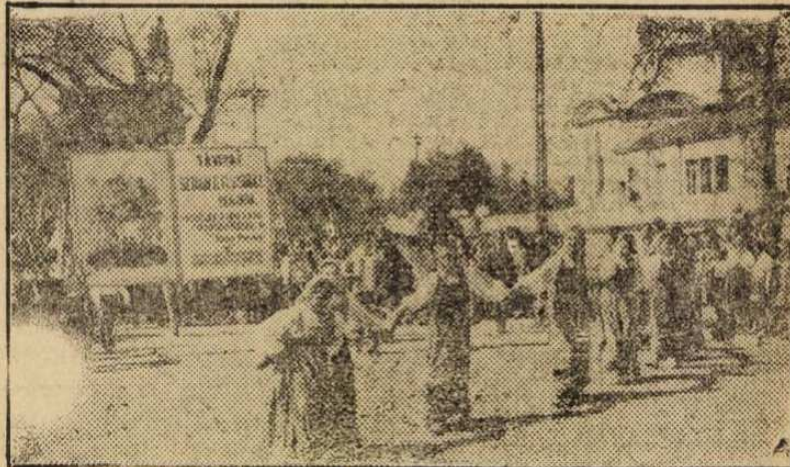
A Páva-utca Földgömbre szerelt antennatornyán békegalamb. Előtt május 1. a nemzetközi munkások táviratos seregszemléje, éljen Sztálin, Rákosi, zúg a kiáltás, mint a tenger szava. A Krisztina központ útjára csillagból álló

földgömböt visz. A József-központ Sztálin-utca az egész utcát átválasztják. Budapest 2. dolgozó párttitkárnőjük szavára lelkesen énekelnek. Budapest 114. nagy pocstés levelet visz, de nem titok, hogy ők is a békét akarják s ezért küzdenek a háborús uszítók ellen.

Egyetlen jelle indul a hatalmas menet. Végigmennék a Sztálin-úton. A Köröndnél a postás zenekar játszik.

A Hősök terén a díszmennyőny előtt órási, egérvő éljenzés, Rákosi elvtársat éljenzik, aki mosolyogva intget.

Az egérvő éljenzésben benne van megvédjük a békét!

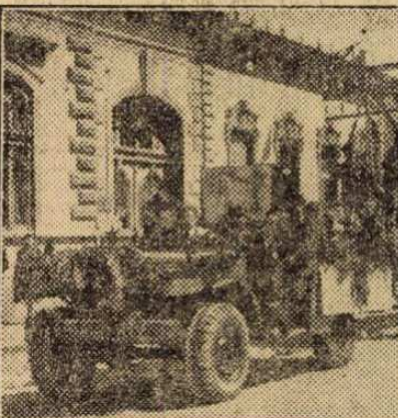

Részlet a budapesti felvonulásból: postás népi táncosport

MÁJUS 1-I FELVONULÁS A VIDÉKEN

SOPRON: 287 szaktárs vonult fel nótaszóval, rendezett sorokban. Előtt az egyenruhás szaktársak zászlóval, majd a „Békeangyal” követei vezettek egy kocsi-ban, amit a sportolók lelkes csoportja követett. A Főterén a „Békeangyal” a hatalmas útjára vörös csillagból 40 galambot engedett ki, hogy vígyék szét a postás dolgozók békeakarát.

MISKOLC: A miskolci dolgozók hangszórós autóra köcsöntötték Dicsőgőrd dolgozóit. Óriási levélborítékat vittek az egyik autón: „Megvédjük a békét!” volt olvasható rajta. A felvonulás egész útján a zenekar pattingó ütemére meneteltek Miskolc postás dolgozói. A hosszú, 8 km-es úton végig fegyelmegyetlen, öntudattól sugárzó arcú kisértek a Pártiszervezet zászlóját, amely után külön csoportban az él és kiváló munkások, a szakma és az üzem legjobb dolgozói haladtak.

Menetközben két táviratkézbesítő röplaptávíratokat szórt a tömegben, mely a postásoknak a béke híveire való csatlakozását tartalmazta.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezete.

Felolós kiadó: MÉSZÖLY GEZA.

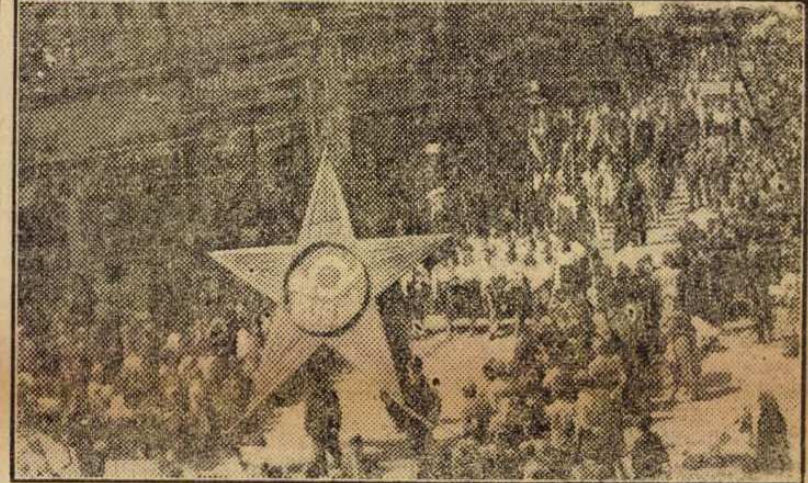
Felolós szerkesztő: BASTA REZSŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI. Benczúr-ut. 27.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Telefon: 424-987.

Szakszervezet + tagoknak díjtalan. Nyomatott a Szikra Lapnyomda NV körforgógepein.

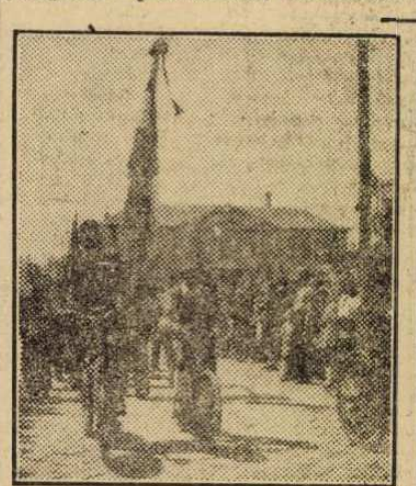
Felolós nyomdavezető: POVARNY JENŐ

SZEGED: 4,5 méteres vörös csillag alatt vonultak fel az egyenruhás postás dolgozók, a nők formaruhában, nagyjaink arcképeivel, vörös és nemzeti lobogók és jelvények sokaságával. Pattingó indulók, harcos békedalok éneklése közben vonult fel az öntudatos postás dolgozók csapata.

SATORJAUJHELY: A műszaki dolgozók gépkocsira szerelték az összes jellegzetes postaműszaki berendezést.

SALGÓTARJAN: Nyolc órakor elindul a menet. Büszkén énekel a kis csoport. A szépen dekorált postakocsi, mely a hétköznapiak címzettjeinek zord arcú mosolyra derít, ma is nagy sikert arat. A mintegy 3 óráig tartó felvonulás után a postások Salgótarján dolgozóival a gyönyörű fenyvesekkel övezett kőrápdülőhelyre mentek, ahol vidám szórakozással töltötték a napot. A salgótarjánai felvonulás után megerősödtek hitükben, hogy a béke erői legyőzhetetlenek.

lok éneklése közben vonult fel az öntudatos postás dolgozók csapata.

A szegedi dolgozók május 1. tiszteletére 2 brigádot is alakítottak, ugyanakkor 148 egyéni felajánlást is tettek.

A gépkocsi mögött pedig fegyelmegyetlen menetelnek a satorjaujhegyi postás dolgozók.

PÉCS: A pécsi postás dolgozók is teljes számban vettek részt az ünnepi felvonuláson. Igen nagy sikert aratott a képviselet látható posta őskorát szemléltető lovas postás.

DEBRECEN: A posta hangos híradója a kora reggeli órákban zenés ébreztőt adott, még a város külső szélén lakó dolgozóknak is, éltetve a szabad május 1-ét, a békétábor vezetőjét, a Szovjetuniót, Sztálin elvtársat, Pártunkat, mely lehetővé tette, hogy szabadon ünnepelhesük május 1-ét.

A postás MNDSZ által készített hábszínház bemutatkozása nagy sikert aratott a gyermekek között.

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség,
a békétábor szilárd támasza!